

கணபதி துணை

திருவாதாராடிகள் புராணம்

மூலம்

கன்னகம்

வட-இலங்கைத் தமிழ்நாற் பதிப்பகம்

1948

~~கணபதி துணை~~

கடவுள்மாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

திருவாதஹரடிகள் புராணம்
முலமும்

திருவெம்பாவை,
திருப்பள்ளியேழுச்சியும்

257

மு. எ. டி.:

கன்றுகம்:
வட - இலங்கைத் தமிழ்நூற் பதிப்பகம்

1947

சன்னகம் :

திருமகள் அழுத்தகம்

—
கணபதிதுனை
திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாதவூரடிகள் புராணம்

காப்பு

பவளமால் வரையி னிலவெறிப் பதுபோற்
பரந்தனீற் றழகுபச் சுடம்பிற்
றியளமா துடனின் ஓடிய பரமன்
சிறுவனைப் பாரதப் பெரும்போர்
தவளமா மருப்பொன் ஞேஷ்டத்தொரு கரத்திற்
றரித்துயர் கிரிப்புறத் தெழுதுங்
கவளமா களிற்றின் றிருமுகம் படைத்த
கடவுளை நினைந்துகை தொழுவாம். (க)

சபாபதி

வேறு

இதந்தரு மடந்தைபொ டியைந்துயி ருடம்புபோல்
விதம்படுல கங்களின் விரிந்தொளி விளங்குவார்
மதங்கமொடு துந்துபி வளங்கெழு முழங்கவே
சிதம்பர நடம்பயில் செழுங்கழு விறைஞ்சவாம். (உ)

சிவகாமியம்மை

ஆடக சிதம்பர வணங்குமை யணங்கிலா
நாடக னவந்தசுக நன்குபுனை பங்கினாள்

ஏடக மணம்பொருவ வெங்கனு மியைந்துளாள்
பாடக மிலங்குசிறு பங்கய மிறைஞ்சவாம். (ஏ)

குப்பிரமணியக்கடவுள்

துங்கமத கும்பவுயர் தும்பிமுகர் தம்பிசீர்
தங்குநெகி முஞ்சிறு சதங்கைகள் புலம்பவே
மங்கையுமை கண்குளிர வங்துலவு கிண்றதாள்
அங்கைமலர் கொண்டுமிகு மன்புட னிறைஞ்சவாம்.

தென்பொதிய மாழுணி சிறக்கவரு ளொண்ணெண்
ணின்பவிலோ யாடல தெனுங்கடலு ஞேயேன்
மின்பயிலு மாமதுரை மேவுதமிழ் மாறன்
றுன்பமற நல்குகதை சொல்லலுறு கிண்றேன். (ஏ)

அற்புத னிருந்தருள் பெருந்துறை யடைந்தே
சிற்பர முனர்ந்துதிரு வாசக முறைப்பார்.
முற்பக லருந்தவ முயன்றுபெறு மன்பால்
உற்பவ மொழிந்தமை மொழிந்திட ரொழிப்பாம். ()

கொண்டலன கண்டனருள் கொண்டுதமிழ் பாடித்
தொண்டுபடு மங்பர்செயல் சொன்னகறி தன்னால்
வண்டமிழ் தெரிந்தவர்கள் மற்றெறனுரை குற்ற
முண்டெனிலு நன்கிதென வுள்ளுவர்க ளொள்ளார். ()

இந்தவள நற்கதை யியம்பினர் நயந்தே
சிங்கதையி னினைப்பவர் செவிப்புல னிறைப்போர்
புந்திமகி முப்புவி புரப்பருடல் விட்டால்
அந்தவுல கந்தனி ஸரண்சபையில் வாழ்வார். (அ)

மந்திரிச் சருக்கம்

முக்கலைரு நான்குபுய வைந்துமுக முன்னேன்
சொக்கனரு ணன்மைபெறு தொன்மைதிகழ் நன்னு
டக்கு விடத்தையர னுக்கருள்வ தென்றே
மைக்கடவின் வைகலூழி வைகைவள நாடு. (க)

நீண்டகயி லைக்கிறை நிகழ்த்தவரு ஓலே
ஷுண்டமுனி மெய்த்தமிழ் புகன்றதிரு நாடு
முண்டபகை செற்றுலக முற்றுமர சாரும்
பாண்டிய னல்லுக்குலவு பாண்டிவள நாடு. (ங)

வேறு

மேவழூர் வளப்பலவு மிகுந்துளா டதனினலம்
பாவழூர் பழுமறைதீ ரந்தணர்கள் பயின்றுளூர்
தாவழூர் விடையேறி தங்கியவு ரங்குறையுங்
தேவரு ரினுமேன்மை சிறந்ததிரு வாதலூர். (ஞ)

அங்ககரின் மறையோரி லருள்புணிமாத் தியர்குலத்திற்
தங்னிகரில் சைவவெறித் தலைவனவன் றனித்தேவி
மின்னனையா டிருவயிற்றின் மென்கொடிபங்கினனருளாற்
றென்னவன்செங்கோன்முதல்வர்திருவவதாரஞ்செய்தார்.
பொய்ம்மையா மூலகின்மாயப் பொங்கிரு ஓகலவன்னேர்
தம்மையாழ் நரகிற்றன்றாஞ் சமயதா ரகைமழுங்க
எம்மையா ஞுடையான்ப ரிதயதா மரைகளெல்லாஞ்
செம்மையாய் மலராஞ்சன தினகர ருதயஞ்செய்தார். (ஞ)

மருவாத நெறிபூண்ட மத்தனெனும் புத்தனாடன்
பெருவாது வென்றுகிவன் பெருநாம மிகவளர்

வொருவாத பிறவியிற்சென் ஞானாம முறைவர்க்குத்
திருவாத ஆரைநுங் திருநாமங் தரித்தார்கள். (க)

வேறு

தவமெனும் பெரிய வித்துட் டங்கியே யங்கு ரித்துப்
பவமெனும் பங்க ஓங்கிப் பயிலநூட் குருத்துண் டாகி
யவமெனும் களைக் கீங்கி யாக்குவோ னருளா அண்மைச்
சிவமெனும் விளைவுண் டாகி வளர்ந்தது தெய்வச் சாலி.()

வேறு

தேனினெடு கரும்பினெழுஞ் செழும்பாகு முக்கனியு
மானினதும் பாலுமூட னளவியுளங் களிக்கா
வீனமிகும் பலயோனிப் பிறவியெனும் பசிதீர
ஞானவழு துண்பார்க்கு நயந்தமுது நகர்வித்தார். (அ)

காயமூட னுபிர்முயலுங் கரும்மெலாம் பரனருளாற்
றாயமனத் துணர்ந்துவினைத் தொகையெழுதி நாடோறு
மாயதுயர் சுகமளிக்கும் யமன்கணக்கி ஸரும்பாவத்
தீயசிகை யில்லார்க்குச் சிறந்தசிகை வருவித்தார். (க)

குவலயமங் கையைக்கு கோலஞ்செய் தரும்பொன்னு
நவமணியுங் குவலசெய்து நன்குடன்மங் கலநாளிற்
றவமணமுங் திருநீற்றின் றன்மணமுங் தவரூத
சிவமணமும் பெறக்கல்விச் செல்விமணம் புனர்வித்தார்.

இதுநான்மற் றல்லதுநா லீல்லையெனு மறுசமய
விதநாலுங் தலநாலும் விரிந்தபுரா தனநாலும்
பொதுநாலென் றலகளைத்தும் புகழ்மறைநா அங்கைவ
முதுநாலுங் தரிப்பார்க்கு முந்தாலுங் தரித்தார்கள். (கக)

மிக்கலையுங் செழுநீரு மதிக்கலையு மிலைக்குமவ
க்கலையுங் தோளர்புவி யதட்கலையர் கல்லருளா

லொக்கலையும் பிறக்கலையு மொழித்திடுமா கமகலையு
மெக்கலையுங் கற்றுணர்ந்தா ரீரெட்டாண் டெல்லையினில்.

உழைக்கரனுக் கன்பாகி யுண்மையறிந் துலகமெலாம்
பிழைக்கவருட் கவிபாடும் பெரியவர்தன் செயலெல்லாங்
தழைத்தகலைத் தமிழ்மாறன் ரக்கோர்க் ஞாரைக்கவறிந்
தழைத்துரிமைத் திறநல்கி யகலாநன் பாயினுன். (கந)

சங்கோல மின்பழனத் தடம்புடைசூழ் வாதலு
ரெங்கோவின் செய்கையறிந் தியல்புடையா ரெனாடிப்
பொங்கோத வேலைநிலம் புரந்துபெரும் பகைதுரங்து
செங்கோலை முறைநடத்துஞ் செழுந்தலைமைத் திறநல்கி.

வேறு

தென்னவன் பிரம ராய னென்றருள் சிறந்த நாம
மன்னவர் மதிக்க நல்கி வையக முய்வ தாக
மின்னவ மனிப்பு ஞைட வெண்மதிக் கவிகை தண்டு
பொன்னவிர் கவரி வேழ மளித்தனன் பொருஙை நாடன்.

இந்திரச் செல்வம் போல வியைந்துள வின்ப மெய்தி
மந்திரத் தலைமை பூண்ட வண்புகழ் வாத ஒரர்
தந்திரத் தொகுதி சூழத் தாரகா கணங்க ளோடு
மந்தரத் திழிந்து மண்மேலமர்ந்தவென் மதியமொத்தார்.

பெருங்கட னக நீதி பெருக்கியே தருக்கு நல்கி
யிருங்கடகத்தோண்மேல்வைத் தீண்டருள் பூண்டகோவுங்
கருங்கட னக மெட்டுங் காளமா னக மெட்டும்
பரங்கெட வுலக பாரம் பரித்தனர் திருத்த மிக்கார். (கந)

காதலீத் தறஞ்செய் வோர்க்குக் கவசமுங் கண்ணு மாகி
யேதிலர்க் கடும்பை யாகி யிறைஞ்சினர்க் கின்ப மாகி

யாதுலர்க் கண்ணை யாகி யரனடிக் கண்பு மிக்கார்
பூதலத் திறைவ னைனை பொதுவற நடத்து நாளில். (கஅ)

பற்பல பொருளா யுள்ள பாசமு மதனை மேவி
யுற்பவ பேத மான வடம்புயி ரொடுங்கு மாறு
மற்புத புத்தி முத்தி யளித்தரு ஓலே மேலாங்
தற்பர நடத்து மாறு முனர்ந்தனர் சைவ நூலின். (கக)

அவ்விய மனத்தி னேலை யனைத்தரு வங்கள் கூடி
யிவ்வயிர் பிறந்து மீள விறங்கிடு மென்றி ரங்கி
வெவ்வெயில் வருத்த முற்றூர் மென்னிழல் விரும்பு மாபோ
னவ்வியு மழுவு மேந்து நம்பனுக் கண்பு மிக்கார். (க஽)

தீத்திற வினையி னேலை சிறைப்படு முயிரை யெல்லாம்
பார்த்தன ரூலக வாழ்விற் பயனிலை யென்று தேர்ந்து
கூத்தினர் தன்மை வேறு கோலம்வே றுகு மாபோ
னீத்தனர் மனத்தின் முன்போ னிகழ்த்தினர் வழுதி நீதி.

வரமுடன் புவியிற் ரேன்று மற்றயவர்க் கிறைவ ருண்மை
தருமுனர் வென்னு நாலாஞ் சத்தினி பாத மெய்தி
பரமவஞ்செழுத்து மொன்றும் பராபர முனர்த்து ஞான
குருபரங் றிருத்தாள் சென்று கூடுதல் வேண்டு மென்று.

மற்கட விலங்கு தன்னுல் வளங்கெழு விளாவின் மேவு
நற்கனி கோள்ள வேண்டி நயந்துகல் லெறிவார் போலச்
சற்குரு வளாலே வென்று நாடுவார் தர்க்க மெல்லாஞ்
சொற்கலை ஞான சைவர் தம்முடன் சொல்ல வுற்றூர். ()

வளங்கெழு புவியி அள்ள வாழியுங் காவு மோடி
விளங்கிசை வண்டு தண்டேன் மிகுமலர் தேடு மாபோ

ஹாங்கொள நிமல னண்ணா லோதின ருண்மை யெல்லா
மளந்தறி வுணர்ந்த நீரர் யாவரென் ரூபு நாளில். (உச)

வேறு

மேதகு வனிதைய ரெங்கனும்
வீசிய கவரி யசைந்தெழு
மாதவ முனிவர்க ளந்தனர்
மாசறு கவிஞர் செறிந்திட
வேதமின் மதிகுல புங்கவ
ஞேர்கெழு மணிமுடி யின்றிர
ளாதவன் மிசையெழு வந்தரி
யாசன மதனி விருந்தனன். (உடு)

தாதகி மார்ப னெடும்புவி
சார்தரு மாழ்கட லீன்கரை
தீதில மாதுர கந்கொடு
சீர்கெழு மாரியர் வந்தன
ரேதமி லாயது கண்டனம்
யாமென வேதொழு தன்பொடு
மேதினி காவலன் முன்கில
மேதகு தூதர்வி ளம்பினர். (உக)

எவல்செய் வார்களி லிங்கிவ
ரேபாரி வானவ ரென்றிகன்
மேஷிய தூதரை வன்றிறன்
மீனவர் கோனு மகிழ்ந்துபின்
வாவுநன் மாதுர கந்கொடு
வாருமெ னஷ்ட அந்தன
தாவியு மாயர னண்புடை
யார்முக நாடி மொழிந்தனன். (உட)

மீனவர் கோண்மொழி யின்படி
 வேணிய னேச ரியெந்தபி
 னனன் சோதி யுடன்புவி
 யாள்பவன் வாசி கொஞ்சபடி
 வானவி மான மெனுந்திரு
 வாழ்வள கோயில் புகுங்துதன்
 னீனமி லாரெந்தி வந்தபொன்
 னேழெழு கோடி வழக்கினன். (உ.ஏ)

விற்படை வெற்றி மடந்தையு
 மிக்க மலர்த்திரு வழ்பயின்
 மற்புய வெற்றின னங்கயல்
 வைத்த வலத்தன் வழங்கிய
 போற்பு மிகுத்த தனங்கொடு
 பொற்க வனப்பரி கொண்டிட
 நற்பய ணத்தை முயன்றனர்
 கங்களை கெக்குணர் கின்றவர். (உ.க)

மெய்த்தவ ருற்ற பெருங்துறை
 வித்தக ரைக்குசூ கும்படி
 யித்தகு நற்பொருள் கொண்டுளி
 ரிப்படி யிற்செலு மென்றவி
 ணத்தகு புத்தி யொழிங்துயி
 ரற்புத முத்தி பெறும்படி
 யுய்த்துள சத்தி யுடன்பொரு
 ரவாத்தன னுத்தம பஞ்சவன். (உ.ஞ)

பற்றிலர் பெற்ற சிலன்கழல்
 பற்றின ரைக்கலை வண்டமி
 முற்ற மலைக்கிறை வன்றனை
 யொக்க மதித்தருள் கொண்டலை

விற்றவ சத்த னெடும்படை
மிக்க புலிக்கொடி யன்படை
மற்றுள கொற்றவர் தம்படை
வர்க்கமு முற்கொ டெழுந்தன. (உச)

உக்கிர நச்சுர கங்களி
ஞுச்சி பணிப்ப வகைந்தடி
வைக்கு முரத்தன வெங்கய
மைக்கிரி யோக்க மலிந்தன
பக்கமு முற்பிற குந்துடி
பற்பல கொட்ட வியங்குவ
தக்க மனத்தில் விரைந்துள
தத்து பரித்திரள் வந்தன. (உட)

வேறு

கொங்கணர் கலிங்கரோடு கொங்கர்துஞ் நாடர்
சிங்களர்க் கொட்டியர் தெலுங்கரோடு சினர்
தங்குதிறன் மாளவர் மலாடர்தமி லொன்று
யெங்கனு மிடைந்தவர்க் கொண்ணமுடி வில்லார். (உந)

இத்திற மெழுந்தபடை யெங்கனு நெருங்கத்
தத்துபரி மீதுள தமிழ்க்கவிஞர் சூழச்
சித்திர மடந்தையர் திரண்டிஞ் மருங்கு
மொய்த்துவர வீணைகுழன் முன்னரிசை கொள்ள. (உச)

கட்டுமள கத்தினர் கணத்துள தனத்தார்
பட்டுடை மருங்கினர் பணிக்கவரி வீச
வட்டமதி வெண்குடை வயங்கமுர செங்குங்
கொட்டவுயர் காளமொடு கோடுகள் கறங்க. (உடு)

மின்டியுள பாடகர் வியந்துகர வாரஞ்
கொண்டுபுடை சூழவெழில் சேர்குழலர் பாடத்
தண்டரள மல்கிய தனிச்சிவிகை மேல்கொண்
டெண்டிசை மிகப்புசம் கயற்கொடி யிலங்க. (ஈசு)

மங்கல தினத்தினெடு மாளிகை யகன்றே
துங்கமணி யக்கையனி சொக்கரை வணங்கி
யங்குவிடை பெற்றுமறை யந்தணரின் மிக்கார்
திங்கண்மர ஏற்குரிசில் கோயிலுமை சென்றூர். (ஈசு)

சென்றுதமிழ் மாறனருள் பெற்றெழில் சிறக்கும்
வென்றிவள வன்புவியின் மேன்மையொடு செல்வார்
குன்றைய மாடமொடு கோபுர தெருங்கு
நன்றிமது ரைப்பதியை நன்கொடு கடந்தார். (ஈசு)

நெடுங்குட திசைக்கட னிறைந்தொலி சிறங்தே
யுடைந்துதய நற்றிசையி அற்றவரு மாபோன்
மிடைந்தபதி யுங்கடமும் வெற்புமிவை யெல்லாங்
கடந்துவதி சென்றுபல காவத மகன்றூர். (ஈசு)

என்றமுள பொன்றுமுட லென்னுஙர் தோறுஞ்
சென்றவழி மாறியொரு தெய்வவழி செல்வார்
நன்றியுள முத்திபெற நம்பர்தம தண்பா
லன்றுயர் பெருங்துறை யடைந்தபடி சொல்வாம். (சா)

மங்திரிச் சருக்கம் முற்றிற்று

திருப்பெருந்துறைச் சிருக்கம்

—
—

வேறு

பழமறை முழுதுண ரந்தனர்
பலர்தாழ நடமுயல் கின்றவர்
மழுவுழை கரமிசை கொண்டிட
மருவிய கவுரி மகிழ்ந்திட
விழைதகு மிரசித பொங்கொளி
விடுமுயர் கயிலை விலங்கலி
எழுகுறு தபணிய மண்டப
மதனிடை யருள்கொ டிருந்தனர். (க)

மதுமலர் கரமிசை கொண்டுளின்
வழிவழி யடியவ ரெஞ்சுதம்
முதுமறை தெரிய மொழிக்கெத்திர்
முறைமுறை முனிவர் வணக்கின
ரிதுபர் எருளை வழங்குவ
தெனவரி பிரமரை முந்துநம்
பதங்கை பெறவரு ளென்றிரு
பரிபுர கழல்கள் பணிந்தனர். (உ)

பரவரு மணிகள் விளங்கிய
பணவர வணியர ணங்கமு
மருவிய தரள வடந்திகழ்
மதிநுதன் மலைமக ளங்கமு
மிரவிய மதிய மிருங்கெதன
வெதிரைதி ரிலகுதல் கண்டன
ரரகர சிவசிவ வென்றுள
மயர்வுற வழுதன ரண்டினர். (ங)

அடியொழி மரமென நொந்துபி
 னவனியில் விழுவ தொழிந்துநின்
 னுடனுறை பெருமை வழங்குவ
 துளதுகொ லெனங்கேன நெஞ்சோடு
 மடலவிழ் கடிகம ஸூந்தரு
 மஸ்ரபல முறைமுறை சிந்திமுன்
 னிடமிள் தெனமகி ழிந்திர
 னிமையவ ரெவரு மிறைஞ்சினர். (ஷ)

வேறு

திண்டிறன் மிகுஞ்சரிகை யுந்திகழ் பிரம்புங்
 கொண்டருகு நின்றுகுரு நந்தியருள் கூரப்
 புண்டரிக மாதுபுசி மங்கையெழில் சிங்கா
 வண்டர்மட வார்களுல் கண்ணெழுற மண்ண. (ஏ)

துன்னுபல பூதகண நாதர்புடை சூழக்
 ஜின்னர்கள் கந்தருவர் கிதவிசை பாட
 மின்னுபுடி மன்னுநதி விசுதிரை நன்னீ
 ரெண்னவொளிர் சாமரை யெழுந்தமுகு செய்ய. (க)

இந்தவள மல்குசபை யீண்ணல்கெட மன்னுந்
 தந்தைமணி மன்றிலுறை தாண்டவ பதத்தோண் .
 செந்தமிழில் வந்தசிவ ஞானவழு துண்டா
 மந்தமி லருட்கடலை பாண்டருள வேண்டி. (ஏ)

மைத்தகடன் மண்ணவர்க டம்முருவில் வம்மென்
 றத்தகைய பத்தர்கண நாதரை யழைத்தே
 சித்திதரு தேசிக சிறந்தவடி வங்கொண்
 டுத்தம நெடுங்கயிலை யோங்கலது நீங்கி. (ஏ)

கொண்ணெறழி தன்னுருவு கொண்டொருவர் தேடும்
 போன்னடி யெனுஞ்சலச மண்மிசை பெருந்தப்

பன்னுமறை வல்லவர் பரிந்தழல் வளர்ப்பார்
மன்னுமொரு தெய்விக வளம்பதியில் வந்தார். (கு)

வெம்பிறவி வேலைதனில் வீழ்பவர்க ளௌல்லா
நம்புசிவ நாமமெனு நற்புணை பிடித்தா
லெம்பர னருட்கரையி லேறுதுறை யாமா
லம்புவி மொழிந்துள பெருந்துறை யதன்பேர். (கு)

ஈனமில் பெருந்துறை யெனும்பதியின் ஞாங்கர்
கானமிகு புண்ணைவளர் கந்தழுள சந்தம்
வானமுயர் சண்பக மரந்திகழ் நரந்தந்
தேனின முரன்றெழு செருந்திகள் பொருந்தி. (கக)

கோடுகவி னும்பெரிய கோங்குமிக வோங்கும்
பாடல நெடும்பலவு பைங்கழுகு தெங்கு
நீடனி யிரைத்தெழு நிரைக்குரவு சூத
மேடவிழ் செழுங்கவி ரிலஞ்சிகண் மலிந்து. (கு)

மாக்கவின் மிகுங்கலப மஞ்ஞைசிறை யன்னங்
கூக்குரல் செயுங்கரிய கோகில நெருங்க
மீக்குலவு மந்தியின முந்துதொறு மேன்மே
லார்க்குஞிமி றெங்கனு மடர்ந்திசை தொடங்க, (கந)

வீழ்ந்தநற வத்துளி விழிப்புனல தாகச்
சூழ்ந்துமுரல் வண்டினிசை தோத்திரம தாகத்
தாழ்ந்துமல ரேந்தியிறை தன்றிருமு னின்றே
வாழ்ந்துருகு மன்பரென மன்னுமொரு பூங்கா. (கச)

வாய்த்தவள மிவ்வகை வயங்குமத னைப்ப
ணேத்தரு தவச்சினைக ளௌங்கனு நெருங்க
மீத்திக மூறக்குழை தழைத்துமிளிர் மெய்ம்மை
பூத்தறிஞர் போன்றெழில் பெருந்துமொர் குருந்தம்.

ஆர்வமுடன் வந்தின மகப்புட வழைக்கும்
பார்வையென மாந்தர்படி வங்கொடு நடந்தார்
ஏர்வரு குருந்தமொ டிலங்குமுயர் காவிற்
சேர்க்குவ மென்த்திரு வளத்தருள் சிறந்து. (கக)

வந்துதிகழ் தொண்டர்புடை சூழமகிழ் வெய்திக்
கொந்தலர் மலர்ப்பொலி குருந்தடி பொருந்தி
யங்தமுத வில்லவ ராட்டமி முரைப்பார்
பந்தமறு மெல்லையது பார்த்தினி திருந்தார். (கஎ)

பொங்குபுனல் யாறுபல போய்விழு கடற்போ
லெங்குமுள நல்லுபிர்க ளோய்துமோளி யாகுந்
திங்களனி வேணிய ரிருப்பவடி சேருங்
துங்கமறை யாளர்பலர் துந்துநெறி சென்றூர். (கஅ)

வேறு

செம்மனத்து வாதலூர்ச் செல்வர்தமைப் புல்லாத
பொய்ம்மயக்கங் தரும்பாசம் போலமலர்ந் தனழுவை
யெம்மயக்கு மொழிப்பவருக் கிணிப்பிறவி யில்லையெனக்
கைம்மறிக்கு மவர்போல மலர்ந்தனவங் குளகாந்தள். ()

விற்காட்டுங் கரத்துமத னம்பாகி வெம்பிறவி
யிற்காட்டி யாவரையு மாகுலஞ்செ யெம்பாவு
நிற்காட்டி லொழிப்பவர்யார் நீயருள்க வெமக்கென்று
பற்காட்டி நிற்பவர்போன் மலர்ந்தனமென் பனிமுல்லை.

பொற்புடையதமிழ்பாடும் புண்ணியிரெப்போருளினுமாஞ்
சிற்பானுண் மையில்விழிக்குஞ் திருநயனஞ்சு சேர்தலீனு
னிற்பதாம் பிறவியிது வென்தீரங்கி நீண்மரங்கள்
கற்பனையையுணர்ந்துமலர்க்கண்ணீர்கள் பொழிந்தனவால்.

முன்னைவினைப் பெருங்காடு மூடிறவைம் புலவேடர்
துன்னியலைத் திடர்செய்யுங் துன்பவழி செல்லாம
அன்னரூநற் சிவஞான அபதேசங் தமிழ்செய்வா
ரின்னவகைத் துளகான மெய்தியவங் நெறிசீங்கி. (உ)

வேறு

விரிந்தகட லுக்கிட விழுந்திட ருழங்தே
திரிந்தவர் நயந்துகரை சென்றதனுகு மாபோல்
வருந்தவழல் வித்தவினை யொத்தருள் வசத்தா
லருந்தவர் பெருந்துறை மருங்கினி லைந்தார். (உ)

இந்தவல கஞ்சிவ னிருக்குமூல காகச்
சிக்கையருள் கொண்டுதிரு வாசக முரைப்பார்
பந்தமற வந்தமில் பரங்குறுக வென்றே
வந்துள பெருந்துறையின் வண்மையுரை செய்வாம். (உ)

மாத்தியர் குலத்தலைவர் வண்பிறவி யெவ்வங்
தீர்த்துலக வையராள் செய்யுமிட மென்றே
தோத்திர முரைத்துமிசை வந்துசரர் சிந்தும்
தூத்திர ஞுதிர்ந்தவகை போன்றதலர் பொங்கர். (உ)

வேறு

பேறறிந்து தவழுயல்வோ மென்றுபெருங் துறைநாடி
யாறியங்கி யினைக்குமவர்க் களிக்கவெதிர் சிற்பவர்போற்
கூறுமின்ப நிழல்செய்து குறையாத பத்தியுட
னீறணிந்து சோறேந்தி நின்றனதுன் றியகைதை. (உ)

நிலந்தனில்வங் தொருக்குருந்த நிழலிலே யெவ்வுலகுங்
கலங்தபொரு ஸிருந்தபடி கண்டுமனங் களிப்பெய்தித்
துலங்கியதங் கண்ணீருஞ் சொரிந்துகரங் குவித்துமுக
மலர்ந்தபெருங் தவர்போல மலர்ந்தனபுண் டரிகங்கள்

ஆன்றபயன் பிறர்நகர வகத்தினிமை யுளதாகத்
தோன்றியங்கல் லறவினர்போற் றவன்றியெழுங் தனக்கன
லேன்றகுல மாதர்தம திறைவர்முக நாடிலவர்
வாண்றகைய நிலைபோல வளைந்துவிளைந் தனசெங்கெல்.

முலைக்கிரியுங் கநங்கங்தன் மொய்வனமு மரஞைக்
கொலைப்புருவ வெஞ்சாபங் குனித்துவிழிக் கணையேவி
நிலைப்படுநற் பொருட்டே நினைந்துதவ நீணையிற்
ரலைப்படுவார் தமைவருத்துங் தன்மையினர் வயன்மாதர்.

வேறு

இன்னவகை மன்னிவளர் காவுமெழின் மேவுங்
கன்னல்வய ஹந்திகழ்தல் கண்டுவகை கொண்டே
யின்னலுட ஸம்பெற வினிப்புவியில் வாரா
மன்னவர் பெருந்துறை வளம்பதியில் வந்தார். (ஏ.ஒ)

மாதவர் மிகும்பதி புகுந்துழி மருந்கே
நாதனுறை தண்டலையி னன்குபுனை தொண்ட
ரோதுறு சிவாகம வொலிப்பொலிவு கேளா
யாதிள் தறிந்துரையி னேவலர்க ளன்றூர். (ஏ.க)

சென்றவர்கள் வந்துசிவ பத்தர்பலர் சூழக்
கொண்ணறமுடி வைத்தகுண வெற்பைங்க ரொப்பார்
ஙின்றதோர் குருந்தமர நீழுவி விருந்தா
ரென்றலு மகிழ்ந்தன ரினிப்பிறவி யில்லார். (ஏ.உ)

ஏவல குரைத்தமொழி கேட்டரனை யெய்து
மாவலொடு காவினை யனைந்தக மலர்ந்து
மேவிய மணிச்சிவிகை விட்டினி திழிந்தே
தேவர்பர வும்பரமர் தெய்வசபை கண்டார். (ஏ.உ)

வேறு

அண்டமெலாங் கடந்தபொருள் பகரு நாலி
னளவுரைப்பார் தெளிந்தயர்வா ராய்வா ராகித்
தொண்டுபடு மடியார்க் னாற்றிருன் பான்மேற்
ரெண்னாற்றிருன் பானின் னுங் தொகுதி சூழ
வொண்டெடாடிபங் கினவிருப்ப விருப்பா லெய்தி
யுடனுரைத்துச் சிவஞான முணர்வா ரன்பு
மண்டியநெஞ் சினில்வணங்கி வணங்கார் போல
மந்திரியா மேன்மையுடன் வந்து நின்றூர். (நகு)

உருத்திரநற் றிருமணியை யிலங்கு காதி
லொண்கிரத்திற் கந்தரத்தி லொளிகொண் மார்பிற்
கரத்தில்லைந் திலகுதிரு முண்ட மங்கிக்
கண்கரந்த நன்னுதன்மேற் கவினச் சாத்தித்
திருத்திகழும் வேதியனு ரம்பொன் மேணி
திகழ்வதுகண் டகமகிழ்வார் செங்கை மீது
பொருத்தமுறும் புத்தகமே நையா வென்னப்
பொய்ம்மையிலாச் சிவஞான போத மென்றூர். (நகு)

என்றலுமே சிவமேது ஞான மேதிங்
கிளங்கியிடும் போதமே தியம்பு வீரே
லன்றுவட நீழுவில்வங் திருந்தார் நீரே
யடியேனு முமக்கடிமை யாவே னென்ன
நின்றசிவ மொன்றதனைத் தேர்தன் ஞான
நிகழ்போதந் தேர்ந்ததனைத் தெளித் லாமென்
ரெண்றியநற் பொருள்வினவி நிற்பார் சிந்தை
யுருகும்வக்க யுரைசெய்தா ருவமை யில்லார். (நகு)

வேறு

உத்தம ரின்ன வாறிங் குரைத்தலு முவந்து நாலாஞ்
சத்தினி பாத மெய்துங் தன்மைய ராத லாலே
யத்திரு மன்று ஓடு மையரிங் கெண்ணை யாள
வித்திரு மேனி கொண்டா ரெண்பது மனத்தி லெண்ணி.

மின்னி னுங்கிலைமையில்லா விழுப்பொருள்யாவும் வேண்டே
னுண்ணடி யடைஞ்சு நாயே னுறபவ மொழித்தல் வேண்டு
மென்னையின் றடிமைக் கொள்வா பெம்முயிர்க் கிறைவா வென்ற
முன்னுற வணங்கி னின்றூர் முகமெலாங் கண்ணீர் வார. ()

இவ்வகை புகன்று முன்னேன் முன்னுற விரங்கி நிற்பத்
திவ்விய தரமே யான செய்திய ரென்று நாடி
யவ்வடி யவரின் மிக்கா ரொருவரிவ் வடிமை தன்னை
வெவ்வினை யகற்றி யாள வேண்டுமென் றிறைஞ்சி னின்றூர்.

கருப்புக னினையார் தம்மேற் கண்ணருள் செய்து நெஞ்சிற்
பரப்பறமிதித்தல் வேண்டி யெடுத்தபொற்பாதங்கொண்டு
திருப்புனைமறையோர்போற்றத் தில்லையம்பலத்தேநின்ற
வருட்பரா னந்த வாரி யாதலி னதற்கி யெந்தார். (ச०)

அத்தகு பகலோன் முன்ன ரலர்செயு மம்பு சாத
மொத்தவர் தம்மை நாடி யுண்ணையின் றடிமை கொள்ளள
வித்தலத் தனைந்தோ நீமுன் னியற்றிய தவத்தி னலே
சித்தம திரங்கல் வேண்டா வென்திரு வாய்ம லர்ந்தார்.

வந்துநான் வறுமை யுற்றேன் மாற்றென திலம்பாடென்று
சிந்தையாகுலமுற்றூன்கைச்செழும்பொருளீதல்செய்வாற்
கிந்தநா எளிக்க வேண்டு மெனவிதி யின்மை யாலே
யந்தநா னிந்நா ஓக வடிமைகொண்டருள வெண்ணி. ()

அத்தகு தொண்டர்க் கெல்லா மதிபரா மவரை நோக்கி
யித்தவ முடையோ னெய்து மிடசொழித்தாள்வதிந்நாள்

வித்தக விதற்கு வேண்டுக் கருமலீ விரைவிற் செய்கொன்
நுத்தமஷ்டவங் காட்டு முண்மையா ரூரைத்தல் செய்தார்.

முன்னவன் புகன்ற வாறு முயல்குவ மென்றே யந்த
மண்ணிருந் தவத்தின் மிக்கார் வகைமலர்த் தெரிய லாலும்
பொன்னிடை யழுத்தி முத்தம் புனைந்தபல் பட்டி னலு
மந்கெடுக் காவி னாடங் கானபூங் கோயில் செய்தே. (சக)

செய்தநற் கோயி அடு சிறந்தவா சனமுஞ் சேர்த்து
மெய்க்கு தொண்டர்க் கெல்லா மிக்கவ ரிறைவற் சார்ந்து
கைதவ முடையர் நெஞ்சிற் கனவிலுங் காண நில்லா
மைதருகளத்தாய்கோட்டஞ்சமைத்துவரய்ப்பவென்றார்.

ஆயிடைக் குடபால் வெற்பி லாதபன் கரங்து ஞாலம்
பராயிருள் பரங்த பின்பு கழகையோர் பதினைங் தாகி
மேயங்கல் ஒயிர்க ளைல்லாம் விழித்துயில் பயிலுங் காலைத்
தூயதொண்டர்க்குமாயைதொலையுங்லமையங்தோன்ற. ()

இங்கவன் றன்னை யாருங் காலமீ தென்று தெய்வ
சங்கம தகன்று முன்னேன் மஞ்சனச் சாலை சார்ந்து
குங்குமம்புமுகுசாந்தக் குழைத்துமெய்ம்முழுதும்பூசிக்
கங்கையி னன்னீர் வாசங் கலந்தமென் பனிநீ ராடி. (சா)

மெய்ப்புன ருகிலான் மாற்றி விலைமதிப் பில்லா நல்ல
வொப்பெருஞ்செம்பட்டாடை யுடுத்துயர்கோட்டமெய்திச்
செப்பிள முலையாள் பாகண் ரென்றிசை யத்தை நோக்கி
யப்பெருந் தவிசின் மேலங் கழுகுற விருந்த பின்னர். (சமு)

அண்டரு மலர்து யேத்து மன்பருந் தூாலீ ராடி
வெண்டுகில் புனைந்து நீறு விளங்கிய மெய்ய ராகி
முண்டக மலர்த்தாள் வைத்து முத்திதங் தருள மேனி
கொண்டவர்திருமுன்சென்றுகுறுகியங்குவகைகூர்ந்து. ()

விண்ணவர திபண்பொற்றுள்ளிலக்ஷியர்ச்சஸைனமுன் செய்து தண்ணறும்பணிரீசோயந்தசாந்தமெய்ம்முழுதுஞ்சாத்தி வண்ணமென் கழுநீர் மாலை வளம்பெற வணிந்து பின்னர்க் கண்ணுறுப்பு பரிவு தீரக் கண்டுள மகிழ்ச்சி கொண்டு. (ஞீ)

பருப்புட ஞானி கேரப் பழச்செழுங் துருவல் சேர்த்துச் சருக்கரை கலந்து பாலிற் சமைத்தஙல் லமூது தண்ணை யிருத்திய கணகக் கான்மே விலங்குபொற் கலத்தின் மீது விருப்பொடு படைத்து நெய்யு மிக்கமுக் கனியும் பெய்து.

மாலயன் வலாரி மற்றை வானவர் பிழைக்க முன்னு ளாலமுண் டவனே நல்ல வழுதமுன் டருளா யென்று சிலமா மகிழ்ச்சி போங்குஞ் சிந்தையி னுரைப்பக் கால காலனு முண்டு நீராற் கரமலர் கழிதிய பின்னர். (ஞீ)

வெள்ளிலை பழுக்காய் எல்கி விரைதரு தூப தீபங் கொள்ளுநற் றேச காட்டிக் கோலங்னீறு சாத்தித் தெள்ளொளி விளங்கு மாடி திருந்தமுன் றிகழ்வித் தெங்கு முள்ளவர்முடிமேலோங்கவொண்குட்கவித்தல்செய்து.)

கற்றைவண் கவரி செம்பொற் காம்புநீ டால வட்டம் பற்றியன் புடனே வீசிப் பரிவுட னடியார் சூழப் பொற்றவிசிடையே மேவும்புண்ணியன் றிருமுன்பைப்போ துற்றை யுடனே வாதலூரங் கிருந்த பின்னர் (ஞசு)

மந்திரம் பதங்கள் வண்ணம் புவனங்க டத்து வங்க ஜெந்துநற் கலைக ளான் னு மறுவகை யகற்றி யந்தச் சிந்தஜீனக் கரிய மேலைச் சிவத்துட னறிவு சேரப் பந்தஜீ யோழிவர் தம்மேற் பரிந்தருட் பார்வைசெய்து.

எவர்க்குமெய்ஞ் ஞான மாமஞ் செழுத்தையு முணர்த்த வேண்டிய வத்தொழி லகற்றி யானுஞ் சிவத்தைமுன் ஞக மாறித்

தவப்பெரு வடிவங் கொண்டார் தண்டமிழ் பாடு மன்பர்
செவிப்புலன் வழியே சிந்தையுறத்திறு வாய்ம ஸர்ந்தார்.

வேறு

விரவு மன்பொரு வடிவுகொண் டணவார்

விழித்த பார்வையின் விளக்கின்முன் னிருள்போற்
சுருதி செந்தபி மூக்கிய மொழியார்

தொலைவி லாதுவெங் துயர்ப்பவ மொழிந்து
பரவி மென்பதம் பணிபவர் படிமேற்

படிய வீழ்ந்தனர் வாழ்ந்தனர் பரிவரன்
மருவு மிங்கிவர் சென்னியில் விருதாண்
மகிழ் வைத்தனர் மதிநதி முடிப்பார். (இஎ)

மன்னு முன்னுள வுயிர்த்த ணங்கண்

மாய்ந்து பொய்ம்முத லறிவிழுந் தருளாற்
உன்னு மின்னருட் சிவகர ணங்க

டோன்ற லாற்சக வறிவதிற் ரேன்றிச்
சென்னி யின்மிசை மேவிய பாதங்

திருந்து கண்ணினை சேர்த்திரு கரத்தா
லுன்னல் செய்திடு மிதயமே லைவித்

துவகை கூர்ந்துமெய் யுணர்ச்சியி னெழுந்தார். (இஅ)

மேலை யத்தலத் திந்திர னினமயோர்

மீதே ஸாம்பொழி விரைமலர் மழையே
போல வித்தலம் புதையவங் துதிரப்

பூத ருங்கண நாதரும் புகழுச்
ஸால நற்குணம் புணையுநல் லடியார்
தங்கள் செய்கையி லொலியலுந் தயங்கு
மால வட்டமுங் கவரியு மிருபா

லசைய மாழுனிக் கணமடி வணங்க. (இகு)

இருந்த வப்பெருங் கருணைய னெதிரே

பெய்தி யன்புடை யியல்பின சிறைஞ்சிச்
சிரந்த விற்றம் திருகரங் குவியாச்

சிறந்த பேரரு விறைஞ்சிசிங் தையாற்
வருந்தி யித்தல் மகழ்ஞ்சுமேற் பறந்து

மால யன்ஜேழ வரியாச் யட்டீய

னருந்து யர்ப்பவ மகற்றவிங் குருவ

மாவ தேயென் வழுதுவெஞ் சழிந்தார். (க௦)

ஐய னேயெனை யாண்டருள் புரிய

மாதி மேயுழை யணிமழு விருக்குங்

கைய னேகொடுங் காலைன முனியுங்

கால னேயிரு கண்ணினுண் மணியே

செய்ய னேயெடி போற்றியென் பெரிய

செல்வ மேயடி போற்றிபொற் யினர்தம்

பொற்ய னேயெடி போற்றியெவ் வுயிர்க்கும்

போத மேயெடி போற்றியென் றழுதார். (க௦)

அத்தை ரான்றிருள் வைக்கறை யெனும்போ

தலைத் தும்பர னருட்குரு வடிவங்

துற்ற சாந்துடன் முயங்குசெங் கழுநீர்த்

தொடைய வின்சுமை பொருதெனத் துளங்கிக்

கற்ற மாங்கரத் தேந்திய விறைவன்

கவின்கொண் மார்பணி மலர்த்தொடை கழித்தங்

குற்ற வாண்றய ரகன்றுஙல் லடியா

ருடன் விளங்கினர் களங்கமெரீன் றில்லார். (க௡)

வேறு

வாத மூருறை யிறைவர்தம் பெரிய

மாயை போலிருண் மாந்துபின் னவர்பாற்

போத மாகிவங் துறுசுடர் விளக்கம்

போல வேயினன் புணரியிற் ரேஞ்ச.

வேத நாதர்த் மிருபத் மிறைஞ்ச
மெய்ம்மை யாளரை வேறுகொண் டிருந்தங்
கோது மாகமத் தறிவரும் பொருளீ

யுரைக்க வேநினீங் தாராற் முரைத்தார். (கஞ)

களிம்பு தோய்ந்தசெம் பெனவுனை மருவுங்
கருமை கூர்மலங் கண்டது கலக்கும்
பளிங்கு போன்றதுன் றன்மையம் மலத்தின்
பற்றி னுலுடல் பலவெடுத் துழன்றும்
வளங்கு லரம்புவ னந்தொறுஞ் செயுமுன்
வல்வி ஸீன்ப்பயன் வருமுறை நெறியே
யளங்கு நாந்தர நுகர்க்குமே னுகர்வு
மாக்கி யேதிரிங் தணைமன வழுக்கால். (கஞ)

செய்து ஓராபெறும் வினைப்பய ஞௌருவர்
சேர்க்க வேண்டுவ தில்லெல்லி னிதுமீ
லெய்து மேவிது நுகர்வுதென் றறிவ
கில்லை நீவினை யெனிற்சட மறியா
வுய்த லாகிய நன்னெறி யுணரா
வுனையு முன்வினைப் பயனையு முனர்ந்து
மைத வாமல மொழித்தரு ளகலா
வாழ்வு நஸ்குவம் யாமென மதிப்பாய். (கஞ)

எவர்க்கு மிய்மலஞ் சேரவிச் கொழியா
திருப்ப தென்னெனி லீன்னல்கொள் பிறவித்
துவக்கெ னுந்தம திருவினைப் பயனுங்
துலைபு கும்பொரு ளொஞ்சிகை சிகர்த்தா
லவர்க்கு நம்பதங் கொடுத்திட ரொழிப்போ
மதுவி லாதவ ரழுக்கியவ் வளவும்
பவப் பெருங்கடல் வீழ்வர்தம் பருவம்
பார்க்கு மெம்மையுங் தம்மையும் பாரார். (கஞ)

என்று கூடுமிப் பருவமென் நியம்பில்
 யாமி ருந்துள விடந்தொறு மிறைஞ்சி
 நன்றி சேர்கிவ புண்ணியம் புரிய
 நன்மை யாசிது நனுகுமென் றறிசீ
 மன்றி லானவெம் மியஸ்புனக் குரைக்கின்
 மாசி லாவுரு மூன்றவற் றருவ
 மொன்று பேரோளி யொன்றரு வுருவ
 மொன்று தானரு ஞாநுவமென் றுணர்வாய் (கள)

இந்த மூன்றினி அருவுனக் கறிய
 விசைந்த பேரரு ஸியம்புமில் வுருவம்
 வந்தி யாவரும் பணிவதற் கெளிதாய்
 வரமெ லாந்தர வருமரு வுருவம்
 பந்த மாகிய மலவிரு ளகற்றும்
 பரிதி யாயுள பல்லுயிர்க் குபிரா
 யந்த மாதிக ளளப்பரு மொளியா
 யமல மாகுமவ் வருவெனு முருவம். (காடு)

ஆவ லாலெமக் ராமலர் மரங்க
 ளாக்க லம்மலர் பறித்தலம் மலராற்
 றுவி லாவகை தார்பல சமைத்த
 றணப்பி லெம்புதழ் சாற்றலன் புடன
 மேவு மாலய மலகிடன் மெழுகல்
 விளங்க நல்விளக் கிடுதலெல் மடியார்க்
 கேவ லானவை செய்தலிச் சரியை
 யியற்ற வல்லவர்க் கெம்முல களிப்போம். (கக்க)

கந்த வர்க்கமுங் கிளர்மணப் புகையுங்
 கவின்கொ ஹபழும் புனிதமஞ் சனமுங்
 கோங்க விழந்தநன் மலருமற் றளவுங்
 கொண்டு மாயையின் குணங்களொன் றிலா

யெங்கு சுத்திசெய் தகம்புற மிறைஞ்சி
யங்கி யின்கடன் வழித்தருள் வழிநின்
நிந்த நற்பெருங் கிரியையன் புடனே
யிபற்ற வல்லவ ரெம்மரு திருப்பார். (எ०)

முக்கு ணம்புல ஜீங்குட னடக்கி
மூல வாயுவை யெழுப்பிரு வழியைச்
கிக்கெ னும்படி யடைத்தொரு வழியைத்
திறங்கு தாண்டவச் சிலம்பொலி யுடன்போய்த்
தக்க வஞ்செழுத் தோரெழுத் துருவாங்
தன்மை கண்டரு டரும்பெரு வெளிக்கே
புக்க முந்தின ரெமதுருப் பெறுவார்
புவியில் வேட்டுவ னெடுத்தமென் புழுப்போல். (ஏக)
பரங்க வாண்கலை முழுதுமா கமநாற்
பகுதி யும்பல சமயசாத் திரமுங்
தெரிந்து தேர்ந்ததில் வாய்ந்தமுப் பொருளின்
செய்தி யேபொரு ளானமனங் தெளிந்து
புரிந்து போந்துள சிற்றறி வளைத்தும்
போக்கி யவ்வறி வெனச்சிவ போதம்
விரிந்து தோன்றுநெஞ் சுடையவித் தகரே
மேண்மை யானங்ம் மெய்ப்பதம் பெறுவார். (ஏக)

உருப்பொ லாதவ ரிழிகுலத் தவர்நல்
லொமுக்க மில்லவ ரென்றுநம் மளவில்
விருப்பி லாதவ ரெனினுமெய்க் கீறு
மிக்க சாதன வேடமுங் கண்டாற்
றரிப்பி லாதுசென் ரெதிருற வணங்கித்
தக்க போனக மளித்தவர்க் கெளிதா
விருப்பர் தாமவ ரடியவர்க் கடியா
ரென்பர் யானென தெனுஞ்செருக் கறுப்பார். (ஏங)

விரிந்த சஞ்சித வினைகளன் புடலும்

விழிக்க வெங்தன விரவுமிப் பிறப்பிற்
பொருந்தும் வல்லினை யுடலுட னகலும்

புந்தி சேரருள் வருவினை போக்கு
மருந்து யர்ப்பொரு ஞபிருடம் புனவே

யல்ல நம்மன வாகுமிங் குளைப்போ
சிருந்த நங்குரு வடிவைவின் கருத்து

விருந்து வாய்ப்பொரு விதுவென மொழிந்தார். (எசு)

அத்த னர்திரு வாய்மலர்ந் தருஞு

மால வாசகங் கேட்டக மகிழும்

பத்த னர்தமக் கெழுபிறப் பறுக்கும்

பாத மீதுறப் பணிந்தெதி ரெழுந்து

பித்த னுணவென பிழைதனக் கிரங்கும்

பிஞ்ஞ காமிகப் பேதைமை யுடையேன்

முத்த னுகமெப் காட்டினை யெனவே

மொழிந்த மிக்குதைகம் முடிமிசைக் குவித்தார். (எடு)

என்ன வாகமுன் னினைந்துள பொருஞு

மில்ல தாகிய வுடலமும் யானு

நின்ன வாகநின் னருள்கொடு னினைந்தை

னின்ம லாவென னின்றுநின் றருகா

மன்னு தானைதம் மேலணி கலன்கண்

மதுரை மீனவென் வரன்பொரு விறையேன்

முன்ன தாகவைத் திறைஞ்சின ரறஞ்சேர்

முதல்வ னர்முக மலர்வுகொண் டிருந்தார் (எகு)

வேறு

பெருந்துறை யுறைவா ரண்பு பெறுந்திரு வடிய ராகி
விருந்தவர் தம்மின் மேன்மை யெய்தினர் முகத்தை நாடித்

திருந்திய பொருளி தெல்லாங் திருப்பணிக் களியு மேலா
மருந்தவர்க்குதவுமில்லாதலந்தவர்க்கருளுமென்றுர். (என)

தம்பெரு முதல்வர் சொல்லுங் தகுமொழிப் படியே யுள்ள
செம்பொருள்யாவுமன்னின் றிறத்துளார்தொலைத்தயின்ன
ரம்பர னளித்த ஞான மருந்தினை யருந்திப்பாச
வெம்பிணி யகற்று மின்த வித்தகர் முத்த ரானார். (எஅ)

திருத்திகழு கவிகைக் கீழுஞ் சிறந்தபொற் சிவிகை மேலும்
வரத்திரு மேவு தானை மண்ணவ னெண்ண வந்தா
ருருத்தெரி யாத நீறுங் கோவண வுடையுங் குஞ்சி
விரித்துள சிரமுங் தூநீர் மிகப்பொழி விழியு மானார். (எக)

அன்புட னேக்கி நிற்ப ரழுவர்கை தொழுவர் வீழ்வ
ரின்புற வெழுவர் பின்பா லேகுவ் ரிரங்கி மீள்வர்
நன்பகல் கங்குல் கானூர் ஞானநல் லறிவே கண்டு
கொன்புளைபித்தர்பாலர்பிசாசர்தங்கொள்கையானார். (அ஽)

மன்னுமிந் நிலைமை யுற்றூர் வண்படைச் சுற்ற மாகித்
துன்னினரெல்லாம்வந்து தொன்றலைத்தொழுது னோக்கித்
தென்னவன் முனியா முன்னஞ் செழும்பரித் திரள்கொண் டேக
லென் னும தொன்றுந் தேரா விதுபழு தென்றி ரங்கி. (அக)

ஐயீர் வருதல் வேண்டு மென்றவ ரகழுத்த போதிற்
றைய்வநீ றணிவார் தானைத் திறத்தினர் தம்மை னோக்கி
மையலா முனர்வின் மிக்கீர் யாவர்நீர் மாயா பேதப்
பொம்யலாமுரைத்தல்வேண்டாம்போமினியகலவென்றுர். ()

என்னிவர் புகல்வ தென்றே யாவரு நின்றி ரங்கித்
துன்னுநற் றுளை வீரர் தம்முளே துயர மெய்திப்
பன்னுநம் மொழியுங் கேளார் பரிஷில ரென்று நீங்கித்
தென்னவற் கின்ன வாறு செப்புவோ மென்று சென்றுர். ()

சென்றவர் வைகை நாடன் நிருந்தவை முன்ன ரெய்தி
வன்றிறன் மன்ன போற்றி மாமது ரேச போற்றி
யென்றுபின் வாத ஒர ரெய்திய செய்தி யெல்லா
பொன்றியகவற்சிக்கரு மூலத்தொடுமோதலுற்றூர். (அசு)
நின்பெயர் புனைந்தோ ராகி நின்பெருஞ் கருமஞ் செய்வா
ரென்பவர்செய்கைதம்மையெங்கும்யாங்கள்சொல்லோம்
பொன்பொலிமேலாலியாய்நின்புடையிடைகொண்டுபோந்த
மன்பெருஞ் துறையா மந்தவளங்கர் புதுந்த பின்னர். (அடு)

அங்கர் மருங்கோர் காவி லைணந்துள குருந்தி லீசன்
றன்னடி யார்க ளாகுஞ் தாபதர் பலருஞ் குழு
மன்னியங் கொருவர் மேலா மாதவ வேடம் பூண்டு
முன்னுறவிருத்தல்கண்டு முடிவிலாமகிழ்ச்சிகொண்டு. (அகு)

அங்கவர் தாழுந் தாழு மன்பொடு சிலசொற் கூறிச்
சங்கர சிவனே போற்றி யென்றவர் தாளில் வீழ்ந்து
செங்கரங் குனித்துச் சென்னி சேர்த்துவந் தனைகள் செய்து
பொங்கொளிமனிப்புடைபொருளொலாமுவந்துங்கி.()

குறைவிலா வாடை நீத்துக் கோவண முடித்துச் சென்னி
நறைமயிர் விரித்து நீற்றை மெய்யெலா நயந்து பூசி
முறைமையன்றிவைதாமென்ற மொழிந்தவெம்முகமூம்பாரார்
நிறையழி பித்த ரானூர் நிருபவென் நிறைஞ்சி நின்றூர். ()
கேட்டலு மதுரை மாறன் கிளர்ந்தமெய்ம் முழுதும் வேர்வு
காட்டிட வெகுளி பொங்கிக் கண்கள் வடிவ மாகி
வாட்டிறன் மனன்னர்க் கின்ன வண்மைய ஞாரேல் வைய
மீட்டுறு செல்வங் தானை யெவையில வென்று நக்கான். ()

அடுபெர் கொள்வா ணீந்த வரும்பொருள் கவர்வ தாகக்
கேடுமதி புரைப்பார் தஞ்சொற் கேட்டுமா லெய்தி ணைக்

கொடுக்கொளிக்கவோலை கொடுத்தொருதினத்துங்பாற்
கடுகடைத் தூத ரேகிக் கைக்கொடு வம்மி னென்றான். (க௦)

எவ்விற் சென்ற தூத ரொழிற்பெருந் துறையி லெய்தி
யாவலிற் சிவன்று னேத்து மண்ணலைக் கண்டி றைஞ்சு
மேவலர்க்குருமீறங்ன வெந்தொழில்வெந்தன்வாய்மைக்
காவலர்க் கதிபன் மாறன் திருமுகக் காண்கவென்றார். (கொ)

அற்றமில் கொள்கை மிக்கா ஏறன்றிரு முகம் தன் றி
மற்றெருகு முகமுங் காண மனமில சிதன்மே லன்பு
பற்றிலர் பிறதோ ரோலைப் படியெடுத் துறையி னென்ன
வுற்றத னியல்பு வல்லா னெழுதிய துவந்து சொல்வான். ()

தென்னவ னெழுது மோலை தென்னவன் பிரம ராய
னென் னுங்மமைச்சர்காண்கவெல்லையிறனங்கொண்டேகீக்
கொன்னுது பரிகொ எாமற் கோவணங் கொண்ட ரீது
மன்னர்தங் கருமஞ் செய்வார் வண்மையென் றுவகை யுற்றேம். ()

வையக மன்ன ராகி வாழ்தலீன் மனைக டோறு
மெய்திய வுதரக் தீயா விரப்பது பெருமை யென்று
மெய்தகத் தம்மை யாண்ட வேந்தறைப் பிழைத்து வேறு
செய்வது பலிக்கு மென்றங் தேந்ததூற் றுணிவுங் கண்டேம். ()

மன்னரை யடைந்து வாழ்தல் வஞ்சங்கு சுமிழு நாகக்
தன் னுடங் மருவி வாழுங் தன்மையென் றுணர்தி ராயிற்
றுன்னுமிவ் வோலை காறும் பொழுதுங் தூதர் தம்மோ
திங்கர் வருக மாற னெழுதிதன வியம்பி னின்றான். (கௌ)

மீனவ னெழுது மோலை கேட்டபின் மின்பா லன்ப
ஶானவ ரடியா ரெம்மை யடிமையா வடைய ரல்லாற்
ரூணெனக் கண்ண லென்றுங் தன்னையான் பிழைத்தே னென்று
மாநில மன்னன் சொன்ன தென்னெண மனத்தி லெண்ணி.

அந்தக் னெழுது மோலை கொண்டவன் றாதர் தாழும் வந்தெமை யனுக மாட்டா ருடையவர் மதுகை யாலே வெந்தொரு கண த்தில் வீழ மேவலர் புரங்கள் செற்றூர் தந்தம் ரொருவர்க் கஞ்சத் தகுவரோ வென்று சாற்றி. ()

போயரன் றிருத்தா னேத்திப் புண்ணியவடிவே போற்றி யாயிரஞ் சுடிகைப் பாம்பை யலரென முடித்தாய் போற்றி மாயிரு ஞாலங் காக்கு மன்னவ னெழுது மோலைப் பாயிர மிதுகே ளென்று சொழிந்தனர் பழுதி லாதார் ()

கேட்டலா வியல்பி னருங் கேட்டின முறவல் பூத்துப் பாடலாலேத்துந்தெய்வப் பான்மையர்க்குவந்துசொல்வார் பிடிலா தவர்போ ழள்ளம் பேதுற லொழிதி யிந்த நாடெலா மதிக்க நாமே நற்பரித் திரள்கொண் டேகி. (கக)

தென்னவற் களித்து மீள்வோஞ் செழுந்திறற் றாத ரோடு மன்னைக் குறுகி யென்பால் வரவிடு மோலை தன் னன் முன்னுறக் கடிது வந்தே னுவணித் திங்கண் மூல மென்னுமத் தினத்தி விங்கே யெப்துநற் பரிக ளென்பாய்.

தொன்மதிக்குலத்துமன்னன் றயர்செய்வானென்றுசற்று னின்மனக் கவற்சி கொள்ளா தொழிகென நீறு சாத்திப் பொன்மனிக் கலன்கண் மிக்க பூந்துகில் பிறவு நல்கி மன்மனத் துவகை கூர மந்திரிப் பான்மை செய்து. (கங்க)

தென்றிசைக் கதிபன் றன்பாற் சென்றிது கொடுத்துக் காண்டி யென்றமா மணியு நல்கி யேகென விடுத்த பின்னர்க் கண்றகல் புனிற்றூ வென்னக் கசிந்திரு கண்ணீர் வார னின்றுநின்றைஞ்சியையாநித்தியோவென்றுகொங்து. ()

விழிப்புனல் கிந்தச் சிந்த விண்ணவன் விடைபெற் றேகீச் சுழிப்புனல்கொழிக்கும்வாவி சூழ்பெருந்துறையைநீங்கி

வழிக்குறு துணையா யுள்ள வள்ளலைந் தெழுத்து மோதிப்
பழிச்சுறு தூத ரோடு மதுரையம் பதியிற் போனார்.

மதுரைமண்ணவன்முன்னேகி மனமிலாவணக்கஞ்செய்து
கதிர்மதிச்சட்டயோனீந்த கவின்கொண்மாமணிகைங்கல்கி
யெதிருற நின்ற போதி வின்புற வழுதி நோக்கி
விதிமுறை யிருமிங் கென்ன விருந்தனர் விரிந்த நாலார்.

விலைமதிப் பில்லா வந்த மேதகு மணியைப் பல்கா
விலையுற வியந்து நோக்கி நெஞ்சினு ஞாவகை யெய்தித்
தலைவனைச் சிந்தை யுள்ளோ தரிப்பவர் தம்மை நாடிச்
சிலைமுகக்கரத்துமன்னன்செய்ததேதுரையினன்றுன்.) ✓

மலக்கொடும் பகையை வெல்வார் மன்னவன் முகத்தை நோக்கி
நிலத்தொளிர் புகழின் மிக்காய் நீதரு நிதிகொண் டேக்
யிலக்கணக் குறைபா டின்றி யீரிரு கதியு முண்டாங்
குலப்பரியினங்கள்யாவும்விலைக்குறக்கொண்டபின்னர். ()

அரும்பரித்தொகுதியெல்லா மணிதிகழுமதுரைக்கேகப்
பொருந்துநல் தினமே தென்னப் பூசரர்விதியிற் ரேர்ந்து
திருந்துமா வணியாங் திங்கண் மூலநற் றினமா மென்ன
விருந்தன நதனை நாடிப் பெருந்துறை யென்னு மூரில்.

நின்படைச் சுற்ற மெல்லா நீடுமிங் கைருக் கெய்து
மன்பினிற் கடிது மீண்டா ரவர்பெரும் படிது கூற
மன்பெரு முனிவா லோலை வரைந்தனை யதனால் வந்தேன்
கொன்பரித் திரளிங் கெய்துங் கூறுமாந் நாளி வென்றார்.

என்பது கேட்டு மாற னும்மிடை யெமக்குண்டான
மன்பெரு நண்பு நீங்க நினைத்துள மனத்தார் சொல்லா
லன்பிலர் போல வோலை யெழுதின மதுகொண் டின்னே
துன்புற லொழியீ ரென்று நன்மையாத் தொன்மை கூறி.

கொன்னெடுங் கோயி ஓடு கொடுபுகுஞ் துரிமை கூரத்
தன்னரு கிருத்தி மேன்மை தக்கநற் கலை ணல்கிப்
பொன்மணிக்கலன்கண்யாவும் புனையுமென்றனித்தமுன்போன்
மன்னுள கருமங் கூறி மஜையிடை யேகு மென்றான். ()

தம்பெரு மஜையிற் சென்று தாபதர் வைகப் பின்னர்
நம்பரிச் சமூக மெய்து நாளிரண் டெண்னு முன்னர்
வெம்படைச் சுற்ற நீங்கி யிருந்துழி விரிந்த நேமி
யம்புவிக் கரசன் றன்மு னமைச்சரி லொருவன் சென்று.

போற்றியெம் பொருகை நாட போற்றியென் றிறைஞ்சிக் கூறு
மாற்றமுண்டொன்றுங்கேர்ப்புபுனைந்துளவரிசைபெற்றேர்
சாற்றருஞ் அரகங் கொள்ள நேரியன் றலத்திற் சார்ந்து
நீற்றின ணடியார் கையி னிங்பொருள் யாவு மீங்கார். ()

நின்பெருஞ் தூத ரேகி யெழு துஙின் னேலை காட்டும்
பின்புவுங் துனது சீற்ற மொழித்துயர் பிழைக்க வெண்ணி
யன்பினர் போல னின்முன் குறுகியா வணிமு லத்தி
னன்பரித் திரளிங் கெய்து நானுனக் களிப்ப னென்றார். ()

மற்றவர்மொழிந்தவெல்லாம் பொய்யுரைமன் னவன்னச்
சொற்றமிழ் வைகை நாடன் றாதரைச் சுழித்து நோக்கி
யற்றமில் கருதி வஜ்லா ராகுட்பெருஞ் துறையி லெய்தி
யுற்றவெம்பரிகளுண்டேலால்லைவந்துரையினென்றான்.

அருந்திறற் றாத ரேகி யத்தினங் கடிது மீண்டு
வருந்திமுன் புகுந்து மன்னர் மன்னை வணங்கி னின்று
பெருந்துறை யென்னு முரும் பிறவுள பதியுங் தேடிக்
கருந்தடங் களிற்று வேந்த கண்டிலம் பரிக னென்றார். ()

பாங்குநின் றின்ன வாறு பகர்தலும் வெகுட்சி யெய்தி
பிங்குநங் கருமஞ் செய்வ னென்றிடர் செய்வான் றன்னைத்

தாங்கருந்துயரஞ்செய்து தகைந்துநந்தனத்தையெல்லாம் வாங்குமின் றண்டலாளரென்றிகனமன்னன்சொன்னேன். ()

மன்பெருந் தண்ட லாளர் மறையவர் குலத்தின் மிக்கார் முன்புநின் நினைய சொல்வார் முனிவுடை முதத்த ராகி நன்பரித் தொகுதி கொள்ள நயுந்துமக் கங்கா ளீந்த தண்பொரு ளெல்லாம் வாங்கக் சாற்றினங் சிற்ற மன்னன்.

மற்றிதன்பயன்யாதென்னின் மன்னவன்விடுப்பவென்றி யுற்றவன் ராதர் வல்லை யொண்பெருந் துறையி னெய்திக் கொற்றவெம் பரிகள் கானூர் மீண்டனர் கோவு நும்பாற் பற்றியநேசம்விட்டான் பாரினியாளவொட்டான். (ககஹ)

தனமினித் தருதல் வேண்டு மென்றுவன் றண்ட லாளர் சினமுடன் புகல வாளா விருத்தலுங் திமை கூரு நினைவுடனமைச்சர்வாழ்வி ளீக்கிமெய்வாக்கின்மன்னர்த் தனியுற வலிதிற் காவற் சாலையி லாக்கி னார்கள். (ககக)

சற்றுமுட்டளர்வி லாத தன்மையின் வாத ஔரர் மற்றவர் செலுத்தச் சென்று வன்கிறைச் சாலை யெய்த நற்றவர்வருத்தங்காண நாணமுற்றிருழிப்பான்போன்று பொற்றடங்தேரின்வெய்யோன் போய்க்குடபான்மறைந்தான். ()

கள்ளுலர மிதழி மாலை கவின்பெற முடித்த வேணி வள்ளலா ரேவச் சென்று வழுதிமேல் வெகுட்சி கொண்டு வெள்ளொன்பிறைப்பற்றேன் றவிமுங்கவங்காந்தபேயின் கொள்ளிவாயனையவண்ணங் கொண்டதுசெக்கர்வானம். ()

தெண்டிரை யுலகி னல்ல திறத்தினர்க் குற்ற தீங்கு கண்டுணர்சிறியேர்போல நகைத்தனகவின்கொண்முல்லை யொண்டமிழ் வாத ஔரர்க் குற்றதை யுணர்ந்து துன்பங் கொண்டவ ஸ்தயம் போலக் குவிந்தன கமல மெல்லாம். ()

தென்னவன் வைத்த காவற் சிறையினி அறையுங் தெய்வ
மன்னவ ரொருவர் காணி னைமுற் தயர்வா ரெண்றே
யின்னல்கொண்மனத்தாள் போலவிருட்டகரங்கொண்டுகூட்டற்
பொன்னகருள்ளார்கண்கள்புதைத்தனள்கங்குன்மங்கை.

மன்பகை தூரப்ப திந்த மந்திரித் தலைவர்க் குண்டா
மென்பது மூலதோ வந்தோ வென்செய்து மென்றி ரங்கி
யன்பரை யகன்று நெஞ்சா லழிலை வயிர்த்து மாழ்துங்
துன்புடைமடவார்போலத்துயின்றிலர்மதுரையுள்ளார்.)

செம்மனப் புனிதர்க் குண்டாந் தீங்குதங் கிழமை யாலே
யைம்முகக் கடவு ரீஞ்ற வறுமுகற் குரைக்கு மாபோல்
விம்முசெஞ்சுட்டுமுட்டாள்வியன்சிறைச்சேவலெல்லாங்
தம்மனை யிடங்க டோறுங் தழங்கின புலரிக் காலை.(கடநு)

சிற்பர முனர்ந்து ஞானச் செந்தமி மோது நீதிப்
பொற்பினே யுடையோ ரின்னல் பொருத்சென் றுரைப்பப் போல
விற்போலி சடிலன் சூல வேலவ னுல வாயி
லற்புதன் கோயின் முன்றி லார்த்தன சங்க மெங்கும்.)
எம்மிறை பரியி லேறு நாளிதோ வென்று பார்க்குஞ்
செம்மலர் மடவா ஸிட்ட திலகசிங் தூரம் போல
வய்மலை மிசையே வைகி யாடகக் கிரிகுழ் போந்து
மைம்மிகு கடன்மேல் வந்து முளைத்தது வால பானு. (கடங)

மண்கெழு செங்கோல் வேந்தன் வைகறை வெழுங்கு நீராற்
கண்கழல் விளக்கி மூழ்கிக் கண்ணுதல் பூசை செய்து
தண்கதிர் முத்த மாலை தரித்துநற் கலன்கடாங்கி
வின்கிளர் செம்பொற் கோயின் முகப்பினில் வீற்றி ஞுந்தான்.)

வன்றிற லாள ரெல்லாம் வாம்பரித் திரள்கள் கொள்வான்
சென்றர னடியார்க் கிந்த செழுங்பொருடார் ராகி

வின்றுமை வருத்தன் செய்து மெண்டேறி வெயிலி னாடு
ஷின்றிடுமெண்ண வின்றூர்தீஸ்பெரும்புகழினிற்பார். (கஉக)

அங்குளின் றிளைப்பார் தம்மை யாண்டவாண் டக்கைய யுன்னி
யிங்குணர்க் திலையோ நாயே னிடும்பையென் நிரக்க மெய்திச்
சங்கவெண் குழையாய் மண்ணன் றனக்குவாம் பரிக ஸீத
னங்கட ஞகு மென்று நவின்றசொற் பொய்ம்மை யாமோ.

ஊனுடம் புடைய வாழ்க்கை யொழித்துனக் கடிமை யென்று
மாங்கிலம் புகலா நிற்ப வந்துளை யடைந்தேண் றன்னை
மீனவண் றன்பான் மீளா விடுத்தனை வேலை நீரு
ளானபி னங்கீ ராற்று நீரென வாவ துண்டோ. (கஉக)

அறத்தனிச் செல்வி பாக் வன்பிலே னின்பா லென்று
வெறுத்திடி னடியேற் கிங்கு வேறெரு துளையு மில்லை
செதுத்தவர் புரங்க ளெல்லாஞ் செற்றவ ரடியான் றன்னை
நிறத்தினர்வெயிலினென்றூ னின்புகழுக்கேற்றமாமோ. ()

வானா டவர்க்கு மேலோய் வந்துனக் கடிமை யிப்போ
தானா னிடும்பை யுற்றூ லாருனக் கடிமை யாவார்
நானென்னு மனத்தார் சொல்லு நல்லுரை யன்றி னின்ற
ஹீனாலுமாருவண்சொல்வ தேறுமோவனத்திலென்றூர். ()

அவத்தொழில் புரியா மேன்மை யன்பருக் கண்பு செய்து
பவக்கட விடைவி மூமற் பரிந்தருட் பார்வை நல்கித்
தவப்பெரு வடிவங்கொடு தாளித் தாஞு மையர்
செவிப்புலன் புகுந்த வண்பர் செப்பிய மாற்ற மெல்லாம். ()

காம்படு தோளி பாகன் கண்ணுத லண்ண லென்பார்
தாம்படு துயர மெண்ணி யத்துயர் தணிக்க வேண்டித்
தேம்படு மலங்கன் மார்பிற் தெண்ணவன் றனக்குத்தெய்வ
வாம்பரி யளித்தல் சொல்வாம் வல்வினைப் பகையை லெல்வாம்.

திருப்பெருந்துறைச் சருக்கம் முற்றிற்று

குதிரையிட்ட சருக்கம்

—வானங்கள்—

தந்தை யென்பவர் மைந்தர் வாதை
 தவிரப்ப தேகட னுதலர்
 லந்த மின்றிய காத லன்ப
 ரமுங்கல் கண்டபி னரியெலாம்
 வந்து வெம்பரி யாக வும்பரி
 வீரர் வானவ ராகவுஞ்
 சிந்தை கொண்டன ரந்த மால்விதி
 தேடு வார்மதி சூடுவார்.

(க)

தேசிலா நரி வந்து வந்து
 திரண்டு வெம்பரி யானமின்
 னுசி லாவிமை யோர்க் டாமு
 மமைந்த சேவக ராயினர்
 மாசி லாமணி மன்ற ராரிய
 வாசி வாணிகர் போலவே
 யேசி லாவுரு மாறி னுர்மறை
 யிவுளி யின்புற மேறினார்.

(ஏ)

சேடு கொண்டு திரண்டு வீர
 ரிரண்டு னாங்கர் சிறக்கவே
 யூடெ முந்துக விம்ப ரெங்கனு
 மும்ப ருங்கிளர் வெய்தவே
 கோடு டன்றுடி விழ்ம நீடிய
 கூடல் சூழ்மதில் வாயில்வா
 யாடல் வெம்பரி கொண்டு சென்றன
 ராதியா ருமை பாதியார்.

(ஏ)

அங்கு நின்றவர் சென்று நிம்ப
வலங்க லாளை வணங்கியே
யெங்க னூங்துகள் பொங்கி விம்ம
வெழுந்து காகள மார்ப்பவே
திங்கள் வெண்குடை மன்ன வாரிய
தேச வெம்பரி யின்றுநங்
துங்க வண்மதி விண்பு றத்த
துவண்றி வந்த வெண்ச்சொனுர்.

(ஏ)

வாசி யின்றிரள் வந்த வெண்றலும்
வாத ஆருறை யையர்மே
நேசம் வைத்தவர் தம்மை முன்ன
ரழைத்து ளீங்கலை யாதிதங்
தாகில் வெம்பரி காண வம்மினெ
ஞுவெ முந்தெதி ரடையலர்
கூச தன்படை சூழ வேபிறை
கோயி விண்புற மெய்தினுன்.

(ஏ) ✓

வேறு

வண்டுபடி யலங்கனெடுந் தடந்தோண் மாறன்.
மணிச்சிவிகை மீதேறி மதுரை முதுர்
கண்டிருகண் களிக்கும்வகை யால வாயிற்
கடவுளிடும் பரிவரவு காண்பா நெண்ணிச்
செண்டுவெளி தனிற்போந்து பனிநீர் தோய்ந்த
செங்கழீர் மதுமாலை சிறந்து தூங்குந்
தண்டரள மணிப்பங்தர் நிழந்தி மும்பொற்
றவிசின்மிசை யினிதிருந்தான் ஞுளை சூழ.

(க)

முத்தமிழின் றிறநவிலும் புலவர் சூழ
முதுமறையோர் மங்கலச்சொன் முறையிற் கூறக்
கைத்திகழும் வளைபுலம்பக் கலண்ணன் மின்னக்
கண்ணியர்க் ஸிருமருங்குங் கவரி வீசக்

கொத்துலவும் பலமலின் வாசங் தோய்ந்து
 குலவுமிளங் தென்றல்வர மாதர் பாட
 மேத்துமணி முத்தமெனும் பணிகள் பூண்டு
 வெண்மதியின் ஞேற்றம்போல் வீற்றி ருந்தான்.

மங்குல்படி தடம்புரிசை வாத லூர்
 மனங்களிப்ப விழிகளிப்ப மறுவி லாத
 திங்களொனுங் தன்மரபு விளங்க வென்றுங்
 திருச்சீற மஞ்செழுத்துஞ் சிறந்து மல்கச்
 சங்கினுடன் காகளங்கண் முழவ மார்ப்பத்
 தயங்கியெழுங் துகளுயர்வான் தன்மேற் செல்லத்
 துங்கநெடுங் கடல்பரங்து வருதல் போலத்
 துவன் றிவருபரித்திரளின் ஞேற்றங்கண்டான். (அ)

வேறு

அங்கிளர் மதுரையம் பதியி லாவணித்
 திங்களின் மூலநான் செற்றி னத்தினி
 லெங்கனு சீறுமஞ் செழுத்து மோங்கிடச்
 சங்கர னிடும்பரிச் சமுகம் வந்தவால். (க)

தூத்திரண் மணிகெழு சோதி மாமுடிப்
 பார்த்திபன் விழிநலம் பருக வீதியிற்
 கூத்தினர் செயலெனக் குலாவு வாம்பரிச்
 சாத்தினர் வரும்பெருந் தன்மை கூறுவாம். (கே)

வேறு

கட்டிய சுரிகையர் கவின்கொள் வாளினர்
 பொட்டணி நுதவினர் பொலன்செய் மேணியர்
 பட்டுடை மருங்கினர் பவள நீள்வடம்
 விட்டெடாளி விளங்கிய வியன்கொண் மார்பினர். (கக)

புன்மயிற் பிலியர் புலியின் ரேவினர்
பின்மலர்ப் பாசிலை பிளைத்த குஞ்சியர்
வன்மொழிக் குரவினர் வயங்கு தூணியர்
விண்மலீ கரத்தினர் வெறித்த பார்வையர். (கட)

போன்னியல் குழையினர் பொலன்கொண் மாலையர்
பன்னிறச் சாத்தினர் பலைத்த தோளினர்
சென்னியிற் கதிர்மணி யிலங்கு சேடலைப்
பின்னிவிட் உளதெனப் பிளைத்த குஞ்சியர். (கந)

தாங்கிய சுரிகையுங் தயங்கு வேல்களும்
வாங்கிய சிலைகளுங் கணையும் வாருமாய்
ஞாங்கரி விவர்வர நாப்பட் டோன்றினார்
தேங்கிய நதிமதிச் சென்னி யண்ணலார். (கச)

வேறு

நச்சுரக வுச்சிமணி நண்ணுமொரு வண்ணக்
கச்சிடை விசித்துள கவின்கொள்ளடை வாரும்
பச்சைசமுழு நீலமொடு பன்னிற வடஞ்சேர்
செச்சைநிற மன்னிய திரண்டவிரு தோரும். (கரு)

ஒப்பஶிய சட்டையு முடுத்திலகு பட்டுங்
தோப்பியு முகத்திடை துலக்கமுள ராகிச்
செப்பரு நலங்குலவு செண்டொருகை கொண்டே
யிப்படியி விப்படிவம் யாவருள ரென்ன. (ககு)

கட்டுபடி மீதின்மணி கச்சைமணி முன்பி
னிட்டவிரு பக்கமணி யின்னேலி புலம்பப்
பட்டிலகு பக்கரை பனிக்கவரி யெட்டும்
விட்டொளி விளங்குமொரு வெண்பரியி லேறி. (கன)

வீசுகவ ரித்திரண் மிடைந்தொளிர மீதே
தேசோடு கவித்துள செழுங்குடை வயங்கப்
ழசல்புரி வெம்பரி பொருந்துபடை யூடே
மாகில்குல வாரியரின் மன்னனென வந்தார். (கஷ)

மன்னவனு மின்சிவர் வருந்தகைமை கண்டே
தன்னுள மகிழ்ந்திரு தடங்கணிமை யாமே
யன்னமெனு மூர்திநெடு மாலரைன யல்லா
தின்னவேழில் யாவருள ரென்றதி சயித்தான். (கக)

பண்ணிய தவத்துள பயன்பரியின் மீதே
நண்ணிய தெனத்தமி னயங்தனர் வியங்தா
ரெண்ணிய முடித்தன ரெங்ககருதி நின்றூர்
புண்ணிய மறைத்தமிழ் புகன்றதிரு வாயார். (உ) (உ)

தூயசுடர் வேல்பல சுழற்றியெதிர் செல்வார்
வாயோவி விளைப்பரிகல் வாளினை விதிர்ப்பார்
நேயமொடு தம்மிலணி நின்றுசமர் செய்வா
ராயின ராண்புடையி லானபரி வீரர். (உக)

நீறுகிவ நீதிநிலை நிற்கவுல காஞ்
மாறனு மகிழ்ந்துதவ மன்னரை யழைத்தே
குறரிய வாரிய குலேசரோரு வீதி
யேறும்வகை சென்றுரையு மென்றினிது சொன்னான்.

என்னிவன் மொழிந்தன னெனத்தமி சீரங்கா
மன்னிய வருந்தவரும் வாண்முகம் மலர்ந்தே
கண்ணலை நலங்கொள்கணி யைக்குறுகி நெஞ்சான்
முன்னுற வணங்கிவிழி முத்துதிர நின்ற. (உங)

மன்றன்மல ரோனுநெடு மாலுமுரு வேறு
யன்றுமுத வின்றுமறி யாதவகை நின்றுய்

வென்றிவிடை யன்றியுயர் வெம்பரியின் மீடே
யின்றுளை வணங்கமுன மெத்தவ முயன்றேன். (உச)

வந்தபடி யிவ்வரு வணங்குமிது வல்லா
லங்தவடி வாகிலுளை யாரறிய வல்லா
ரிந்தவகை கண்டடி யவர்க்கெளியை யென்றே
சிந்தைதனி லன்பொடி தெளிந்தவுல கெல்லாம். (உடு)

என்றுமுக மண்பல வியம்பியரு ஓாலே
வென்றிபுளை மீனவன் விளம்புமொழி சொன்னார்
கொன்றைமுடி யாரும் திசைந்துகொடை மாற
னன்றியொடி கானும்வகை நற்பரி யுகைத்தார். (உக)

மன்னரவ பந்தமுடன் வட்டநெடு வீதி
யென்னுமிவு ஸித்தொழில்கள் யாவுமினி தேறி
யுன்னுமன வேகமென வோடுமுயர் பாய்மா
நன்னட மிடும்படி நடாத்தியதிர் வந்தார். (உர)

வெம்பரியி னண்ணலை வியந்துதமிழ் மாறன்
கம்பமுடி யெய்தவொரு கைவிரல் சுழற்று
வம்பொன்விலை யில்லதொ ராஞ்கலை யளித்தா
னெம்பரமர் செண்டின்மிசை யேற்றுஙகை செய்தார்.

வேறு

ஏற்றவொண் கலையை நேச மெய்தினு தென்றுவன் சென்று
காற்றென விரைவி னெய்திக் கடிதுதன் கரத்தில் வாங்கிப்
போற்றிலன் முடியின் மீது புளைந்தில னென்று மாற
னீற்றினன்மறைப்பினுலேநுசிடைவெகுட்சிகொண்டான். ()

வெளிப்பட வரிய மேனி வின்னவன் கண்ணு நெஞ்சுங்
களிப்புற வருதல் கண்டுக் கண்டிலன் கண்ணி நாட

நெளித்துல கெங்கு நிற்போ ஆறுபவ மொழித்து ஞான மளித்திடி னன்றி யாவ ரவன்றிற மறிய வல்லார். (ஈ०)

எண்டிசை மன்ன ரண்பா லீங்கமென் கலைகள் யாவுஞ் செண்டிடைக் கோடலன்னேர் தேயங்கல் லியற்கையென்றே வண்டமிழ் வாதலூர் மாமது ரேச னெஞ்சிற் கொண்டிடுமுனிவதீரக்குறைந்துமுன்னின்றுசொன்னார்.

நலத்தகு மிக்க நீர்மை கேட்டபி னயங்து மன்னன் கலக்கமி விவுளி நன்னால் கற்றவர் தம்மை நோக்கி யிலக்கண விதியா அன்ள விரும்பரி யிழிவு மேன்மை துலக்குற நும்மி னடி யெம்முடன் சொல்லு மென்றான்.

சொற்றிகழ்துரகநூலின் றணிபொருளுணர்ந்துளோருங் கொற்றவெம் பரிகட் குள்ள குற்றமுங் குணமு நாடிப் பொற்றடங் கிரியின் மீது பொருகயல் பொறித்து மீண்ட வெற்றிகொண்மன்னர்மன்னன்முன்னிவைவிளாம்ப ஹற்றார்

வேறு

தாவினைச்சந் திரசுழியா மண்டர வர்த்தந்
தண்டைடி யிற்சுழியா முடவின் பக்க
மேவுசுழி கௌவகமாங் காகா வர்த்த
மேன்மைதிகழ் முன்வளையச் சுழிதா னகும்
பாவுசெழுங் கேதாரி யடியிற் சேர்ந்த
பயனில்கொடுஞ் சுழிகேசா வர்த்த மாகும்
ஷுவமருங் கச்சையிற்பட் டடையே யாகப்
புகன்றசுழி யிச்சுழிகள் புணரா வாகி. (ஈ०)

கொம்புகண்ணங் திருகுகண்ன னஞ்ச பாதங்
கொள்ளிக்கால் வெள்ளிக்கண் ஹணி குண்று
வெம்புதழற் சுடலைமுகம் பரனேர் கண்ட
மண்டப்பாழ் விலங்கிபல வண்ட மாதல்

செம்பொறியா மக்கினிசித் திரங்கண் முன்று
கிறந்தினிய மட்டிற்பா வறுபா லென்றே
யம்புவியோர் மொழிந்தபழு திவையு மின்றி
யடிநாவிற் குரமிரட்டை யாகா வாகி. (நடு)

சிரமதனி விரண்டுசெழுங் துளைப்பி னன்கு
கிறந்தவுரங் தனிவிரண்டு நுதன்மே லொன்று
குரவமிசை நின்றசுழி யொன்றி னேடு
குலவியவீ ரைந்துசுழி குறையா வாகி.
நரிவெருகு கருங்காக மலகை யோரி
ஞாளிசெழுங் கேழுலெனுங் குரவின் றுகி
விரவுபெருங் திரைவேலை மங்குல் சங்கம்
விடைமுழுவம் போன்முழுக்க மிகவண் டாகி. (நகு)

உருத்திகல்செய் புசியிளியங் கழுதை செங்கா
யோண்பூஞா நரியினுடன் கரிய காகங்
தரித்தவழற் புகைநிறமும் புனையா வாகித்
தருக்கிமருத் தெனுங்கவனத் தன்மை யெய்தி
விரித்தகதிர் வெண்டரளாங் திங்க ணீல
மென்கமலத் தாதுசெழுங் கனகங் காயா
வரத்தமலர் நல்லபசங் கிள்ளை போல
வமைந்தவோளி தயங்கியவங் கத்த வாகி. (நடர)

ஒநற்றியகன் றுயர்குரவும் படைத்து வெண்மை
ஙிறைந்துதமி லோத்திலகு மெயிற்ற வாகித்
துற்றநறுங் கந்தமிகச் சிறந்து நாவுஞ்
சூதவிளாங் தளிர்போலு மருணாங் தோய்ந்தே
யுற்றவிரண் டிமைமயிருங் தொகையுண் டாகி
யுக்கிரமாம் விழிப்பார்வை யுடைய வாகி
முற்றுமெயிற் றசையின்றி யுள்வ ணீந்து
முக்கோண் மெனத்திகழு முகத்த வாகி. (நடு)

உளையினுடன் றலைமயிரு நிறமொன் ருகி
 யுரத்தினுடன் கழுத்துரக படமே போன்று
 வளைசிறந்த தொனிபரங்து குவிந்துள் வாங்கி
 மண்டலமுண் டாயுரங்கொள் சூரங்கள் சேர்ந்து
 கிளைகொண்றம் புகள்கரங்து தசைதா வெண்றிக்
 கிளர்முழுங்தா ஜெளித்தபதங் கெழும ஸின்றி
 ஜெளிமுதுகு புளைந்துதொட்ட திரண்டு தண்டை
 நீண்டுடல நெய்ததநிற நீர்மை யாகி. (ஏக)

மிக்கசெழு மறைநாவிற் கமல நாதன்
 விழிப்புனவில் விண்ணேர்க் ஜெண்மர் தம்பான்
 மைக்கடன்மே லமிர்தத்தி லங்கி மீதின்
 மல்குகருப் பையிலுலாக வண்டந் தன்னிற்
 ரூக்கவெழு பேதமெனு மிவற்றிற் ரேண்றுந்
 தொண்மையவா யீரிரண்டு துணைத்தா ஜெற்றி
 யொக்கவெஞுக் கும்பரிக ஞாவாய் வானி
 லொண்புனவிற் செல்லுநெறி யுவவு மாகி. (சா)

மங்காளன் சாரங்கன் கங்கா நீலன்
 மௌவமுகன் கொங்காளன். சன்ன சம்பான்
 குங்குமச்சோ ரண்கரியா நீலன் சாரன்
 குலவுமள்ளா னுரஞ்சிவங்தா னல்லான் பொல்லான்
 றங்குகருங் காற்சம்பா னென்று கூறுங்
 தன்மையுளா பன்னிறமும் புளைந்த சாதித்
 துங்கமிகும் பரியிவையென் றவற்றின் றன்மைத்
 தொண்மையுரைத் தரசனைமுன் ரெழுமுது நின்றூர்.
 நற்பரியி னியல்புணர்ந்தோ ரின்ன வாறு
 நவின் றமொழி கேட்டுமீக நயங்து வெள்ளி
 வெற்பளைய விடையேறி யளிக்குங் தெய்வ
 வெம்பரிகள் யாவும்விலை மதித்த பின்னர்ப்

குதிரையிட்ட சருக்கம்

பொற்புடைய தன்பொருண்மே லெண்ம டங்கு
 போதுதலாற் பொங்குமகிழ் வெய்தி மாறன்
 றற்பரனை முகநாடிக் கயிறு மாறித
 தருகதூர கத்தொகுதி தம்மை யென்றுன். (சு)

வேறு

காத்துல களைத்து முய்யக் கண்ணருள் செய்பு நீதிப்
 பார்த்திவன் கருமஞ் செய்வார் பற்றியங் கரத்தில் வாங்கச்
 சாத்தவர் தம்மி லாங்கோர் சால்டினர் கயிறு மாறி
 யீத்தனர் பந்தி யூடு சேர்த்தன ரிவுளி யெல்லாம். (சங்)

திண்டிறல் கெழுவு நேமித் தென்றிசைக் கிறையுஞ் செய்ய
 வண்டமிழ்க் கிறையுஞ் காண வந்திடு திசையி னேகிப்
 பண்டைநற் படிவ மாகிப் பணிந்துவிண் ணவர்கள் சூழக்
 கொண்டலைப் பொருவு கண்டர் குலவுதங் கோயில் புக்கார்.

வாய்ந்தன பரிக ஞூப்மா லென்றெழில் வாத மூரின்
 வேங்தகர மனையி லேக விடுத்துள மகிழ்ச்சி கூர்க்கு
 சார்க்கமெய்த் தகைமை யோருங் தானையுஞ் சூழ வேகி
 யாய்ந்தநற் றமிழில் வல்ல வரசதுங் கோயில் புக்கான். ()

அத்தன மகல மாலை யனைதலும் பரிக ளெல்லா
 நித்தன தருளி னுலே நெடுங்குர னரிக ளாகி
 மெய்த்தமிழ்மதுரைமுதூர் விழித்துயிலொழுந்திரங்கத்
 தத்தமி அடன்ற கூடித் தனித்தனி களித்து னின்று. ()

வேறு

நின்ற நின்ற நெடும்பரி யாளர்மேற்
 சென்று வெம்பகை செய்து வெருட்டியே
 துன்று கின்ற துரங்க மொருங்கொடு
 கொன்று நின்றுயர் கூவிலிக் கொண்டவால். (சன்)

வரைசெய் கோபுர மாட நெருங்கிய
வரச வீதியு மாவண வீதியு
முரச வோசை முழக்கொழிந் தேமிகக்
குரைசெய் வாய்நரிக் கூக்குர லான்தால். (சுஅ)

பாடி யாரணம் போற்றமன் றிற்பயின்
ரூடி யார்விளை யாட்டின் புதுமையா
லோடி யாரு மொளித்திட வென்றேரு
கோடி யானது கூவு நரிக்குழாம். (சுக)

துங்க மாறன் ரேகுபடை வெங்கொலை
தங்கு மாயுதங் தாங்கி யெதிர்க்கவே
யெங்கு மான நரிகளோல் லாங்கொடுஞ்
கிங்க மாயமர் செய்யத் தொடங்குமால். (நுா)

நீடு வாடை யிடந்தொறு நின்றணி
கூடு வார்மிகக் கூவி வெருட்டுவா
ரோடு'வாரொளித் தோடிப் புதுமிடங்
தேடு வாரெதிர் சென்றமர் செய்குவார். (நுக)

ஏங்க எாருயிர் காத்தரு ஸின்றணி
திங்க எாயெநத் தெய்வம் பராவுவா
ரங்க பாட மடைத்தரண் செய்குவார்
மங்கு லாடு மதிற்றலை யேறவார். (நுங)

நற்ற வச்செய னன்கில தான்தோ
கொற்ற வன்செய்ய கோல்கொடி தான்தோ
விற்றி தன்பய னென்னென வின்னண
முற்றி ரங்கினர் கூடலு ளோரெலாம். (நுங)

தூய வன்றுர கத்தொழி லாளர்கள்
கோயி லின்கடைக் கூக்குரல் செய்துபோய்

மாய வெம் பரி வந்தவே லாஙரி
யாய வென் றர சந்கெதிர் கூறினார். (நுச)

மாக்க லோசையும் வாம்பரி யோசையுங்
கூக் குலாவு குறுஙரி யோசையு
மீக்கொண் மாமுடி மீனவன் றன்செஷித்
தீக்கொள் வேலைச் செருகிய தொத்தவே. (நுரு)

இந்த வாரேஸி கேட்டிரு கண்டழல்
கிந்த வாகஞ் சிறுவெயர்ப் பெய்திட
வந்த மாறன் வெகுட்சிகண் டண்ணலார்
வந்த மாய நரிப்படை மாற்றினார். (நுக)

பொன்கொ ஞூடன் புனைந்த கலந்திகழு
மின்கொ எாரம் விளங்கிய மார்பினேன்
ரண்க ஞுகி நடப்பவர் தண்டல்செய்
வண்க ஞோரை வும்மெனக் கூவினேன். (நுஎ)

வேறு

நரியினிற் ரூகுதி யெல்லா நற்பரித் திரள்க ளாக்குஞ்
சரிதியைக் கொணர்தி சென்னத் தாடொழு தவர்க லோடி
யிருப்பிறப் புடைய ராகி யினிப்பிறப் பில்லார் தம்மை
விரைவினிற்குறுக்கிறும்மையழைத் தனன் வேந்தனென்றார்
சித்தருக் கண்பு பூண்ட சித்தரு முறுவல் செய்து
ஷித்திலத் தொளிபோன் மின் னு ஸீறைனுஞ் சாங்து பூசிப்
பத்தருக் கேவல் செய்வார் பதமலர் முடியிற் குடி
முத்தமிழுப் பொருநைநாடன் முன்புசென் றருகு னின்றார்.
மூட்டெழுமழல்போன்மனன் முனிவுடைமுகத்தஞ்சை
யீட்டுநம் பொருள்க ளைல்லா மிரப்பவர் தமக்கு நல்கி
நாட்டுள நரிக ளைல்லா நற்பரி யாக்கி நம்முன்
காட்டின ரிவர்செய் மாயங் கண்டிரோ வமைச்ச ரென்றான்.

தன்மூலமில் வழுவி நேர்க் டமக்குற துயரஞ் செய்தல்
வன்றிற ஸரசர் நீதி யாபிது மறைவல் லாளர்
சென்றயர் தவத்தி னிற்பார் தெரிவையர் விருத்தர் பால
சென்றிவர்க்குறுகண்செய்வதெம்மனோரியல்பன்றேன்று.

தண்டல்செய் வன்க ணோர் தங்களை நோக்கி நங்கண்
கண்டிட முண்ணில் லாமற் கடிதினி விவர்க்கொண் டேகி
மண்டழல் வெபிலி னாடு வளைப்பினி னிறுத்தி நம்பாற்
கொண்டுள தனங்களொல்லாங் குறைவறவாங்குமென்றுன்.

வன்றிற லேவ லாளர் மற்றவர் தமைக்கொண் டேகி
யோன்றிய வளைப்பி னாடு நிறுத்தலு மூலகோர் போற்று
நன்றிகொள் வாத ஓரர் நரியலாம் பரிக ளாக்கித்
தென்றிசை நிருபற் கீந்த சித்தரை நினைந்து சொல்வார்.

தொல்லையோ நிருவர் தேடுஞ் சோதியே யாது செய்வேஞ்
நில்லையோர் பரவ னின்ற தெய்வமே யாது செய்வே
னில்லையோ கருணை னின்பா னின்றை யடிமை கொண்டா
யல்லையோ தமியே னின்ன லறிதியோ வறிந்தி லாயோ.

பரித்திர னரியே யான பான்மைகண் டடியென் றன்னை
வருத்தின ரித்தை மாற்ற வல்லநீ வரமா யென்னிற்
றரித்தைவிடத்தையென்னுந்தன்மையும்புரங்கண்முன்று
ளொரித்தது மென்கொ லோவென் றிரங்கின ரெவர்க்கு மிக்கார்.

நன்றிகொள் கடவுட் கங்கை நதியினை வைகை யூடு
சென்றெழுமில் வாத ஓரர் பேரிடர் தீரென் றேஹி
யன்மூரு மடங்கைக் காளா யடியவர்க் கெளியார் கொன்றை
துன்றிய முடியின் மேன்மண் சுமங்கது முறைத்தல் செய்வாம்.)

அதிரையிட்ட சுருக்கம் முற்றிற்று.

மண்சுமந்த சருக்கம்

தங்கிய வருளின் மிக்கார் தாம்படி மிடும்பை யுன்னி யங்கண ரவன்பா அற்ற வருந்துய ரசற்று கென்று கங்கையை விடுப்ப வேகிக் கடும்பெருக்கெடுத்து வைகைப் பொங்கலைப் புனலா யெங்கும் புரண்டது புணரியேபோல்.

சேர்ந்தவெண் முத்தமூரல் செய்துகீர்க் கலைமேலார்த்துக் காந்தளாஞ் செங்கை வீசிக் கணதனக் குரும்பை காட்டி மாந்தளிர்ப் பதங்கண் மீது வந்திரை ஞெழிம் மார்ப்பப் போந்துள கணிகை மாதர் போன்றது வைகை யாறு. ()

திரைப்பெரு மருப்பி ஞாலே செழுங்கரை யிருபாற் குத்தி மரத்திரண் முறித்துச் சாலி வயலெலா மழித்து வாயா னுரைத்திரள் சிந்தி மீதே நுண்மணை விறைத்து வண்டு நிரைத்தலின் மதத்த வேழு நிகர்த்தது வைகை யாறு. ()

மைத்திகழி குழலா ளந்த மலைமகண் முலையிற் ரேய வத்தனை வருத்து மேன்மையனங்கவா யுதமென் றெண்ணி யொத்தெழுங்தொளிருங்கண்ண லுயங்குசெங்கழுநீர்கஞ்சம் புத்தவையழிக்கவேண்டிப்புரண்டதுபழனமெல்லாம். (ச)

வடம்படைத் துடைய பார வனமுலை முகத்து மாத ரிடுந்துகில் கடுகி வீழ்வ தென்னாநின் றழகு செய்து தடம்படக் கிடந்த தெங்கின் றயங்குசெங் குரும்பை மீது நெடும்புனற் றிரைபோய் மீள நிவந்தது வைகை யாறு. ()

மீதெழு பரிதி கையால் விடுங்கதிர் வெம்மை தீரப் பூதல மடவாள் போர்க்கும் புதியவெண் உகலே போல

யாதலர் பழனஞ் சோலை யாதெனப் பரந்து கஞ்ச மாதுறை மதுரை மூதார் மதிற்புறஞ் சென்று சேர்ந்து. () தாங்கிய துவச வாயிற் நடமதி விடியத் தள்ளி யாங்கெழின் மதுரை மூதா ரழிப்பது போன்று செல்லப் பாங்குள விடங்க எள்ளாம் பரந்தது வைகை நன்னீ ரீங்கினிச் செய்வ தென்னென் றியாவருங் கவற்சி கொண்டார்.

எமக்கடுங் களிற்றுக் தானை வழுதியுங் கடிது நண்ணித் தொக்கபோன் மலரு முததுங் துகின்மணிப்பணியு நல்கித் தக்கவண் புசியி அன்னோர் தமக்குயி ரென்னு மன்னே மிக்கநின் கோபமாறல்வேண்டுமென்றிறைநஞ்சினின்றுன். ()

கலைமதிக் குலத்து மன்னன் கன்னிநன் ஞடன் கூறுங் தலைமைமிக் குடைய சொல்லாற் றன்முனிவொழிதலின் றி மலையெனத்திரைகண்மேன்மேல்வருதல்கண்டிதுவென்னென்று நிலையுறச் சிந்தை யுன்னோ நேடினு நேடிப் பின்னர். (க)

ஆதியாங் கடவுளைந்தை யாலவா யமலன் மங்கை பாதியான் சிறந்த பூசை பண்டையிற் குறைந்ததுண்டோ நிதியாங் தவத்தின் மிக்கார் நெஞ்சகம் புழுங்க மண்மேற் றீதியாஞ் செய்த துண்டோசெப்புமினமைச்சரென்றுன்.

விளங்கிள மதிசேர் சென்னி வித்தகர் பத்த ரான வளங்திகழ் வாத மூரர் வருந்திய வளைப்பி ணீக்கி யுளங்கொள மகிழ்ச்சி செய்யி னுறுபுன ஹர்கொ ளாதென் றளங்தறி வறிந்து கூறி யாங்கவர் தொழுது நிங்றூர். (கக)

மன்னனு மவர்க் டம்மேன் மகிழ்ந்தருட் பார்வை நல்கி யென்னுள மதித்த வாறே யிங்கினி துரைத்தீ ரென்று கொன்னு று வளைப்பி னாடு நிற்குநற் குணத்தி னரை முன்னுறவழைத்துநட்பான்முகமலர்ந் திதுமொழிந்தான்.

பாம்பணி செய்ய வேணிப் பரம்பர ணதியார் கையிலாம்பொரு னமதே யானு ஸறம்பிறர்க் காவ துண்டோ தேம்படு மலங்கன் மார்பிர் செயலிதற் குமது மேனி சாம்பிய தவமே யான்செய் தண்டமே தகவி லாமா. (கங)

உற்றவித் தகைமை முன்னே யுணருமில் வனர்வி லாமை குற்றமித்துணை புநம்பேமேற் கொண்டனங்குறைகாளாமண் மற்றினிப் புகது மாறென் வைகைநம் மூர்கொ ளாது நற்றவுத் தலீவர் நீரே யடைப்பியு மெனந விண்றுன். (கங)

அருட்பெரு வழுகி யிவ்வா றன்புரை பகர்ந்த போதுங் தரிப்பரி தென்ன முன்னங் தழுலென வெதுண்ட போதும் விருப்பொடுவெறுப்பிலாத மெய்ம்மையார்தம்மையாண்ட திருப்பதநினைந்தார்வைகைச்செழும்புன ஊர்கொளாமல். ()

சுந்தரப் பரிமேல் வந்த தோற்றமே மனத்தி அண்ணி யந்தரத் திறைஞ்ச நன்னீ ரடங்கியுள் வாங்கிச் செல்ல வெந்துயர்ப் பிறவி யான விடங்கிளர் வேலை நீந்து வந்தருட்கரையிற்சேர்வார்வைகையங்கரையிற்சென்றுர் ()

முறைமுறை யணங்கி நின்ற வாரியர் முகத்தை தோக்க யறைத்திரை கெடுகீர் வைகை யணைகடிதடை. த்தல்வேண்டு முறையுமிம் மாந்த ரெல்லா மொல்லையில் வம்மி னென்று பறையறைவித்துநம்மூர்க்கிவ்வுரைபரப்புமென்றுர். (கா)

ஆரியர் கடிதி னேடி யகன்பறை யறைவித் தம்பொற் தேரியல் வீதி தோறுஞ் சென்றுரை பரப்பு முன்னே கூரிய கொட்டு மண்சேர் கூடையுங் கொண்டு வைகை நீரியல் கரைமேல் வந்து நின்றனர் மதுரை யுள்ளார். ()

வீறுகொண் டிலங்கு மேனி மறைபவர் நியமஞ் செய்த வீறுகொண் டிடங்க டோறு மாரியர் விரைவிற் சென்று

கூறுகொண்டெவர்க்கும்வேதுகோலறையளங்துசேங்கை
மாறுகொண் டுறுக்கி வைகை வன்கரையடைக்க அற்றார்.

கண்பெறு கழையின் முத்துங் கடகரி மருப்பின் முத்தும்
வெண்பணி லத்தின் முத்து மேதகு கரும்பின் முத்தும்
வண்புனர் றிரைகள் வீச வரையெனக் குவைகள் செய்து
பண்படப் பொருத்தி நீருட் பதித்துயர் வரம்பு செய்வார்.

பரித்திர ணிறுத்து மென்பார் பாம்புக ஞாருட்டுமென்பார்
திரைப்புனங்மிகுத்ததென்பார்தேவர்கட்கபயமென்பார்
நிரைப்படு மகிளோ டார நெறிப்பட வொதுக்கி நீடு
வரைப்பிடைக் குவித்து நிற்பா ராயினர் மதரை யுள்ளார் (உ)

ஏருடைப் புதுநீர் வைகை யிவ்வைகை யடைக்கு மெல்லை
நீருடைப் பொலிந்த வேணி நின்மலற் கண்பு மிக்காள்
சீருடைத்தவத்தின்மிக்காள் செம்மனச்செல்வியென் னும்
பேருடைநரைமுதாட்டிப்பட்டுவிற்றுணவுகொள்வாள். ()

ஆங்கவட் களங்து நீக்குங் கோலறை யடைப்ப தின்றி
யோங்கலைப்புதுநீர்வைகை யுடைப்பெலாமடைக்குமெல்லை
தீங்குள் தறுக ணோர் சென்றவட் குறுகண் செய்ய
வீங்கெனக் குறுதி யாவார் யாவரோ வென்றி ரங்கி.(உ)

பிட்டினைக் கூவி கொண்டு பெருங்கரை யடைப்பா ரின்றி
நெட்டிலைச் சூல மேந்து நின்மலன் கோயி லெய்தி
மட்டறத் தளர்ந்த கொங்கை மார்பினிற் கண்ணீர் வார
வெட்டுருத் திரண்ட பாத மிறைஞ்சினின் றிதனைக் கூறும்.

வேறு

நெட்டரவக். கச்சடை யாய் நீலங்றத் திருமாதின்
வட்டமுலைத் தழும்புபட வந்தனையுங் திருமார்பா

டடியசெஞ் சுடையா யுன் கண்ணருள்கொண் டெப்பொழுதும்
பிட்டினைவிற்றுண்பேற்கும் பேரிடும்பையுளதாமோ.(உடு)

யாருடனுளினிப்புகல்வேனன் னுடையாய்வைகையினான்
னீருடையா தடைக்கும்வகை நீசிறிதின் றருளாயேற்
சிருடையா யுனக்கடிமை செய்யுமவர்க் கெளியைபெறும்
பேருடையா யெனப்பலரும் பேசுமொழி பழுதாமே.

தாயுமிலை தங்கையிலை தமருமிலை தமிழைனப் -
பேசினுட னின்றாலும் பிரித்தறிய வொண்ணுது
தீயதென திலம்பாடென் சிங்கையில்வெங் துபர்தீர
நீயருளா தொழியினுயிர் சீப்பேன்மற் ரென்செய்கேன்.

வேறு

இன்றெனக் குறுதியாகி யானிடும் டிட்டு வாங்கி
வன்றிறந் கூலி யாளாய் வன்கரை யடைப்பா ஸில்லை
யுன்றனக் கபயம் யானன் றுரைப்பவ டன்மே லன்பு
சென்றவட்காளா மாறு துணிக்தனர் தேவ தேவர்.(உறு)

ஆடையுந் துணிக்த சீரை யாகியே கூலி யாளாய்க்
கூடையுந் தலைமேல் கொண்டு கொட்டுடைத் தோளா ராகிப்
பிடைகொண்டயர்வாள்காணப் பெரும்பசியுடையர்போல
வேடைகொண் டொல்லைவந்தார் வேண்டிய வடிவங் கொள்வார்.

வங்கெதனையேவல்கொள்வா ருளர்கொலோமற்றிங்கென்று
புந்தியின் மகிழ்ந்து கோயில் வாயிலிற் புகன்ற போது
லந்தநன் மொழியைக் கேளா வன்னைதன் னயர்ச்சி கருஞ்
சிந்தனை யொழிந்து கூலி யாளரைச் சென்று சேர்ந்தாள்.

புடையின்மே இலகோ ரின்றிப் புனைஞ்சுள புலித்தோ லாடை
யுடையின்மேல்கைக்குங்கச்சா யோங்குங்கச்சரகமின்றிச்

சடையின்மேன் மதிய மின்றித் தாங்கிய மழுமா வின்றி
விடையின்மேலின் நினின் றவெளியனைவெளியிற்கண்டாள்.

மைந்தீநீ யெனக்கிங்காளாய் வருகென முன்னர்க் கூலி
தங்கியேல் வருவ னென்று சாற்றலு நுகர விப்போ
திந்தவா ரமுதம் போலு மினியபிட் டளிப்பே னல்லா
லந்திவா யிதனை விற்றே யளிப்பனின் கூலி யென்றாள்.

இரும்பசி யுடையே னன்னே யினியபிட் டளிப்பை யாகிற்
குரம்புகொண் டடைப்பன் யானே கோலறை முழுத மென்னக்
கரும்புறத் துகின்மே விட்ட பிட்டினைக் கரத்தா லள்ளி
விரும்பியிங்கிதனைக்கொள்வாயென் றனள்விருப்பமிக்காள்

குற்றடுங் கமல பாதர் குறுந்துனிக் கரிய சீரை
யேற்றிடும் பிட்டு வாங்கி யின்புற வழுது செய்து
மாற்றரும்பசியை யன்னே மாற்றினையினிப்போய்வைகை
யாற்றினின் கூற்றி லுண்டா மருங்கரையடைப்பனென்றார்.

நன்றான் றின்று மன்னே நயந்துபிட் டளித்தல் வேண்டு
மென்றுதந் துனிந்த சீரை யேற்றது நிறைய வாங்கித்
தின்றுதின்றலைநீர்வைகைச்செழுங்கரையதனிற்சென்று
குன்றெறலுங் தவத்தா யுன்றன் கோலறை காட்டு கென்றார்.
மெய்த்தவம் புரிவார் தம்மின் விழுப்பமிக் குடைய வன்னை
யித்தடங் கரையை வல்லே யெம்பிடீ யடைப்பா யென்னப்
பைத்தவெம் பகுவாய் நாகம் பனிமதிப் பாதி கொன்றைக்
கொத்துடன் முடிக்க வல்லார் கோலறை யடைக்க அற்றார்.

பேர்ப்பர்மண் கூடை பெய்வர் பிறைமுடி மேற்சும் மாடு
சேர்ப்பர்மின் சுமந்து சென்றஶ் செய்கரை சிங்கி மீன்வர்
வேர்ப்பர் மெய்யினாப்பார் போல மென்றுபிட்டிரத நாவிற்
பார்ப்பரவ் வண்ணை தன்மேற் பரிந்தருட்பார்வை செய்வார்

பிட்டுஙன் ரெண்று கூறிப் பிறைமுடி யசைப்பார் வேட
னிட்டமென் றசையிற் சால வீசனுக் காமி தென்பார்
கொட்டுடன்களிழ்த்தக்கடை கொண்டுநின்றூடல்செய்வார்
வெட்டிமண்குவிப்பாரோடி விரைந்தடிப்பாய்ந்துமிள்வார்.

பரிவுடை மனத்தி னாம் பரமர்தஞ் செய்தி கண்டு
கரையினை அடைத்தல் வேண்டு மென்றுதன் கருமங் கூறு
ஞானுடை வழுதி தூதர் காண்பரே ஒறுகண் செய்வா
ரிருவினை யுடையேன் மற்றில் கென்செய்வே னென நினைந்தாள்.

மற்றவ னிலைமை வெள்ளி மன்றுனின் றூடு கின்ற
கொற்றவரறிந்துபின்னுவும் கூடைமண்கரைமேற்கொட்டி
யுற்றவிக்கரையை யன்னே யோல்லையி லடைப்பி னின்னே
சற்றிதற் கிரங்கா தேகுஞ் றகவுடை மனியி லென்றூர்.

நீற்றை புனித மேனி னின்மலன் விடுப்ப வேகித்
தோறிரை முகத்தி னடன் றேஞ்மனை புகுது மெல்லைக்
கூறாந் தவத்தின் மிக்காள் கோலறை யடைப்ப வஞ்சி
மாறிடு திரைக்கை தன்னாற் றேமுதனள் வைகை மங்கை.

சிறந்தமண் கூடை வேணித் திருமுடிக் கொட்டை யாக
நிறந்திகழ் கொன்றை சீழே னிறைமணை லைனய தாக
வறுங்தொழின்முயற்சியாலேயுயங்கிபெய்யினைத்தார்போல
மறைந்துல கெங்கு மான வள்ளவார் யள்ளி கொண்டார்.

ஆங்கவர் துயிலு மெல்லை யருட்பெரு வாழ்வின் மிக்கா
ரோங்கிய கருமங்க செய்வா ராகியொண் பிரம்பு தாங்கிப்
பாங்குநின் றவரை நாடிப் பகிர்ந்தகோ லறையி ஹள்ள
தீங்குஞ்குணர்வீரன்னச்சென்றகண்கரையிற்சேர்ந்தார்.

நன்குற வடைத்தல் செய்தா ரியாவஞ் மென நயந்து
சங்கர னண்டக்கு நீடு தடங்கரை யவர்க ளெய்தி

யெங்கனு முயர்ந்து தாழ்ந்த திவ்விடம் யார்க்கு நேர்ந்த பங்கிது மொழிமி னென்ன நின்றவ ரிவை பகர்ந்தார்.

பெருவள நீடு கூடத் பெட்டுவிற் ருணவு கொள்வா னோருமுதுமடங்கைக்காளாயொருவன்வந்தின்கவென்தி யிருநில மகழ்ந்து கூடை யுட்சொரிந் திரங்கி நிற்பன் சிரமிசையெடுப்பன் மீள்வன் சிந்துவனகுதல் செய்வான்.

பாடுவ னுடல் செய்வன் பையவோர் கூடை மண்ணை நீடுதின் கரையி லேறச் சொரிகுவ னெடிது நிற்ப னேடுவ னேடி மீள்வ னேருகைமண் கரையி லேறப் போடுவன் போக வென்னில் வருவன்வா வென்னிற் போவான்.

பிட்டினை நுகர்வ னையா பெரிதுநன் றென்று கையைக் கொட்டுவன் செய்கை காணி லரசிளங் குமர னெப்பா னெட்டலர்க்கொன்றைநீழினடுந்துயில்கொள்கின்றுனங் கட்டுரை சிறிதுங் கேளா னவன்றனைக்காண்மி னென்றார்.

என்றலு மவனை யிங்கே கொணர்மினென் றவரு னின்ற வன் றிற லொருவன் கூற வாரியன் வல்லை யோடிச் சென்றலு ரான யோகச் செழுந்துயி லொழிந்து முன்று தன்றிய புரங்கள் செற்றார் அண்ணென விழித் தெழுந்தார். ()

விழித்தலுங் கடிது சென்ற வாரியன் வெருவ னோக்கி மொழிக்கனல் சின்கி யந்த முன்னவன் றன்னை யெய்த வழைத்தலும் வருதல் செய்யா தஞ்சினின் றிரங்கல் கண்டு பழித்தவர் செங்கை பற்றி யீர்த்தனன் பரிவி லாதான்.()

ஆங்கவன் கடிதிற் றன்ளி யண்ணலை யெண்ணி லாத தீங்கனன்முன்னர்க்கொண்டுசேறலும்வெகுட்சி யெய்திப் பாங்குளின றவரு னின்ற பாவியைப் பாவி னோக்கி யீங்குவெங்குருதிசோரவடித்திடுங்கிவைண்டென்றான். (டீ)

கடுத்தசொல் வன்க ஞோன் கத்துடன் மாறு கையிலெடுத்தனன் முனிவர் விண்ணேரெடுத்தனர் தொழுதுசெங்கையடித்தன எடித்த போதி வண்புடை யரிவை பாகங்கொடுத்திலர்து னுக்கமெய்தமறைந்தனர் குறைவிலாதார்.

வேறு

தார்மேனின் றிலங்குபுய வழுதி மேலுங்
தன்மனைமங்கையர்மேலு மமைச்சர் மேலு
மார்மேலுஞ் சென்றுபொருஞ் சேளை மேலு
முயண்மேலு மான்மேலு மறவோர் மேலுஞ்
தேர்மேல்வெம் பகன்மேலு மதியின் மேலுஞ்
சிறந்துளவிந் திரன்மேலுஞ் தேவர் மேலும்
பார்மேலுங் கடன்மேலு மரங்கண் மேலும்
பட்டதரன் மெய்யிலடி பட்ட போதே. (ஞ. 2)

தந்தமுரு வொழிந்துபிறி துருவ மாகிச்
சதுர்முகனுஞ் சங்காழி தரித்த மாலு
மந்தமுத ரெரிவரிதாய் வெளியே நின்ற
வண்ணலார் வடிவிலடி பட்ட போதி
லெந்தவுல கங்களினு மிருந்து ளோர்க்
ளோம்முடவி லடியுறைத்த தென்று கூற
முந்தியெழும் பன்மொழிக ஞுதாந்த வெல்லை
மோகரிக்கு மெழுகடவின் முழுக்கம் போன்ற.

மாயையெனுங் கரும்பெரிய புனண்மேன் மொக்குள்
வண்ணமெலு மெண்ணிலா வண்டத் துள்ளை
மேயவகை யெண்பத்து னான்கு நூறு
பிரமான பலயோனி யெவற்றி னுள்ளை

மாயவுயிர்க் குபிராகி நிற்குங் தன்மை
 யவனிதலத் தஞ்சான ரஹிந்து பாதச்
 சேயமலர் வழுத்துதற்கோ கூவி யாளாய்ச்
 சென்றமுடி மண்சமங்தார் தில்லை நாதர். (ஞச)

வேறு

மையஜீனயுங் திருமிடற்றூர் மெய்யிலடி வாதலூ
 ரையருடம் பினுங்கடிது படுதலுமே யயர்வெய்தி
 யுய்யவெனை ஆட்கொள்வா னுவங்தொருவர்க் காளாகி
 மெய்யரெழுங் தருளினரோ வென்றென்று மிகனாங்து.()

தம்பெருமை யறியாத தம்மிறைவர் தமக்கிரங்கிக்
 கம்பிதமுங் கண்ணீரும் வரக்கவற்சி யுறும்போதில்
 வெம்பிறவி தொலைத்தார்முன் ஞரியர்கள் விரைந்தோடி
 யும்பர்பிரான் திருவிளையாட் டெல்லாமங் குரைத்தார்கள்.

வேட்டுருகும் பெருங்காதல் வித்தகரித் தன்மையெலாங்
 கேட்டுமெனங் தளர்ந்துமிகக் கிளர்ந்துவிழிப் புனல்பெருக
 வாட்டிகழுஞ் சடையண்ணன் மண்சமங்த விடங்கொடுபோய்க்
 காட்டுமெனமொழிந்தவரோடவிடநேர்கடிதெய்தி. (ஞா)

அழுங்கியருங் பெருநரகி லடியேனும் வீழாம
 வெழுங்கருளும்பெரியோனேயெங்கனுளாயென்றே ச்று
 தொழுங்கரமுங்கண்ணீருந்துளங்கியமெய்ப்புளகழுமாய்
 விழுங்துபுரண்டிவ்வாறுபுலம்பினர்மெய்யன்பாளர். (ஞா)

நிறுபடும் பொன்மேனி நின்மலனே நெடுங்கங்கை
 யாறுபடுஞ் சடைமுடியா யடியவர்கட் கெளியானே
 மாறுபடும் புரமெரித்தாய் மாறுபடும் போதுடவிற்
 குறுபடுஞ் சிவஞானக் கொம்பினுளங் குழையாதோ. ()

கொங்கையான் மணிமார்பிற் குறியிடுமெல் வீறுடைய
மங்கையாள் பெருமாளை மண்சுமக்க மதித்தாளோ
கங்கையா எலைக்கரத்தாற் கரைத்திலளோ புள்ளுருவாம்
பங்கையா சனன்றியாப் பணிமுடியென் றறியாளோ. (கு0)

பிரமனுடன் றிநுமாலும் பிறப்பகலப் பலகாலும்
பரிவினுடன் றருமலரோ பத்தரிடும் பச்சிலையோ
புரிதருசெஞ் சடையோநற் புதுமதியோ வாயிரவாய்
வரியரவின் பலபடமோ மண்சுமக்குஞ் சும்மாடு. (குக)

கலையறியும் புகழ்வைகைக் கரைதிருவும் பலமாக
வலையெறியும் புன்ளேரசை யந்தரதுங் துபியாகத்
தலைவனடங் கண்டார்க ஏரவமெனுங் தவழுணியுங்
கொலைதவிரும் புலியென்னுங் குலமுனியு மானுரோ. (கு2)

மீனேறுங் கொடித்தென்னன் விழிக்கேற விரைதுரகங்
தானேறு வதுகண்டு தருங்கலைபொற் செண்டேறத்
தேனேறு மலர்க்கொன்றைத் திருமுடிமேன் மண்ணேற
யானேறஞ் சிவபதமு மெனக்கேற வின்னுது. (குந)

பெஷன்னுலகத் துள்ளோரும் புரந்தரஆன் திருமாலு
மண்னுமறைக் குரியோனும் வழியடிமைத் தொழில்செய்ய
வன்னைதனக் காளாகி யணிவைகை யடைத்தடியுண்
டென்னையருட்பணிகொள்ளவிசைந்தனையோவிறையோனே.

கட்டுமரைத் துணிச்சிரைக் கச்சையுமத் திருத்தோளிற்
கொட்டுமுடித் தலைமீது கனிமுத்ததொரு கூடையுமாய்ப்
பிட்டிடுநற் றவழுமுடையாள் பின்புவருங் திருக்கோல
மிட்டமுறத் தொழும்படி நான் கண்டிலளே விறையோனே. (குடு)

தாருருஞ் சடைமுடியாய் தவம்பெரிது முயன்றவர்க
ணீருரும் புகழ்வைகை நெடுஞ்கரைமே னின்றுரோ

சிருநூங் கனகமுடித் தென்னவனே மதுரையெனும்
பேரூரி விருப்பவரோ பிட்டமுதிட் டருள்வாளோ. (குக)

பொன் மொலித் தலைமீது புண்ணியர்மண் சுமங்கேதறுங்
கொண்மலீயுங் கோலறைறுங் குளிர்வைகைப் பேராறுங்
கன்மெனும் பகைநீங்கக் கண்ணுகல்வெம் பரியேறுங்
தென்மதுரை மூதாரு மல்லலோ சிவலோகம். (குள)

இன்னவகை யன்புடையா ரிரங்கினரா யிடைவைகைத்
துன் ஹுதிரைப் பேராறுங் தொலையவடிங் ததுபின்னர்த்
தென்னவனுஞ் சிவங்செயலா மெனத்தெளிந்து வாதலூர்
மன்னவர்தம் பால்வங்து வணங்கியிது சுறுவான். (குஅ)

அந்தர்தம் பதியினிழிந் தருள்புனைமாத் தியர்குலத்தில்
வங்கதருளித் தமியேற்கு மந்திரியாய் மகிழ்வெய்தி
யெந்தவயப் பரியேறல் காட்டியெனக் கொழியாத
பந்தமறத் திருவுள்ளாம் பற்றினைநற் றவத்தோனே. (குக)

கருமாளத் திருமேனி காட்டினனென் றுணராமற்
றிருமாலும் பரவரியான் றேவருடன் பரியேறு
மருமாயச் சூழலினு லமுக்காடை யண்டர்தொழும்
பெருமாலுக்களித்தேனென்பிழைசெய்தேன்பெரியோனே.

அப்பணிசெஞ் சடையானை யரும்பரிமே லாளாக்து
மெய்ப்பொருளென் றுணராமல்வெய்யவினைப்பொருள்வேண்டிச்
செப்பருமித் தறுகண்மை செய்வித்தேன் சிறுமையுளே
னெப்பிழைமூயும் பொறுத்தருளா யானரகிந் புகுதாமல்.

தூநாக மஸிந்தபிரான் றங்கமிகும் பரியேறிப்
ழுங்காலுஞ் சடைமேன்மண் சுமங்கதபுதழ் போதாதோ
யானாலு நின்பணியே செய்தொழுக விவ்வுலகங்
தானாலு வேண்டுமினி யென்றிரங்தான் தமிழ்மாறன். ()

வேறு

வன்றிஹன் மன்ன னிவ்வா றிரத்தலும் வாத ஔர்
தென்றிசை புரக்கு நீதித் தென்னவன் றண்ணை நோக்கிப்
பின்றிகழ் சடையான் மன்னும் பெருந்துறை நகரி லேச
வின்றைன்விடுப்பதே மற்றிவ்வுலகளிப்பதென்றுர். (எங)

தென்புலத் தலைவன் றுனுஞ் சிந்தையி னெங்து முன்னே
னன்பருக் கரசர் வாழ்வி லாசையிங் குளதோ வென்று
மென்பதத் திறைஞ்சி யையா வேண்டிய செய்க வென்று
தன்புகழ்க் கூடன் மூதூர் புகுந்தனன் றுனை சூழ. (எச)

சற்றவத் தொழில்செய் யாத தானைமன் போன பின்ன
ரற்றவர்க் கற்ற சோதி யருட்பெரு வாழ்வு வேண்டிக்
கொற்றவர்க் குற்ற கோலங் குறையென நீத்து மேலா
நற்றவக் கோலங் கொண்டார் நம்பனுக் கண்பு மிக்கார். ()

அத்தனை யால் வாயில் லண்ணலை யிறைஞ்சி யந்த
மைத்தவழ் சோலை நீடு மதுரையம் பதியை நீங்கி
வித்தகர் தம்மை யாண்ட மேனிகண் டிறைஞ்ச வேண்டும்
ஏத்தினர்கடி துசென்றுர்பெருந்துறைபொருந்தவெண்ணி.

மிடைகெட வைத்த பாத் வித்தக றுறை நோக்கி
நடையிடு மெல்லை தன்னி னன்மன விரைவுங் காற்றுங்
தடைப்படு கண்றை நாடுங் கபிலையுங் ததும்பி நின்று
மடையினை யுடைக்கு நீரு மாயினர் வாத ஔர். (எஞ)

கண்ணுழை யாத கானும் பதிகருங் கடிது நீங்கி
யெண்ணறமுனிவர்மேவு மெழிற்பெருந்துறையிலெய்திப்
புண்ணிய வின்த்தர் சூழ முன்புபோ விருந்த போதில்
வின்னவரதிபன்பொற்றுள்வீழ்ந்திதுதாழ்ந்துசொல்வார்.

தீண்டுதற் கரிய மார்பிற் சேயினை தனத்தி னலு
மீண்டொரு மாற்றி னலு மெய்திய தழும்ப போற்றி
வேண்டிய வடிவ மாகி வெம்பரி மேல்கொள் டெம்மை
யாண்டருள் செய்ய வந்த வண்ணலே போற்றி போற்றி.

அண்டருக்கரியாய் போற்றியடியவர்க்கெளியாய் போற்றி
வண்டமிழ்ப் பாண்டி நாடு வாழுமண் சுமந்தாய் போற்றி
கண்டனக் கிணிய மேனி காட்டியென் சென்னி மீது
முண்டசத்திருத்தாள்வைத்தமுத்தனே போற்றிபோற்றி.

போற்றியென்றின்னவாறு புகன்றவர்முடிமேற்செங்கை
யேற்றியங் கிணிய கூறி யெழுகென வெழுந்த பின்னர்
நீற்றையும் புனைந்து ஞான நிறையகுட் பார்வை நல்கி
விற்றிருந் தனபர் கூட்டம் விளங்கினர் களங்க மில்லார்.

அந்தமு முதலு மில்லா ரடியவர் தம்மை நாடி
வந்துள கரும மெல்லா முடித்தன மகிழ்ச்சி கூர
நந்திகழ் வடிவங் காண வேண்டிநற் கயிலை யுள்ளார்
சிந்தனைசெய்தார்வல்லேயாண்டு நாஞ்சேறல்வேண்டும். ()

வாழ்ந்திரு மின்பின் யாழு மேகுவ மென்ன வந்து
குழ்ந்தரு ஞாவா மன்பர் தோத்திரம் பலவுஞ் செய்து
தாழ்ந்தெத்தி ரிறைஞ்சி யையா தரிப்பரி தென்று மண்மேல்
வீழ்ந்தயர்ந்தமுதாரெம்மைவிடுதியோவென்று நெநாந்தார்.

பரிந்தமு மடியார் தம்மேற் பராமனு மன்பு கூர்ந்து
வருந்துவ தொழிமி னிந்த மணமலி குருந்த நீழுற்
பொருந்திய தெய்வ பிடம் பொலிவொடு குயிற்றி மீதே
திருந்திய மறையுங் தேடு நம்பத மாகச் செய்து. (அச)

தாங்கரு மரங்தை நிங்கி யாமெனுங் தன்மை கண்டு
நிங்கரு மண்பி னலே நித்தலு நயங்தி றைஞ்சி

யீங்கருண் மனத்த ரெல்லா மமர்ந்திரு மொருநா விந்தத்
தீங்ககல் போய்கை யூடு செழுந்தழல் வந்து தோன்றும்.

எழுந்தழல் விளைந்த போதில் யாவருந் தடத்தி னாடு
விழுந்துபின் வெய்தி நம்பால் விடுகனுங் கவற்சி யென்று
தொழுந்தவ மியற்றந் தொண்டர் குழுந்துபின் செல்ல மெல்லச்
செழுந்திருக் கயிலை நாடிச் சென்றனர் தில்லை நாதர் (அகு)

நீங்கரு மன்ப ரெல்லா நில்லுமி வென்று கூற
வாங்கவ ரிறைஞ்சி யெங்நா ளையநிற் காண்ப தென்று
தாங்கரு மயக்க மெய்தித் தாயகன் மகவு போலப்
ழுங்கழல் வணங்கி நின்றூர் போயினர் மாயை வல்லார்.

இங்கிவர் நின்ற பின்னு மின்னருள் வாத லூர்
தங்கிலை வாழ வந்த தலைவர்பின் சென்ற போதிற்
பொங்கிள முலையாள் பாகர் புரிந்திவர் வரவு காலை
வங்கொரு கொன்றை நீழ விருந்தன ரரங்தை நீக்க. (அஅ)

தன்புடைக் கவடு கொண்டோர் தடங்கிரி விரந்த மாலை
பொன்படைத் தலையகொன்றைபொலிவுறவிருந்தபோதின்
மென்பத்திறைஞ்சிக்கண்ணீர்விழுவிழுத்தொழுதுநிற்கு
மன்பரைப் பரிவா ஸை ராகுவைத் தருளிச் செய்வார். ()

அவ்விய மில்லார் தங்கட் கருடர முன்னு மன்னுங்
தில்விய தலமா மிந்தச் சிறந்துள குருந்த நீழ
லெவ்வுல கெங்கு மூள்ளே மாயினு மிங்கு ளோர்கள்
வெவ்வினையகற் றியாளவேண்டியீண்டுறைவோமென்றும்.

பொங்கொளிச் சுமுகை யூடு புலம்பிசைக் குறியே யான
மங்கல சங்க மல்லால் வாய்ந்தபல் வியக்கள் யாவு
மிங்கெமக் காகா வோசை யடங்கிட மாத லாலு
நங்குலக் கவுரி ஓண நடநவி அதலி னலும். (கக)

ஓழுங்குட னின்ன வாறிங் குணர்ந்துநற் குருந்த நீழுற்
செழுந்தவக் குழுவி னீயு நங்கழல் சேவை செய்தே
யெழுங்கனன் மடுவிற் காணில் யாவரு மதனிற் சென்று
விழும்பொழுதடன் வீழாமலவ்வழைவிரைவினீங்கி. (கூ)

உத்தர ஜோச மங்கை யென்னும் மூரிற் சென்று
சித்தியங் கெவையு மெய்தித் தெய்விக லிங்கமேனி
வைத்தநம் பதிக டம்மி லிங்பயிவை வணங்கி வங்கே
பித்திகழ் வடிவே காண்டி காட்டுது மென வியம்பி. (கங.)

இங்கர் வணங்கி நீங்கி யெழுங்கழுக் குன்ற மென்னு
மங்கெடும் பதியி றைஞ்சி யாண்டுனின் றீண்டுப் போங்து
பொன்னினம் பலத்தி லெய்திப் புத்தரை வாதில் வென்ற
பிண்ணரெம் பதமே யான பெரும்பதம் பெறுதி யென்றூர்.

மன்னுமன் புடையார் தெய்வ வாசகம் புகலு மாறும்
பண்கம் புனைவோன் மேவும் பதிபல வணங்கு மாறும்
பொன்னினம்பலத்திலெய்திப்புத்தரைவென்றுமன் றன்
றன்னருங் கமல பாதஞ் சார்தலும் பகர்த ஊற்றூம். (கநு)

மண்சுமந்த சருக்கம் முற்றிற்று.

திருவம்பலச் சருக்கம்

வரந்தர விருந்தார் தம்மை வாதழு ரிறைவர் போற்றிப்
பெருந்துறை நகரி லன்றிப் பிஞ்ஞகா புலியூர் மண்றிற்
பொருந்தவை முத்தி யென்ற புகன்றதின் கெவனே வென்னத
திருந்திய தவத்தாய் கேட்டி யென்றவர் செப்ப வூற்றூர்.

இத்தலத் திடையே கீட மெடுத்துள விடத்தி லன்றி
வைத்துள விடத்தே யந்த வேட்டுவன் வடிவங் கொள்ளும்
வித்தகவுனக்கிங்கன்பான் மெய்யுனர்வுரைத்தே மேன்னை
யொத்திடுஞ்சிவாநபூதிமுத்தியம்பலத்திலுண்டாம். (ஒ)

இடப்படு முடம்பின் மூலத் தெழுந்தநற் சுழுனை நாடி
புடன்கிள ரொளியே யாகி யொளியிலஞ் செழுத்து மொன்றூய்
நெடுஞ்குழ லோசை யாகி நிலவுமாவ் வோசை போயங்
கடங்கிய விடமே யென்று மாடுமூம் பலம் தாதும். (ந)

எண்டரும் சூத மைந்து மெய்திய நாடி மூன்று
மண்டல மூன்று மாகி மன்னிய புணர்ப்பி னுலே
பிண்டமு மண்ட மானும் பிரமனே டைவ ராகக்
கண்டவர் நின்ற வாறு மிரண்டினுங் காண லாமே. (ஈ)

ஆதலா விந்த வண்டத் தறிவரும் பொருளா யென்றுங்
தீதிலா மூல நாடிற் றிகழ்சிவ விங்க மேணி
மீதிலா மந்த நாத வெளியின்மே லோளிமன் றங்குக்
காதலான்மடவாள் காணக்கருத்துறநிருத்தஞ்செய்வேம். ()

அந்தநன் ணடமே தென்னி ஜெங்தொழி னிகழ்த்த லாகும்
பந்தம தகற்று மிந்தப் படிவமு மதுவே யாகும்
வந்துல கத்தில் யாரூங் காண்பரேல் வழுவா முத்தி
தந்தரு எளிக்குங் தெய்வ தலமுமத் தலமே கண்டாய். (க)

தாவரும் பணில் நேமி தரிப்பவர் பிரம ரென்போர்
யாவரும் புலிபாம் பென்னு மிருவரும் புரத்தி அன்ளார்
மூவருங் தெய்வ மூவா யிரவரு முனிவர் தாழுங்
தேவருங் தொழுது போற்று மெல்லையத் தில்லை முதூர்.)

மற்றிவைதெளிவாயென்றுபணிந்தெதிர்வணக்கிந்தபார்
நெற்றியினீரு சாத்தி நிற்றியென் றகல நில்லார்
சற்றிடஞ் சென்றூர் பின்னு மிங்கிவர் தண்மை கண்டு
கற்றையஞ்சடையார்நின் ரூக்கண்ணருள்செய்துபோந்து.)

கண்ணென்திர் நடக்கு மாறு கண்டுளங் களித்து நிற்கும்
புண்ணியர் காண முன்னர் மறைந்தனர் புலியு ரையர்
துண்ணென்ன விரக்க மெய்தித் தொழுத்தை தலைமேற் கொண்டு
நண்ணாரு மன்பர் கூட்ட நனுகினர் வாத ஒரர். (க)

அருந்தவ மகலா நெஞ்சத் தண்பருங் தாழுமாக்தத்
திருந்திய குருந்தின் கீழோர் தெய்வபீ டிகையுஞ் செய்து
உரந்தரு செய்ய பாத மலர்வகுத் திறைஞ்சி யாங்க
ணிஞாந்தன ரிருந்த நாளி வெய்திய தியம்ப ஊற்றும். (கா)

வெண்பிறை முடித்த வேணி விண்ணவ ரண்பி லாத
பண்பின ரெணிதுங் தம்மைப் பாடினர்க் கிரங்கு வாரென்
றெண்பெறு நமச்சி வாய வாழ்கவென் றெடுத்து நாதன்
வண்பதம் புகழ்ந்து ஞான வாசகம் புலல ஊற்றூர். (கக)

சோற்பதங் கடந்துநின்ற சோதிவங் தருளை நல்கு
மற்புத மறியே ணன்று மதிசயங் கண்டா மென்று
மெற்பொலிசடையாம்நெஞ்சங்குழைத்தனையென்னையென்றுஞ்
சிற்பரன் றனது பாதஞ் சென்னியின் மன்னு மென்றும்.

ஐயனே நின்னைக் காண வாசைப்பட்ட டேனு ணன்று
முய்கிலேன்வாழேனன்றுமுனக்கடைக்கலமேயென்றுஞ்

செய்யுமாறு யேனங்தோசெத்திலேனென் றும்பொய்யர்
பொய்யனேவின்பொற்பாதம்புணருநாளென்நாளென்றும்.)

ஆதரித்தழைக்கிலிங்கேயதெந்துவென்றருளாயென்றும்
போதமிக் குடைய பாட லிவையிவை புகன்ற பின்னர்
மாதிரத்தெவரும்போற்றவருந்திருவார்த்தையெண்ணங்
தீதறச் சிறந்த வெண்பாத் திகழீழமு நான்கு மோதி.)

இயல்புடன் மொழியும் பள்ளி யெழுச்சியே சறவு நெஞ்சத்
தயர்வற வரைக்கு மின்னே ரணையழுங் கழல்க ளென்று
முயிருணி யெனுநற் செய்யுள் பிரார்த்தனை யோங்கு நீதி
வியனெடுங் கூடற் பாண்டி விருத்தமெய்த தமிழுங் கூறி.

வேறு

மருவுங் தொண்ட ருடன்கூடி
வைகிச் சிலாட் செல்லமுதற்
பரமன் சொல்லும் படியேபின்
பயிலும் பொய்கைத் தழல்கள்டு
கருதுங் திருவஞ் செழுத்தோதிக்
காணக் கிளருங் கனன்மீது
விரவும் பேரன் புடையார்க
ளௌலாஞ் சென்று வீழ்ந்தார்கள். (கக)

வீழ்ந்த போதிற் புலியூர்
விடைமே வேறிக் கவரியுடன்
சூழ்ந்தங் கிமையோர் மலர்சிந்தித்
தொழுவின் ஸிடையே தோன்றுதலு
மாழ்ந்த தடத்துட் கனன்மூழ்கு
மன்ப ரடங்கத் துயர்சீங்கி
வாழ்ந்து வணங்கிக் கணாத
வடிவாய்த் திருமுன் வந்தார்கள். (கங)

துரியத் தலையிற் பயில்வாருங்
 தொழுதங் கெழுவார் முகநாடி
 யொருசற் றகலா தமர்நீரிங்
 கொழியத் தனிநா மெய்தியதுங்
 கரையிற் றிரைபோய் விழவீசுங்
 கழநீர் வாசங் கமழ்வாவி
 யெரியிற் புகுவீ ரெஞ்றதுவும்
 யாதோ வெனினிங் கிதுவாகும். (கஶ)

வேறு

உத்தம னென்னுங் திருவாத
 ஓரனை மன்னும் புலியூரிற்
 புத்தரை வெல்லும் படிநாமிப்
 புவிமிசை வந்தோம் யாமேகிற்
 சித்த மயர்ந்தே துயர்க்கருஞ்
 செய்திய ஞமென் பதுதோ
 வித்தல மீதே கிண்ணுளிங்
 கெம்முடன் வாரா திருமென்றேம். (கக)

மலமகல் பவரும் புவிமீதே
 மானுட வடிவங் தனியெய்துச்
 சிலபக லெனினும் பயில்காலைச்
 சேர்தரு மலவா தனியென்றே
 பலமலர் கமழுங் தடமீதிற்
 பரவரு ஞான வணல்சேர்வித்
 திலதென நீடுஞ் சடம்வேவித்
 திவ்வுட ஸீங்தோ மிந்நாளில். (எ०)

என்று விளம்பிக் கணாத
 ரெங்கனு மல்கப் புலியூரின்
 மன்று விளங்கப் பயில்வாரும்
 வானின் மறைந்தா ரவ்வெல்லைத்

துன்றிய ஞானச் சிவாமாச்
சோற்றமிழ் வல்லார் வேறூகச்
சென்றேரு கொன்றைச் செழுநீழுற்
நிகழ் விருந்தார் சிவயோகம். (ஒங்)

அன்ப ரமுந்தீக புகுமாறு
மையர் விடைக்கே வருமாறு
முன்பு தமக்கா முருவெய்து
முன்னவ னற்று டொழுமாறும்
பொன்பொது விற்கே யன்பாளர்
புகுவது மெல்லா மொருகாலத்
தின்புறு மெய்ப்போ தகயோத
தியல்பொடு கண்டா ரெங்செய்தார். (ஒங்)

செங்கை குவித்தார் விழிநீரைச்
கிந்தின ரெந்தாய் வந்தாய்பின்
னெங்க ஞெளித்தா யென்மாலுற்
றெய்தினர் பொய்க்கை கரைமீதே
கங்கை முடித்தார் விடையேறிக்
கண்ணுற நண்ணுங் தலமோவென்
றங்க னிலைத்தே போய்வீழுவுற்
றமுதமு தந்தோ வென்னெந்தார். (ஒங்)

வேறு

அன்னை நிகர்ப்பி ரென்னை யொழித்தே யன்பாளர்
பொன்னடி பெற்றே பொய்கை யழுந்தே புகலாமோ
மின் னுரு வத்தீர் நும்மருள் கூடா வினையேனுக்
கின்ன லரித்தீ ரெங்க ஞெளித்தீ ரென்னொந்தார். (ஒங்)

வேறு

அங்கிலை தெளிந்து பொய்கை யகன் றுயர் குருந்த நீழுற்
பன்னரு மறைகள் காணுப் பதமலர் பற்றி வீழுந்து
மன்னிய நிலத்தி ஆள்ளார் வல்வினைப் பிறவி மாள
வின்ன ரூட்சதகமெய்தானரும்பியென்றெடுத்தசொன்னார். ()

இத்திறங் கூறி யாங்கே புலம்பினின் றிரங்கு மெல்லை
நித்தனன் றுரைத்த நீர்மை நெஞ்சினு ணினைந்து பின்ன
ரத்தலத்திறைஞ்சியெங்கோனரூட்பெருவிடைபெற்றேகி
யுத்தர கோச மங்கை பூர்த்தனி நெல்லை புக்கார். (உக)

சடையவர் கோயி லெய்தித் தம்மைவங் தடிமை கொண்ட
வடிவது காணு ராகி மயங்கிவெய் துயிர்த்து வீழுந்து
விடுதிகொலென்னையென் றுநித்தல்விண்ணப்பமென் னுங்
தொடைகெழு பாட லோதக் காட்டினர் தொல்லை மேனி.

கன்னை யமுதை யங்கே கண்டுகொண் டிறைஞ்சிச் சின்ன
ளங்க ரிருந்து தங்கோ னருண்மொழிப் படியே சென்று
தங்கிக ரில்லாத் தெய்வத் தலம்பல வணங்கி நீங்கிச்
சென்னிகன் னுட்டிலெய்தித்திருவிடைமருதூர்சேர்க்கார். (உக)

அப்பதி தொழுத பின்ன ரண்புட னரு ரெய்திச்
செப்பருமலர்த்தாள் போற்றித்திகழ்திருப்புலம்பலோதி
யெய்ப்பற விறைஞ்சி யண்ண லியம்பிய பதிக ஜெல்லாங்
தப்பற வணங்கி நீங்கித் தடமதிற் புகவி சார்க்கார். (உக)

குன்றென வயங்கு கோயிற் கோபுர வாயி ணீங்கிச்
சென்றுயர் கயிலை யான செய்திகண் டிறைஞ்சு மெல்லை
மன்றிடை நடித்த பாத மலரடி பிடித்துக் கொண்டு
பின்றிழ் சடையோன் மூன்னர்ப் பிடித்தபத் தருளிச் செய்தார்.

தொல்லினைப் பகைமை யுள்ளார் யாவருங் தொழுதா விங்கு
வெல்வரப் பகையை யென்று விருப்புடன் சிலாள் வைகி
மல்குமத் தலத்தை நீங்கி வண்கழுக் குன்றி லன்பாற்
செல்வதற் கிசைக்குது தில்லைத் திசைகுறித் திறைஞ்சியேகி.

வேறு

உத்தர நெடுங்திசையி லேகியோளி குன்று
முத்தநதி சூழமுது குன்றினை வணங்க
யத்தல மகன்றுய ராட்டுறையி தென்றே
மெய்த்தவர் களொண்ணியுறை வென்னென்யை யடைந்தார். (நட)

அங்கர் வணங்கியபி னன்புட னகன்றே
நன்னர்வதி சென்றுநடு நாடுமுயர் காடுங்
கொன்னிப மடங்கலுறை குன்றமு மிகந்தே
மன்னுமரு னுபுரி மருங்கினைய வந்தார். (நட)

மாடமொடு சோபுரமு மன்னுமணி முத்தஞ்
குடுமதி ஆம்பெரிய தோரண முகப்பு
நீடுகமு காடவி நெருங்கியுள தண்கா
இடுயர்தல் கண்டுவகை கொண்டுதொழு துயங்தார். (நச)

அன்றிருவர் தேடவழ லானதொரு வெற்பாய்
நின்றவடி வோமன நிறைந்தபெரு வாழ்வோ
வென்றுமலை யண்ணலை யிறைஞ்சியருள் கொண்டே
சென்றருளை யாகிய செழும்பதி புகுந்தார். (நடு)

வேறு

சோலையு மதிலும் பல்பூங் தோரண மறுகுங் தெய்வ
சாலைகள் பலவு நீங்கிச் சங்கிதி மறுகிற் சென்று
மாலையும் பாம்பூங் திங்கண் மத்தமு முடியில் வைத்தோ
ஞையமிறைஞ்சிக்கண்டார்தம்மையன்றுண்டமேனி. (நக)

மாலுடன் பிரமன் நேவர் வந்துனக் கடிமை யென்றென்
ஞேலிடும் பொழுதி லால முண்டிருள் கண்ட போற்றி
மேலிடும்'பவனோய் தீர விண்ணவர் மண்ணேர் பச்சைப்
பாலுடன்கலங்குட்கொள்ளும்பனிமலைமருங்கேபோற்றி. ()

நெடியவன் கேழு லாகி நீணில மகழுஞ்சுங் காணு
வடிகளென்றலைமேல்வைத்தவருட்பெருங்கடலேபோற்றி
படியிடம் புரக்கு முண்ணை முலையெனும் பச்சை மேனிக்
கொடியிடங்கொண்டசெம்பொற்றுஞ்றமேபோற்றிபோற்றி. ()

வென்றிடுங் கன்னி மேதிச் சென்னிவிக் கிரமன் ரண்னைக்
கொன்றதன பாவங் தீரக் குறித்திட வருள்வாய் போற்றி
யன்றுவங் தென்னை யானு மணியண்ணை மலையாய் போற்றி
யென்றுதம் பரிவா லேத்தி யிறைஞ்சியங் குறையு நாளில்.

மாதர்கொண் மாத ரெல்லா மார்கழி திங்கடன்னி
லாதிரை முன்னீ ரைக்டே யாகிய தினங்க டம்மின்
மேதகு மனைக டோறு மழைத்திருள் வடிவ தான
போதிவர் தம்மிற் கூடிப் புனற்றட மாடல் செய்வார். (ஸ)

அன்னவ ரியல்பு கண்டா ராங்கவர் புகண் ற தாக
மன்னிய திருவெம் பாவை வாசகம் பேசிப் பின்னர்க்
கன்னியர் பாடி யாடுங் கனிஞ்கொளம் மனைகண் டன்னர்
பன்னிய பாட லாக வம்மனைப் பாடல் செய்தார். (கக)

விரவுமன் புடையா ரங்க மேதகு தலத்தை நீங்கிப்
பரிவுடன் கச்சி யேகாம் பரந்தனிற் பரளை யேத்தித்
தெரிவருங் காமக் கோட்டி சீறடி வணங்கித் தேவர்
வரங்கை திறைஞ்சுங் தெய்வ வணக்குங் குங்றிற் சென்றுர். ()

கோட்டிதழ்கமழுங்கொன்றைச் சென்னியன்குவைமன்பர்
குட்டிய மலர்த்தாள் போற்றித் துணைவானின் செய்ய மேனி

காட்டினை கலங்கா வண்ண மிக்கமுக் குன்றி வென்று
பாட்டினைப்பொழிந்து சின்னைப்பயின்றபின்பணிந்து போந்தார்.

அத்தல முதலா நாப்ப ணடைந்துள தலமுங் கானு
மைத்தடங் கிரியுங் காவும் வாவியு நதியு நீங்கிப்
பைத்தவெம் பாம்பொ டாடி நரியெலாம் பரிகளாக்குஞ்
சித்தர்தென் தில்லை முன்று காவத மென்னச் சென்றூர்.)

வேறு

தூமுரன் மடப்பாவையர் தோளாசையி லாளா
மாழுகரு மிட்டுண்டுயிர் வாழுதவர் தாழுங்
தீழுள்கர வரன்மேலருள் செய்யாதவர் பலரும்
போழுர்வழி போகாதவர் புலியூர்வழி போனார். (சடு)

செல்லுஞ்சர மிருபாலொளி திகழ்கொண்றைகண் மலரா
வெல்லொன்றிய விமையோருல கென்னின்றன வெங்கும்
புல்லுஞ்சிவ நாமத்தமிழ் போல்வண்டிசை பாடச்
சொல்லும்பொருள்வல்லார்தமக்கபேசன்றனதோன்றி. {

தெள்ளுஞ்சிவ ஞானஞ்சிறி தில்லார்தவ வேடங்
கொள்ளுஞ்செய லெண்வொண்மலர் குலவுங்கவி ரெல்லாம்
பள்ளம்படர் புனல்போற்புலன் வழியேபயில் சிறியோ
ருள்ளங்தமை யொக்குந்திகழ் மைக்கொண்டொளிர் காயா.

பாயுங்குல மந்தித்திரள் பயிலுந்தொறு மசையா
வீயின்குழு வெழுந் தனினி றூல்சேர்மலர் நாக
மாயங்திகழ் தாராகண மகல்வான்மிளிர் மதிய
மேயும்படி கிளர்பொங்களி னிடை நின்றன வெங்கும். (சடு)

பக்கங்களர் கழுகின்றிரள் பலசாமரை வீசக்
கொக்கின்றளிர் போதும்பல குயில்காகள முதத்

தொக்கண்பொடு விண்ணதிபர் சொரியும்பல பொற்கு
வொக்கும்படி மலர்சிந்தனை வொண்சன்பக சோலை. (சக)

நீங்காவள மிவ்வாறுள தீள்குத நாந்தந்
தேங்காரளி மூரல்பாதிரி தெங்கின் றிரள் வகுளங்
கோங்காசினி கொந்தார்செழு மந்தார நெருங்கும்
பூங்காவை யகன்ஜூர்புலி யூர்நன்னகர் கண்டார். (நு) 10

சேனைன்றிய மதிலும்பணி திகழ்கோபுர நிரையுஞ்
சோனந்தரு கும்பங்கிளர் துஜைமாளிகை பலவுஞ்
கானுங்தொறு மெழில்செய்வது கண்டஞ்சலி கொண்டே
பூஞுங்கிரு வருளன்பார் புகழந்தாருண் மகிழ்ந்தார். (நுக)

வேதந்தரு மொலியுங்தொழும் விண்ணேர்தம தொலியுங்
கீதந்தரு மொலியுங்கிளர் முழவங்களி னெலியும்
போதந்தரு சிவஞானிகள் புகலாகம வொலியு
மோதுந்தமி மொலியுங்கட லொலிசெய்தன புலியூர். (நு) 12

நிரையொன்றிய மணிமாளிகை நெடுவீதிக ஓகலா
வரையொன்றிய வுயர்கோபுர மணிவாயில் புகுங்தே
யுரையொன்றிய சிவஞான முணர்த்துஞ்சிவ நன் னாற்
கரைகண்டவர்மணிமன் றதிர்கண்டாரருள்கொண்டார். ()

பொன்னுர்பொது விண்ணருடிய புனிதன்றனை முடிமே
லங்காளாடி வைக்கும்பர னுகும்படி கண்டார்
மன்னுவுயி ரன்னும்மணி மன்றுசர னென்றே
சொன்னுர்பல காலன்பொடு தொழுதார்மிக வழுதார். (நுச)

விண்டேயிரு கண்ணீர்விழ வீழ்ந்தின்னடி முடிமேற்
கொண்டேயி னெழுந்தன்பொடு குறையாவரு னிறையா
வண்டேர்குழ ஒுமைபங்களை வண்டில்லை னின்னே
கண்டேனென நற்பாடல் கருத்தார வுரைத்தார். (நுந)

குன்றுவருண் மூலங்கிகம் குறியாகிய சுடரு
மன்றுகிய வெளியூடு மகிழ்ந்தாடிய வொளியு
மொன்றுகிய வறபூதியி அற்றுர்செய லற்றுர்
நின்றுரசை வில்லாவொரு நிலையோவிய மானுர். (குக)

மைகால்குழ இுமைபங்கினன் வழிபாடு மறந்தே
கைகாலசை விலவாயின கண் னுஞ்சிறி திமையா
செய்காரிய மென்னேவிது தெருளாமரு ளன்ன
மெய்காவலர்மணிமண்றவிடப்போமினியென்றுர். (குள)

வேறு

பூண்டருள் கொண்ட காவல் புரிபவ ருநைத்தல் கேளார்
தாண்டவ நிகழு ஞானத் தன்மையின் ரெண்மை நாடிக்
காண்டகு துரியா தீதக் கழிபரத் தொளியின் மூழ்கி
நீண்டதோர் தம்ப மாகி நின்றனர் நெடிது போது. (குஅ)

போமெனப்போகாரோன் தும்புகல்கிளர்பித்தங்கொண்டா
ராமெனக் காவலாள ரஞ்சிசின் றழுங்கு மெல்லைச்
சாமுடற்குயிர்வங்கெய்துந்தன்மைபோற்குவிந்தகஞ்சத்
தேமலர்க் கரமேல் கொண்டு சிவகிவ போற்றி யென்றுர்.

முன்னவன்செம்பொன்மன்றமுறமுறைவலங்கொண்டங்குத்
தன்னிக ரில்லா மூலத் தலைவளை வணங்கிப் பின்ன
ரன்னையம் பிகைதன் பாத மன்புட னிறைஞ்சி யந்தப்
பொன்னவிர் கோயின் மேல்பாற் புலீச்சரஞ் சென்று சேர்ந்து.()

வரந்தர விருந்த நாதன் மலரடி வணங்கி நாகேச்
சரந்தவி விருந்த வண்ண றன்பத மிறைஞ்சி நீங்கித்
திருந்திய மறையோர் வாழுங் தில்லையம் பலஞ்சுழ் வீதி
பொருந்துழி யமிர்த மான வாசகம் புகல அற்றுர். (குக)

ஆடிமிக் குலாநற் றில்லை யாண்டவன் நனைக்கொண் தென்னும்
பாடலீப் புகன்று கோயி விருவகைப் பதிகங் கூறி
நாடுமச் சிவபு ராண மோழிந்தங்கள் வகவன் மூன்று
நீடுமெய்த் தமிழு மன்பா லோதினர் நீதி மிக்கார். (கு)

கைவளை சிலம்பச் செம்போற் கிண்கிணி கறங்கச் சூழ்ந்து
மைவளர் சூழ்ந்மேல் வண்டு மருண்டிசை திரண்டு பாட
மெய்வியர் வரும்ப வெம்போர் விழிக்கயல் புரட்டி ஞாங்க
ரிவ்வகை நின்று சுண்ண மிழத்தனர் மடங்கை நல்லார். ()

அத்திரு வளையார் பாடல் கேட்டவ ரிசைத்த தாக
மெய்த்தமி முதனு னன்கு மிகுதிருச் சுண்ண மோதி
மைத்திகழ் காவி னாடு வருத்தலு மாங்கே பொய்த
நத்தமின்முயலுங்காதற்சிறுமியர்தம்மைக்கண்டார். (கு)

கண்டபிள் வறிது கூறுக் கசட்டுரை சிறிது மற்றே
மண்டளை யுரைமி னீரென் றவராவ ஞுரைத்த தாக
வெண்டரு திருத்தென் னேணங் திருவங்தி யெழிற்றே ஞேக்கம்
பண்டிகழ் திருப்பு வல்லிப் பாடல்பொன் னுசல் சொன்னார். ()

ஆங்கொரு சிறுமி தன்சீ ரண்ணையை னோக்கிக் கூறுங்
தாங்கிசை மோழியே யாகத் தகுமவை யீரெங் தோதி
ஞாங்கரின் முரலுங் தும்பி தன்னையு நயந்து நாதன்
பூங்கழல்வழுத் துகென்றுபுனிதர்கோத்தும்பிசொன்னார். ()

பொங்கரி னிடையே வாழும் பொற்பிளங் குயிலே கூவி
யிங்கழை யெம்பி ராஜை யென்பதுங் கிளியை னோக்கித்
திங்களுஞ் சடையான் பாதஞ் செப்பெனத் தசாங்க மென்னுங்
தங்கிசைத் தமிழுஞ் சொன்னார் தங்கிக ரொருவ ரில்லார்.
மண்ணீடத் தெம்மை யாண்ட வாழ்வினை யன்றி மற்றே
ரண்ணலீக்கடவுளைன்பார்க்கஞ்சதும்வினையேமென்றும்

புத்தரை வாதில் வென்ற சருக்கம் 77

பண்ணுறச் சிறந்த பாடல் பகர்ந்துநற் பண்ன சாலை
யொண்ண்கர்ப்புறம்புசெய்தாங்கிருந்தனருண்மைமிக்கார்.

பரம்பரப் பொருளா மிந்தப் பைந்தமி மோதி வையம்
பெரும்பிறப் பகல வந்து பிறந்தவர் செய்தி யெல்லா
மிருந்தநற் ஞேகுதி தோறு மியம்பினன் மகிழ்ச்சி யெய்தி
யரும்புகழ்த் தில்லை யுள்ளா ரியாவரு மதிச யித்தார். (குக)

தத்துத முடிவி லாடுந் தாண்டவங் தம்முட கண்டு
நித்தலுஞ் சென்று மன்றி னியலலை யிறைஞ்சி யண்பா
வித்திற மையர் தில்லை யெல்லையி விருந்தா ரிப்பாற்
புத்தரைவாதில்வென்றபுகழினையுரைத்தல்செய்வாம். ()

திருவம்பலச் சருக்கம் முற்றிற்று.

புத்தரை வாதில்வென்ற சருக்கம்

தாழுடீ வேணியண்ண றுள்விடாவோர் மாதவ
அழினால வண்மையுண்மை யாடுநேய நெஞ்சினான்
சோழாடு கண்டுதில்லை தொழுதயின்பு பழுதலா
வீழாடு தன்னினாட வெண்ணியங்கு நண்ணினான். (க)

நண்ணுமாதி மாதவ னலங்கொளீழு நாடனை
மண்ணைரு னிருந்தலு ரடைந்துசே ரிடந்தொறு
மெண்ணிலாத காலம்வாழி தில்லைமன்ற மென்றுக்
ருண்ணிலாவு மன்பினு அரைக்குமா தொடங்கினான். (ஒ)

சென்றசேரி டங்தொறுஞ் சிறந்தசெம்பொ னம்பல
மென்றுக்கு வைக்குநாளி லீழாடன் முன்புபோய்

நன்றிலாத மூகர்தா நயந்திறைஞ்சி மன்னகே
ளான்றியாமுரைத்துமென்றுவந்திவ்வாறுக்கிறஞர். (ஏ)

ஒற்கமில்க ருத்தனை மொருத்தனிங் நகர்க்குளா
ஊற்கவன்க எக்குமாலை நாஞ்சுமுண்ப தையமே
நிற்கினும்மி ருக்கினும் நிலாவுசெம்பொன் மன்றெனுஞ்
சொந்திளாந் துரைக்குமென்று சொல்லிமுன் வணங்கினார்.

வேறு

இன்றிங் கவனைக் கொணர்வீரென்
றிசைத்தா னிருப னங்கவருஞ்
சென்றன் புடையாய் வருகவுனை
யழூத்தான் றிறன்மன் னவனென்ன
நன்றென் பதுவுஞ் தீதுமின்றி
நாஞ்சும் பலியேற் றுண்பதொழிங்
தொன்றுங் கருதா ரொடுங்கரும
முளதோ வேந்தற் கெனவரைத்தான். (ஏ)

ஊரிற் பலிகொண் டண்கினுமற்
றென்றுங் கரும மில்லெனி னும்
பாரிற் பயில்வா ருயிர்புரத்தல்
பரமா னிருபர்க் காதலீஞல்
வேரிற் கமழ்தா ரெம்மரசன்
றன்பால் வருதல் வேண்டுமெனச்
சீரிற் றிகழ்வேற் றாதருடன்
சென்று னென்றுங் தீமையிலான். (க)

முந்தும் பிடக மூன்றுணர்ந்து
செயிர்நான் கொழிந்து முதுசீல
மைந்தும் புளைந்து பாரமிதை
யாறைந் தடக்கு மியல்புடையோன்

கந்தங் கெடுதன் முத்தியெனக்
காட்டுங் குரவ னுடனிருப்பச்
சந்தஞ் சிறந்த டியசிருப
னிருந்தான் ரூணை புடைசூழ. (ஏ)

ஷடுக்குங் தனிவெண் கோவணமு
மொளிர்பொக் கணமு மாத்திரையு
மெடுக்குஞ் சதங்கை நெடும் சீரம்பு
மிலகுங் திலதத் திருமுகமு
மடுக்குஞ் சிறுபுன் முறுவலுளின்
றசையுஞ் சடையுங் அண்டரசன்
றிடுக்கங் கொளவங் தருகாக
விருந்தான் நிருவம் பலமென்று. (ஷ)

இருக்குங் தலைவன் றனைநோக்கி
யிப்போ தேயம் பலமென்றிங்
குரைக்குங் தகைமை யெவன்கொலென
வுலகாள் பவனுக் கவனுரைப்பான்
பெருக்கும் புகழாற் றிகழ்வளவன்
பிரியா விருகட் பேரருளாற்
புரக்குங் திருநாட் டறந்தழைக்கும்
புலியு ரெங்ப தொன்றுளதால். (கூ)

அந்தப் பதிமுன் றில்லைவன
மாஃதே புவன மனைத்தினுக்கு
முந்தக் கிளருந் தெய்வதல
மதனுன் மூலத் தானமத
மிந்தப் புலிக்கு நாப்பணென
விலங்கும் பொதுவா மிடமதனிற்
சந்தத் தனத்தா ஞுமைகாணத்
தலைவன் றிருத்தான் டவம்புரியும். (க௦)

மன்னுங் திறலான் மனுமைந்தன்
 வடிவிற் ரெழுனோய் மாற்றிநெடும்
 பொன்னங் கிரிபோ அருங்கும்
 புனிதத் தடமுண் டதின்முழ்கி
 முன்னம் புவியிற் ரவமோன்று
 முயலா தவரு மைந்துதொழி
 லென்னுங் திருத்தாண் டவம்புரிதல்
 கண்டா அலகி வினிப்பிறவார். (கக)

நன்னும் பிறவி யோழித்துயிர்க்கு
 நலஞ்சேர் முத்தி கொடுப்பதற்கிண்
 கெண்ணுங் சமயக் கடவுளரில்
 யானே வல்ல னெப்பதமேல்
 வண்ணந் திகழ்பொற் கழலணிந்து
 மதுகைக் கொடியுங் கட்டியருட்
 பெண்ணம் பிகைகண் காணந்தஞ்
 செய்வா னந்தப் பெருந்தருக்கால். (கட)

தேக்குஞ் சடில முடிக்கடவு
 ஸிருதாள் கருதாத் தீமனமும்
 வாக்குஞ் செயலுங் கொடியோரு
 மொருகாற் பொன்னம் பலமென்னி
 லாக்கங் தருமஞ் செழுத்திருபத்
 தோரா யிரத்தோ டறுநாறு
 நாக்கொண் டுரைக்கு மதற்குஷிக
 ரென்றுன் குன்று நற்புகழான். (கங்)

நீறுங் திருவஞ் செழுத்துமிலா
 ஸிருபா திருவம் பலமென்று
 கூறும் பொருளிங் கிதுவாகு
 மென்றுன் குன்று மெனுங்குண்த்தான்

றேறும் பிடக மூன்றுமுரை
 செய்யுங் தலைவ னல்லாது
 வேதுங் கடவு ளாண்றுளதோ
 வென்றே புத்தன் வெகுண்டுரைப்பான். (கச)

சென்றே தில்லை யெனும்பதியிற்
 சேர்வேன் வாது செய்தவன்று
 னின்றே நடிக்குங் கழலீடு
 நீடுங் கொடியு மீங்கறுப்பே
 னென்றே கடவுள் புத்தனென
 வுலகோ ரறிய வுரைத்தந்த
 மன்றே போதி நிழற்பெருமான்
 பள்ளி யென்ன வழங்குவிப்பேன். (கரு)

இந்தக் கருமாங் தினமுன்றில்
 யானே முடிப்ப னெனவெழுந்து
 தந்தச் சிவிகை மேல்கொண்டு
 தன்றூள் வணங்குங் கணஞ்சூழ
 நந்தக் கிளருங் திரைக்கடலு
 நாடுங் காடு மகன்றேகிப்
 புந்தித் துயரங் கொண்டொல்லை
 சென்றூன் புத்தன் புலியுரில். (ககு)

வேறு

மன்னனுங் தனது செல்வ மகட்குள முகை நீங்கப்
 பொன்னிலம் பலத்தி லேக வென்பது பொருந்த வன்னித்
 தண்ணெடுங் தானை சூழத் தனிப்பெருஞ் சிவிகை யேறிச்
 சென்னிநன் னுடுசேர்ந்து தில்லையி னெல்லை புக்கான். (கன)

இங்கிவன் செல்லு முன்ன ரெய்திய புத்த னங்கிச் செங்காரன் றில்லை யெல்லைச் சிவிகையி னிழிந்து சென்று பொங்குதண் புனல்சேர் சென்னிப் புலீச்சரவரன்பொற்கோயிற் றங்குசெங் கனக சாலங் தயங்குமண் டபத்தி லானுன். ()

ஆங்கவ னிருப்பச் சென்ற வரசனு மிறைஞ்சி யேத்தி யோங்கிய மகிழ்ச்சி யெய்தி யமர்ந்துழி யுரக ராசி தாங்கிய சடிலன் கோயி றன் னினுட் கருமஞ் செய்வோ ரீங்கிவர் வரவு கண்டே யாவரு மொருங்கு சேர்ந்தார்.

வேறு

தத்தமன நோந்துகண றுனென வெகுண்டே
சித்தமயர் வெய்தும்வகை சின்மொழிகள் கூறு
வத்தனுறை தில்லைக ரெல்லையை யகன்றே
புத்தகடி தேகிது பொரோமென வுரைத்தார். (20)

தார்வளவன் முன்னருயர் தர்க்கவரை கொண்டே
நீர்ப்பரவு சைவங்கிலை யன்றென மறுத்துச்
சீர்மருவு புத்தனுயர் தெய்வமென னிப்போ
தேர்பெற நிறுத்தியல் தேருவதி லெண்றுன். (21)

புத்தகுரு னின்னன புகன்றபி னெவர்க்கு
மித்திற முரைக்குவ மெனக்கடி தகன்றே
மெய்த்தவர்கள் வேதமுத லோர்பரி கலத்தோர்
தத்தமனை தோறுமிது சாற்றினர்க ளன்னேர். (22)

புண் னுழையும் வேனிகர் புகன்றமொழி கோர
வண்ண ஹுறை கோயிலிடை யாவரு மடைந்தே
வண்ணமணி மண்டபம் தெய்திவரு புத்த
னெண்ணமது கேட்குவ மெனக்கடிது சென்றுர். (23)

தெய்வநர ராணவர்கள் செல்லவெதிர் வாரா
மெய்யுணர்வில் புத்தனை வெகுண்டுபல சொல்லா
வுய்வதறி யாதவொரு நீபயழு றுதே
யிவ்வகை யிருந்தமதி யாமையெது வென்றூர். (உசு)

அங்கமறை யாகம புராணமவை யாலே
நுங்கடவு னேகடவு ளென்றுதுவல் வீரே
லெங்கடவு னேகடவு ளென்றுஙவில் வேன்யா
னிங்கெனதீர் கூறுமென வேயவ னிசைத்தான். (உது)

போற்றுமறை யந்தனர்கள் புத்தனை வெகுண்டே
தோற்றனை யெனக்கலைஞர் சொல்லவுனை வெல்வோ
மாற்றமினி யுன் னுட னுரைக்குமது மற்றோர்
சேற்றினெதீர் கல்லெறிதல் செப்வதல துண்டோ. (உஷ)

நன்றிதரு வாருமொரு ஞாளிகுரை செய்தா
னின்றதன் வெகுட்சியை நிறுத்தல்கட னுமா
வின்றிழியு நின்னுட னிகழ்ச்சியெனி னுஞ்சீ
ரோன்றுமிலை யானவுனை யோருரையில் வெல்வேம். (உங)

மிக்கதிறன் மன்னவரு மெய்யுணர்வி னேருங்
தொக்கசஸப முன்னர்நம தர்க்கவுரை சொன்னற்
றக்கதென லாமிது தகாத்திது வென்று
லெக்கலக மும்மிலை யிதேகரும மாமால். (உங)

உத்தர முரைக்கவறி யாதுபலி யூர்
புத்தனை முனிந்தனர் புடைத்தனர்க ளென்றே
யித்தல முரைத்துவிடு மென்றுவள வண்பான்
மெய்த்தவர் விரித்தெழுது மேரலையை விடுத்தார். (உகு)

அந்தனர் பெருந்தவ ராங்கலை யுணர்ந்தோர்
வந்தனுகு நாளைமணி மன்றுதொழு வென்றே

புந்திமகி மோலைப்புல போக்கியன்வெய்யோன்
முந்துற வொளித்தனன் முளைத்தன னிராவோன். (நூ)

வேறு

துங்கவா னென்னு மாதின் சுடர்ந்தற் றிலக மெண்ணக்
கங்குலாமடக்கைபார்க்குங்கவின்கொள்கண்ணுடியென்னச்
சங்கவார்குழையார்க்கிட்டதரளவென்கவிகையென்னத்
திங்கண்மா கடவு டோன்றச் சிறந்தது ஞால மெல்லாம்.

இன்றெரு தினமுந் தேரா விங்கிரு நாளை யாங்க
ஞான்றன துயர்ச்சி யின்மை காட்டுது மூலகிற் கென்று
நன் றிகொண் மஜீயிற் சென்றே யாருநல் லுணவு மாந்தி
யன் றிருஞ் மேண்மையாள ரருந்துயில் பயிலுங்காலை. ()

அழகுற மன்றி லாடு மையார்கைப் பிரய்பு தாங்கித்
தழைச்சைட முடியு மேனி சாத்திய நீறு மாகி
விழைத்தருவடிவங்கொண்டுவெளிப்படக்கனவில்வெய்யோ
னெழுவதன்முன்னசெய்தியாவர்க்குமிதுபுகண்றர். (நந)

வருந்துவ தொழிமி னம்மு ரெல்லையின் வைகி யண்பா -
விருந்தனன் வாத லூர னிவ்வுரை கேட்ட போதே
பொருந்திய தர்க்க நாலாற் புத்தரை வெல்வர னின்னே
யருந்தவ முடைய நீர்போ யழைத்திடு மவளை யென்றர்.

கண்டனர் கனவு தன்னில் விழித்தனர் கனக மன்றி
லொண்டொடி பாக னன்பா லுரைத்தது கருத்தி லாய்ந்து
கொண்டனர்மகிழ்ச்சிசெங்கைகுவித்தனர்முடியிற்கோயின்
மண்டப மிசையே யெல்லா மாந்தரும் வந்து தொக்கார்.

புல்லறி வுடைய புத்தன் புகன்றதற் கிரங்கிப் பின்ன
ரெல்லையில் கருணை யான்வங் திருங்கன வதனி லெய்தச்

சொல்லிய மொழியி னோலே சோதிகொண் முகத்த ராகி
வல்லிருட்கொடுங்கிவெய்யோன் வரவிரி கமல மொத்தார்.

தெய்விக மான மன்றிற் றிருநடம் புரிய நாதன்
றைவரு ஸீறஞ் செய்ய சடையுநற் பிரம்புங் தாங்கி
மைவிரி கங்குற் காலை வந்துநன் மகிழ்ச்சி யெய்த
விவ்வகை மொழிந்தா ரென்றே யாவருங் கனவு கொன்னர்.

அத்தனை மன்று எாடு மையனை வியந்து கூறித்
தத்தமி லண்பு கூர்ந்து தரித்துள வருத்த நீங்கி
மெய்த்தவ வாத ஒரர் மேவிடத் தனுகு வோமென்
றுத்தம பன்ன சாலை யொல்லையிற் குறுகி னர்கள். (நஅ)
கூடினர் பன்ன சாலை கூருட் குன்றை யன்பா
னுடின ருவந்து கண்டார் நளினவா சனத்தின் மீது
பிடின ரிருந்த யோகம் பெயர்ந்தனர் வியந்து மன்றி
லாடினருரைத்தவெல்லாமாங்கவர்க்கியம்பினுர்கள். (நக)

வேறு

அந்தமொழி யன்பினர் செவிப்புல னிலங்குதலு
மன்றிறை பணித்த துணரா
வந்தவரு டன்கடிது சென்றுதிரு மன்றனை
வணங்கியருள் பெற்று மயலாஞ்
சிந்தைய ஸிருந்தமணி மண்டபம தெய்தியவர்
தீயமுக நாடி விடரே
நந்துமென வேயெழினி கொண்டுமறை வித்தெதி
ரிருந்தனர் நலங்கொ னளை மேல் (ஈா)

மன்னுமறை யந்தனர் புராணிக ராந்திலைகள்
வல்லவர்கல் லோர்க ரூடனே
சென்னிவள வன்கடிது வந்துதிரு மன்றனைதிர்
சென்றுதொழு தங்க னகலா

மின் ஒம்மனி மண்டபம் தெய்தியரு என்பரை
 வியந்தடி வணக்கி யருகா
 நன்னரணை யின்புற மிருந்தனன் விரிந்தகலை
 நாணிறைவு கொண்ட மதிபோல். (சக)

ஈழவள நாடனு மெழுந்தடி பணிந்துதிறை
 யிட்டகுறை நல்கி யிறைவா
 வாழிமிக வாழியென நின்றபொழு தங்கவளை
 மன்னர்பெரு மானு மகிழா
 வேழமிவை நல்லவிலை யில்லையிம் மணிக்கென
 வியந்தரு சிருத்தி யெலூஞ்
 சூழுமதை தங்குதலு மங்கய விருந்தனர்கள்
 சூழ்ந்துகரி செல்லு மயலோர். (சுட)

தில்லைங்க ரந்தனர் தபோதனர் சிறங்தினி
 திருந்துழி விரிந்த சிவநால்
 வஸ்லவ ரிழிந்தகுண புத்தனுடன் வாதுசெயு
 மன்னுசபை காண வருவோர்
 தொல்லைமறைதந்தவன்முருந்தன்முனிவோரெழுவர்
 சூழுமிரு நான்கு திசைமே
 வெல்லையி விருப்பவ ருருத்திரர்கள் விஞ்சைய
 ரிராப்பக விலங்கு கதிரோர். (சந)

வேறு

தன்பெருந் தானை சூழ விருந்ததன் பொன்னி நாடன்
 ரென்பெருந் துறைசூழ நாடன் றிருவடி வணக்கி நின்று
 நின்பரஞ் சைவ ஞான நிலைமையை நிறுத்தல் பின்ன
 ரென்பரம் புத்தர் தம்மை யீங்குயிர் செகுப்ப தென்றுன்.
 வளவனிவ் வகையிற் கூற வந்தபொய்ப் புத்த ரெல்லா
 முளாமயர்வெய்த வாத ஒருங்கு மகிழ்ச்சி யெய்திக்

களவுரை பகரவோய் வந்த காரண முறைநி யென்னக்
கிளர்செவி நழைவே வென்னக் தேட்டலனிதனைச் சொல்வான்.

மன்னுமெங் கடவுள்ளான் மற்றிலை கடவுளென்றே
யிங்கெடும் பதியி லெய்தி யியம்பியிங் கெவருங் காணப்
போன்னினம்பலத்தேயெங்கள் புத்தரைவைத்தல்வேண்டி
நென்னல்வந்திருந்தேனிக்குவேற்றிலைகின்ததென்றுன். ()

என்றலும் வாத ஒுரெம் மிறைவர்புன் முறவ லெய்தி
முன்றவ மொன்று மில்லாய் முயலிய மாவ துண்டோ
நன்றது நிற்க வுன்ற னற்பெருங் கடவுடானுஞ்
சென்றவ எடியிற் சேருஞ் செய்தியுஞ் செப்பு கென்றுர். ()

அண்ணலா ருரைத்தபோதி லாங்கவன் வெகுட்சியெய்திக்
கண்ணிலா தவற்குவெய்யோன் கதிரொளி காட்டலாமோ
நண்ணலா வெங்க ஞத னற்புக முறைக்கி னன்ன
வெண்ணிலாயிரங்கள் வேண்டுமென்றுபினி துபுகன்றுன்.

அறந்திகழ் பிடக நன்னா லோதியன் புடையனுகிப்
பிறங்குபல் யோனி தோறும் பிறந்துயிர்க் குறுதி செய்து
மறந்தரு கோற லாதி நால்வகை யொழித்து மாண்பு
சிறந்துள போதி நீழற் சேர்வனெம் மிறைவ னவான்.

மேவிய கருவிற் சேரு முருவும்வே தனைகு றிப்புப்
பாவலை யுடன்விஞ் ஞானப் பஞ்சகந் தங்கள் கூடி
யோவில்பல அணர்வுண் டாகி யொழிவது பிறவித் துன்ப
மாவதுபொன்றக்கேடாயழிவதுமுத்தியென்றுன். (ு०)

வாதலு ரண்ண லாரும் வண்புனற் பொன்னி நாடன்
றீதிலா முகத்தி னாட சிறந்தருட் பார்வை நல்கிப்
பேதையா யறிமால் கொண்டு பித்துரை பகரும் புத்தற்
கேதியா மின்று சொல்வ தென்றுபின் னிதுபு கண்றுர். ()

தருமமுன்டென்று நன் ஊல்சாற்றினன் றலைவனென்பை
மருசியவனர்வுண் டாகி மறைந்திடுங் கணத்தி னென்பை
பொருளூடு னுரைநீ தேடிப் புகலுமுன் னுணர்வு போனு
விருடரு நின் ஊல் சொல்வ தெப்படி யியம்பல் வேண்டும்.

ஆதலா றறநா லென்ப துனக்கிலை யுபிரிகட் காகப்
பேதமாம் யோனி தோறும் பிறந்தன னிறைவ னென்றைய்
தீதுசே ரொருவர் மாலைத் தீர்க்கவங் தவர்க டாமும்
போதமால் கொள்ளி னம்மால் போவதங் குள்ள தாமோ.

3 கொல்வதுகருதாணங்கள் கோவெனவுரைத்தாய்முன்னம்
பல்வகை யோனி தோறும் பார்மிசைப் பிறக்கு நாளில்
வெல்புலி நரியே யாகி வெம்பசி யுற்றுங் மற்றுப்
புல்லொடு தழையோ தின்பா னின்பெரும் போதி நாதன்.

கரவெனு முன்ற ஊலிற் கந்தமைந் துடனே கூடி
யுருவமு மழியு மென்று யுன்னிறைக் குருவ மெங்கே
விரசிய யோனி தோறு முயிர்க்கருள் செய்ய வேண்டி
மருவொரு வடிவங் கொண்டா னென்பதே மதியி லாதாய்.

காரண வுயிரிற் கூடுங் காரிய வருவின் ரேஹுன்
சீரணி போதி நீழற் சேரிறைக் குருவ மில்லை
பூரண ஞான மில்லாய் பொன்றுதன் முத்தி யென்னும்
பேருணர் வில்லா வுன்றன் பிடகநூல் யாவர் சொன்னார்.

5. இருபதிற் ரூருவ ராக வெண்ணுமுன் புத்த ரெல்லாம்
வருவது சிறந்த தாயர் வயிற்றினைப் பிறி யென்பை
பரிவொடு சமந்து பெற்று ருயிர்கெடப் பழுது செய்தே
யருநர கத்தில் வீழு மவர்களோ கடவுளாவார். (நுள)

6. கரவுடைப் பூத நாண்கின் கலப்பினிற் பேத மல்லை
அருவினுக்குயிர்வேறின் ரென் றுரைப்பைவின் பொய்த்மைநூலி

விரவினிற் ருபிலுங் காலுன் முகத்தினி லேறிப் போகு
மரவினைப் பூத பேத மறிந்ததோ வறிவி லாதாய். (ஞஅ)

உருவமு முயிஞாங் கூடு முணர்வனக் கில்லை யின்த
வருவமிங் கிறந்த காலை யுயிர்கடி தகன்று போகு
முருவமு முயிருங் கூடிப் பிறக்குமே விதனை லுன்ற
னுருவமு முயிரும் வேரூ மென்றுரை யுன்றன் வாயால். ()

வானமு மில்லை வானத் தோசையு மில்லை வான
மானதில் வழக்க தாமென் றரற்றுவை யுன்ற னாலிற்
கானிலம் பின்றீ நான்குங் கலப்பதற் கிடம தாகு
நீநவி லோசை வானி னிகழ்ந்துள செய்தி யென்பாய். ()

இடமிகுந் திசைதா னெண்ப தில்வழக் கென்னு நீயே.
வடநெடுங் திசையிற் போதி மரமென வணக்கஞ் செய்வை
புடவியி லறிவி லாரும் பித்தரும் பொய்ம்மை யோரு
முடனிக முவையிற் கூறி னெக்குநீ யுரைப்ப வெல்லாம். ()

மரமுபி ரல்ல வென்பை மன்னுமைம் பூத மான்
வருவினர்போலநன்னீருணவினுற்கிளைகொண்டோங்குஞ்
சருகெழு முணவின் ரூபி னுதலாற்குனன பேதத்
தருவினையருத்த வெங்கோ னருயிர்க்கமைத்த தென்பாய்.

வன்பெரும் பழுது கோறன் மண்மிசைப் பிறர் செகுத்த
புன்புலா றின்ன னன்றென் றுரைப்பநின் பொய்ம்மை னுவிற்
றின்பையென்றுனக்குஞல் லானுடலுயிர்செகுத்தேயுடிடி
யுன்பசி தணித்தார் பால் மெய்துவ துனக்கு நன்றே.

காரண நிற்க வென்றுங் காரியங் கெடுதல் வீடென்
ரூரணம் பரவு மெங்கோ னகமம் புகல்வார் சொல்வார்
போரணங் குயிருஞ் சேரப் பொன்றுதன் முத்தி யென்று
பேரணங்குற்ற நீயே பிறிவறி யாது சொன்னுய். (கச)

அழிந்திடி லைங்கு கந்த முத்தியென் றரைத்தா வைங்கு
மழிந்திடின் முத்தி பெற்று ராரென வினவுங் காலை
யழிந்திடு மைங்கி னுண்டா முனர்வென வுரைக்கி லைங்கு
மழிந்தன விலையா முத்தி யாவது மில்லையென்றார். (குரு)

வேறு

பொங்குபுகழ் மங்கியுள புத்தனும் வெகுண்டே
 யெங்கடவு ளேதுபெறு முத்தியெது வென்றீ
 ருங்கடவுள் யாதுமது முத்தியெது வெண்ணத்
 தங்குசிவ ஞானமுனர் சைவரிது சொல்வார். (காசு)

ஆலமணி நீழலீ விருந்தற முறைக்குங்
 கோலமது கண்டுபலர் கும்பிட சுடிப்போன்
 மேலணிய நீறனுமை கூறனருண் மேவுஞ்
 சீலனவ னந்திபருமை செப்பவெளி தாமோ. (காசு)

தில்லைமணி மன் றிலுறை திங்களணி யெங்கோ
 னெல்லையுள ஞேமொழிய வென்றருள் புரிந்தே
 சொல்லுமாள விற்பல தொடுத்துமுய லாதே
 நில்லுமிது கூதுமென நீசனி துரைத்தான். (காசு)

முன்னர்வட நீழலீ விருந்தற மொழிந்தற
 னென்னிறைவ னென்னுமுரை யென்னெதி ருரைத்தீர்
 மன் னுசெப மாலைகொ டிருக்குமது மற்றே
 ருண்னரிய நற்கடவு ஞாங்டென நினைந்தோ. (காகு)

மல்லலுல கத்தவர் வணங்கிட நடிப்பன்
 றில்லையிறை யென்னவுரை செப்பினிர் செகத்தே
 னல்லறிவி ஞேர்கள் சிலர் நாடுபவ ருண்டா
 யல்லதுத மிச்சைதனி லாடுபவ ருண்டோ. (எடு)

வையமுழு துய்யமணி மன்றினு ணடிப்போன்
மெய்யணியு நீறனென மேன்மைகொ டுரைத்தீர்
செய்யவோளி தங்குதிரு மேனிதனி னீறே
துய்யதென வோவுமது தொல்லிறை புனைந்தான். (எக)

மங்கையொரு பங்கனென வண்மைகொ டுரைத்தீர்
பங்குபடு பெண்வடிவு பாரின்மிசை யுண்டோ
வங்கமொரு பாதுமட மாதுஇனு வானு
லுங்களிறை நீர்துறவி ஒற்றதவ மன்றே (எக)

என்றவன் மொழிந்தபி னிகழ்ச்சிகை செய்தே
மன்றனடி யார்கள்பெரு வாழ்வுபெற வந்தார்
நன்றியுபதேசமிது நற்றவ மிலாதா
யுன்றனதிர் சொல்வதல வென்றிதுரை செய்வார். (எந)

ஒங்குசெப மாலைகொ டிருத்தலுல கெல்லா
மீங்குயர் தவங்கள்செய வென்றினிது கொள்ளாய்
தாங்கிய படைத்தொழில்கள் சார்பொடு பழக்கும்
பாங்குள பணிக்கர்கர பத்திரம தாகும். (எசு)

கட்டிய தவப்பய னிலாதவர்கள் போலு
ஞட்டமுடை யாரெதிர் நடித்திடுவ னென்றுய்
காட்டவனல் போலுடல் கலந்துயினர யெல்லா
மாட்டுமொரு நட்டுவனம் மண்ணலென வெண்ணுய. ()

நீற்றினை யணிந்ததுவே னின்னினறவ னென்றே
சாற்றினை யுயிர்க்கிடர் தணிக்கவன வெண்ணுய
தோற்றியுள தம்புதல்வர் துன்பமுறும் வெங்கோய்
மாற்றும்வகை யண்ணைய ராந்திய மருந்தாம். (எக)

புல்லறிவு கொண்டுபல பொத்துமொழி புத்தா
நில்லவன ஸாலெலாருவர் நீறணிவ துண்டோ

நல்லதிரு நீற்றினுள் நன்குமறை தானே
சொல்லுமத ஸலோருவர் சொல்லவெளி தாமோ. (என)

பாகமதி அத்தமியை வைத்தல்பழு தென்றுய
போகமுல குக்கருள் புரிந்தருள வென்றே
மாகமுகி லொத்தகுமுன் மங்கையொ டிருந்தான்
யோகமுயிர் கட்குதவ யோகவரு வானுன். (எஹ)

அந்தர்கர முற்றதடி யன்றியறி யார்போ
விந்தமொழி கற்றனை யினிப்பிறிது தேராய்
மைந்துபுளை சந்தவிடை யான்மலரின் மன்னுங்
கந்தமென நின்றங்கிலை கண்டிலைக ணில்லாய். (எகு)

ஆதிசிவ யோகிமிகு போகியரு வாகுஞ்
சோதிவெரு ரூபிசக வாரிதுய ரில்லா
நீதிமனி மன்றதனி ணின்றங்கிலை யல்லால்
யாதுமுடி யாதுபதம் யாரறிவ ரென்றூர். (அ஽)

மைந்தர்மட வார்த்தமது வாக்கிறைவி நீயே
யிந்தவகை பொய்மொழி யியம்புவதெ னென்றே
யந்தமில வாகிய வருங்கலைகள் வல்லார்
முந்துகலை மாதினை முனிந்திது மொழிந்தார். (அக)

வேறு

தொக்க நான்மறை சொல்லு நீயிவை
சொல்வ தென்கலை மாதராய்
தக்கன் வேள்வியி லுன்ற னுசி
தடிந்த தின்று மறப்பதே
முக்க னைஞரு ஸில்லை யென்றிடு
முகர் நானவ யகன்றுநீ
நக்க னர்திரு வாஜை யேகென
நாம டந்தையு மஞ்சினாள்.

அஞ்சி வஞ்சகர் நாவி னின்று
மகன்ற பின்பவர் தாமேலா
நஞ்ச யின்றவர் போலோ டங்கி
நடுங்கி முகர்க ளாயினூர்
நெஞ்ச நெரந்துபி னீழ நாட
னிறைந்தி டுஞ்சிவ ஞானநா
லெஞ்ச வின்றிய செல்வர் பாத
மிறைஞ்சி னின்றிது கூறுவான். (அந)

சொல்ல வல்லவர் முகை யாயினர்
சொல்லி லாவேரு முகையாம்
வல்லி யென்புதல் விக்கு முகை
மறைந்து நல்லுரை கூடினு
னல்ல தொண்ட னுமக்கு நானென்ன
நாய னூரவ டன்னைநீ
யொல்லை யிங்கழழ யென்ன வந்தவ
ஞுண்மை சேரவை நண்ணினாள். (அச)

நண்ணி யங்குமு னின்ற கன்னியை
நன்மை யாளரு நாடியே
கண்ணி னின்னருள் செய்து பின்னர்
கரைத்து முன்ன ரிருத்தியே
யுண்ணை டங்கி யிருந்த புத்த
ஞுரைத்த தர்க்க மவைக்கெலாம்
தண்ண முங்குழல் வல்லி நல்லுரை
சாற்று கென்று விளம்பினூர். (அடு)

பற்று நன்குண ராத புத்தர்
பகர்ந்த தர்க்க மவைக்கெலாங்
கற்று ணர்ந்தவர் போல மன்னிய
கண்ணி மாறுரை கூறினுண்

மற்று மங்கையர் சாழ லாம்விளை
 யாட லாக மகிழ்ச்சியா
 அற்ற தண்பொரு டண்ணெ வாசக
 மாக வுண்மைய ரோதினூர். (அக)

எழு மன்னனு மஞ்செ முக்து
 மியங்பி நீறு புளைந்துபின்
 ரூழ நின்றதி மைத்தி றங்கவ
 ரூத தொண்டின ஞபினுன்
 சோழ னும்புலி யூரின் மன்னிய
 தொண்மை யாளரு மம்பலம்
 வாழ்க வென்று துதித்து நின்றெழுல்
 லாத ஒருரை யேத்தினூர். (அஞ)

தக்க சீர்பயி லீழு மன்னுயர்
 சைவனு ரெதிர் நின்றுநன்
 கக்க மாலை புளைந்து நீறு
 மனீந்து தொண்டின ஞனபின்
 ருக்க மாகிய சீவ ரத்துவ
 ராடை மூடு முடம்பினூர்
 மிக்க காதர மூகை தீர்ந்திட
 வேண்டு மென்று வணங்கினை. (அஹ)

இன்ன வாறருள் செய்கு வாயினி
 யெம்பி ராணென வன்புடன்
 பொன்னி சூழ்வள நாட னும்புலி
 ஷரு லாரு மிறைந்தினூர்
 மன்னு சீர்புளை வாத ஒரர்
 மகிழ்ச்சு பார்வையை நல்கவே
 முன்ன ராக வணங்கி யேயவர்
 மூகை தீர்ந்திது கூறினூர். (அக)

மாசி லாத மனத்தி னய்முன
 மன்னு தீவினை செய்தலா
 லாசி லாதவே ணீற ணிந்துங
 லஞ்செ முத்துரை செய்திலேம்
 பூச லாகிய நீறு டண்புஜை
 யக்க மாலைகள் காவியாங்
 அாச தாதுவ ராடை யைச்சுடு
 வென்று துன்றி வணங்கினார். (கூ. 0)

கோட்ட மின்றிய வுண்மை யார்நகை
 கோட்டு கின்ற முகத்தரா
 யீட்டு முன்செய் தவத்தி னரிவ
 ரென்று சிந்தையி வெண்ணியே
 வாட்ட ருந்திரு ணீற ணிந்து
 வயங்கு ருந்திர சாதனம்
 பூட்டி யங்கவர் சீவ ரங்கிளர்
 பொங்கு தீக்கிரை யாக்கினார். (கூ. 5)

பொய்யி லாவரு ணைய ரும்புலி
 யூரு லார்களு முன்புசேர்
 மைய லாகிய வேட மின்றி
 வயங்கு நீறணி வார்களுங்
 துய்ய காவிரி நாட அந்துக
 ரூரு மீழர்த மண்ணலுஞ்
 செய்ய மாமணி மன்று லார்திரு
 முன்பு சென்று வணங்கினார். (கூ. 2)

பொன்று கின்றது முத்தி யென்று
 புகன்று நின்றுமல் புத்தர்தா
 மன்று கண்டு வணங்கி யன்புடன்
 மாபை ருந்தவ ராவதே

யின்றி தன்பொரு ஓவு தென்பல
வாறுடன் கடன் மீதிலே
சென்ற தண்புன லல்ல ரோவுயர்
தில்லை யெல்லையை நண்ணினார். (கங)

மன்ற கன்றபின் யாவ ருஞ்செல
வாத ஆருறை வள்ளலார்
சென்றி ஸங்கு திருப்பு லீசர்
சிறந்த பாதம் வணங்கியே
நன்றி துன்றிய வங்கண் வைகினர்
நல்ல தில்லையு னாரெலா
மென்று மிங்கிரு மையர் நீரினி
யென்று தம்மனை யேகினார். (கக)

பொன்னி நாடனு மீழ நாடு
புரந்த மன்னனு முன்புசேர்
மன்னு தீவினை தீர மன்று
வணங்கி நீறணி வார்களு
முன்ன ராக விறைஞ்சி ஞான
முதிர்ந்த கோவை யகண்றுபோய்
மின்னு மாமணி மாட மாளிகை
தம்மி வன்புடன் மேவினார். (கடு)

புன்மை வேட மகண்று நீறு
புனைந்து னார்களு மன்னனுங்
தொன்மை யார்திரு வாத ஆர்
துலங்கு பாதம் வணங்கியே
நன்மை யார்மணி மன்றி றைஞ்சி
நயந்து நெஞ்சினில் வஞ்சமாம்
வண்மை யான தொழிந்து தில்லைத
மன்னு முரென வைகினார். (கக)

புத்தரை வாதில் வென்ற சுருக்கம் முற்றிற்று.

திருவடிபெற்ற சருக்கம்

உடம்படப்பொய்யைமெய்யா வுரைத்திடுசமயமென்னுங்
தடங்கயத் திரளை வெல்லுங் தனிப்பெரு மடங்க லன்னார்
நெடுங்கவப் பெருமை யாலே நினைப்பருஞ் சைவ ஞான
மிடம்படப்புகல்வார்பின்ன ரெய்தியசெய்திசொல்வாம். (க)

ஆடல்வெம்படையினுட்சி யெழுச்சியோடச்சோவென் னும்
பாடலுங் தெய்வ லோக யாத்திரைப் பத்து மோதித்
தேடலுங் திகைப்பு மீளத் தெளிதலுஞ் சிறுமை கொண்டு
வாடலுங் களிப்பு மில்லா நற்பெரு வாழ்வி லானார். (க)

போற்றுமஞ் செழுத்து நீறும் புவிமிசை விளங்கத் துன்ப
மாற்றிடுஞ் சைவ ஞான வாசகம் புகல வந்தார்
சீற்றமில் புவியும் பாம்புஞ் சீர்பெற விளங்கு மன்றி
லேற்றினன் புவியூர் மேலைச் சிவபத மென்று கண்டார். (ங)

அய்யரங் குறையு நாளி லாடக மன்றி லாடு
மெய்யர்தங் கருணை யாலோர் வேதிய வடிவங் கொண்டு
துய்யமுப் புரிநூன் மார்புங் துலங்குபுத் தகழுங் தோன்றச்
செய்யமென் பாத நோவச் சென்றமுன் ஞை நின்றூர். (ச)

முன்புற நின்ற வேத முதல்வரை முகத்தி ஞேக்கி
யின்புற வாத ஓர ரிருமென விருந்த பின்னர்க்
கொன்புளை மறையின் மிக்கி ரெங்குளீர் கூறு மென்ன
மன்பெருவளாஞ்சேர்பாண்டி மண்டலத்திருப்பேமென்றூர்.

பாண்டிநா டென்ற பின்னர்ப் பரிவுடன் செறிவு கூறி
யீண்டுநீர் வருதல் வேண்டுங் காரிய மியம்பு மென்ன

வாண்டா யகன்ற னைன யாகிய கரும நும்மைக்
காண்டலேயென்றுபின்னுங் கருத்துறவிதனைச்சொன்னார். (க)

மண்ணிடைப்புகுந்துமேலை வாளிடைப்பறந்துமுன்னர்க்
கண்ண அ மயனுங் தேடிக் காண்பதற் கரியார் தம்மைப்
புண்ணிய மன்றி லாடும் புனிதரைப் பரியி லேறப்
பண்ணுநும் பெருமையாலே வாழ்ந்தது பாண்டி நாடு. (ஏ)

தென்பெருந் துறையி லையன் றிருவடி சேவை செய்து
துன்பமொன் றின்றி வாவி குழ்கழுக் குன்றிற் சென்று
பொன்பொலி மன்றி லெய்திப் புத்தரை வாதில் வென்றீ
ரென்பதுகேட்டுப்பின்னர் யாவருமகிழ்ச்சிகொண்டார். (அ)

ஆதியை மன்று ளாடு மையனை யன்பி னுலே
யோதிய தமிழின் பாட லுள்ளவை யோத வெண்ணி
மாதுய ரகல வின்னே வந்தன மெழுதல் வேண்டும்
வேதியர்பெருமானின்று விளம்பிடும்விளங்கவென்றார். (க)

வின்னகம் பரவு நாத னிவ்வகை விளம்பச் சிந்தை
நண்ணுமன் புடைய ராகி நற்சடை முடியார் தம்மை
யெண்ணருந் தமிழின் பாட்டா வியம்பிய வைய ரப்போ
துண்ணெகிழ்ந்துளமெஞ்ஞானவாசகமுவந்துசொன்னார். ()

அங்கவுரைத்த வெல்லா மம்பலத் தாடு மையர்
செங்கையி லேடு வாங்கித் தெளிவுற வரைந்த பின்னர்ப்
பொங்கிய வருளி னாம் புகன்றிட ரகலத் தையல்
பங்கினர் தம்மைக் கோவை பாடுதல் வேண்டு மென்றார். ()

மன்னிய தவத்தின் மிக்கா ரதற்குள மகிழ்ந்து கூற
முன்னுற விருந்து கோவை யெழுதினர் முடிந்த பின்னர்ப்
பொன்னவிர் வேணி யார்தாம் புத்தகஞ் சேமித் தங்கண்
வின்னெனமறைந்தார்சொன்னவித்தகரயர்ச்சிகொண்டார்.

எழுந்தன ரெங்கு மோடி நாடின ரெங்கொ வென்ன
வழிந்தனர் மன்று எாடு மாதியென் றஹிந்த பின்னர்ப்
பொழுந்தனர்கண்ணீரெங்கே போயினெயென்றுமன்மேல்
விழுந்தனர் பரமா னந்த வேலைவள் எத்து எானார்.(கந)

செந்தமிழ்க் கன்பு மிக்கார் சென்றுதம் மன்றி லெய்தி
யந்தரத் தவரை மாலை யயைனான் முகத்து நாடி
நந்தமக் கடிமை பூண்டு நயந்தவ ஞேருவன் சொன்ன
விந்தநற்பாடல்கேண்மி னென்றவர்க்கெடுத்துச் சொன்னார்.

மெய்த்தவ வாத ஒருங் விளம்பிட வெழுது மிந்தப்
புத்தக மன்று எாடல் புரிந்தவ னெழுத்தா மென்று
முத்தியை யுதவுங் கோவை முடிவிடத் தெழுதிப் பின்னர்ச்
சித்திரமலர்க்கையாலேதிருந்தமைக்காப்புஞ்செய்தார். ()

வெண்பிறை முடித்த வேணி வித்தக ரூலகுக் கெல்லா
நண்புடை வாத ஒரர் நற்றவ முணர்த்த வெண்ணி
யெண்பெறுமுனிவர்வின்னேரிறைநஞ்சுமப்பலத்துவாயில்
வண்படி மீதே யுண்மை வாசக முறையை வைத்தார்.(கச)

வைத்தமின் பூசை செப்பு மக்கனர் வந்து கண்டிப்
புத்தக மிக்கு நண்ணும் புதுமைஞத விக்மா மென்று
சித்தமங் குருகி வின்று தில்லையுள் எார்கட் கெல்லா
மித்திறங் கூறல் வேண்டு மென்றுமன் றகன்று போந்து.

செந்திரு மருவுங் தொல்லைத் தில்லைஞ் னகரி அள்ளார்
தந்திரு முன்பு சென்று சாற்றினு ரிந்த நீர்மை
யந்தனர் மொழுந்த பின்ன ரதிசய மிதுவென் ஞேடி
வந்தவர் படிமே லண்ணல் வைத்தபுத் தகங்கண் டார்கள்
யாவருந் தம்மு ணூடி யெப்மிறை யுறையு மன்றுட்
டேவரும்புகுத்தவாண்ண தெய்விகமிதுவென்றெண்ணி

மேவுமன் பதனு லண்ணல் விளம்பிய சைவ நாலோ
தாவுசெந்தமிழோவன்று பார்ப்பதுதக்கதென்றார். (கக)

தேக்கிய வருளு மன்புஞ் சிறந்தவ ரெல்லாஞ் சொல்லும்
வாக்கினி லொருவர் சென்று மலர்கொடுவணக்கஞ் செய்து
பூக்கமழ் சடையோன் வைத்த புத்தகம் தண்ணீச் சேம
நீக்கின ரோதி அர்முன் னீதிகொ எகவ னூன்கும். (உ-ஒ)

வேறு

திருச்சதக முதலாகச் சிறந்ததமி முறுநாறும்
விரித்தவகப் பொருட்கோவை விளங்கவொரு நானூறு
முரைத்தனர்பின் முடிந்தவிடத் துயர்வாத ஒருங்மொழி
தரித்தெழுது மம்பலவ னெழுத்தென்று சாற்றினார். (உக)

கேட்டவர்க னொல்லோருங் கிளர்புளகங் குறுவேர்வு
காட்டிலவாண் கண்ணீருங் கசிங்கதுருகு சிங்கதயுமா
யிட்டியமெய்த் தவமுடையோ ரியம்பியவித் தமிழன்று
வீட்டுநெறிக் கினிச்சிவநால் வேறுளதோ வென்றார்கள். ()

பூணரவங் றிருநாமம் புகழுமருங் தவர்சொல்ல
யாணிதன்பொருட்டேணையின்றுணர்வோமென்றெண்ணி
மானுடைமன் றகண்மேகி மறைவல்லார் போதினிழல்
வீணருடன்பெருவாதுவென்றவர்முன்சென்றார்கள். (உந)

சென்றவர்தங் திருமுன்பு திருமுறைவைத் தண்டர்பிரா
னின்றுசெய்யுஞ் செயலிதுவென் றியம்பினர்னின் நெல்லோரு
மொன்றுறுமென் புன்பாட அவந்தருளப் புசிமீதி
லன்றுசெயுங் தவமறியே னென்றமுதா ரண்பாளர். (உச)

புண்ணியரிங் கிவ்வாறு புலம்பினர்பின் புலியூரி
லெண்ணருமன் புடையார்க விதமுடனஞ் சலிசெய்து

பண்ணுலவுஞ் சிவஞானப் பாடல்கொளும் படிநும்பா
ன ஸ்துமரன்செய்ததென்னீர்நவி லுமெனச்சொன்னார்கள்.

அல்லவெனும் பிறவியிலா ரண்ணல்செயுஞ் செயல்யாவுஞ்
சொல்லினர்பின் புலியூர் தொழுதுமனங் களிகூர்ந்து
தில்லையிலெம் பெருமானைச் செப்பியவித் தமிழ்மாலை
நல்லவரும் பொருள்கேட்க வேண்டுமென நவின்றூர்கள்.

இங்குபுகழ்த் திருவாத ஒருறையெம் பெருமானுங்
தேங்கியமெய்ச் சிவஞான சிந்தையுடன் களிகூர்ந்து
பூங்கனகப்பொதுவெதிரே போய்ப்புகல்வேணனப்போக
வாங்கவர்முச் செண்றாரு மன்பொடுபின்செண்றூர்கள். (உள்)

நின்றபுகழ்ப் புலியூர் நேயமுடன் புடைசூழச்
செண்றருளுக் கிடமான செம்பொனினம் பலமெய்தி
யொன்றியவித்தமிழ்மாலைப் பொருளிவரென்றுரைசெய்து
மன்றதனிற் கடிதேகி மறைந்தனரங் கவர்கான. (உஅ)

செய்காட்டுங் கமுகடவித் தில்லையுளார் பொருள்கேட்கக்
கைகாட்டித் தம்முருவுங் காட்டாமன் மறைந்தாரைப்
பைகாட்டும் பேரரவப் பணியுடையார் தமக்கன்பு
மெய்காட்டிப் பாலுடனே மேவியநி ராக்கினார். (உக)

வேறு

அண்டனை யண்டர் கோனை யன்பின ரடையு மாறு
கண்டனர் புளக மெய்திக் கம்பித மாகி நின்று
விண்டனர் கசிந்து சிந்தை வேர்த்தனர் மேனி யெங்குங்
கொண்டனர்மகிழ்ச்சிசெங்கை குவித்தனர்தில்லையுள்ளார்.

வேறு

பூத நடங்க டொடங்கின போத மகிழ்ந்தனு குங்கண
நாதர் புகழ்ந்தனர் தும்புரு நாரத ரங்கிசை கொண்டனர்
வேதமொடங்தர துந்துபி மீது முழங்கி யெழுந்தன
மாதவ ரிந்திர ரைந்தரு மாமலர் சிந்தி வணங்கினர். (உக)

ஞான நடம்பயில் சங்கர னம மிருந்துள நெஞ்சினர்
மோன சுகந்த முடன்சிவ பூசை முயன்று நயந்தவ
ருனமி லன்பொடு தென்புலி யூரி வுறைந்து சிறந்தவர்
வானக மும்பர வந்திரு வாசக வின்ப நுகர்ந்தனர். (ஈ)

வேறு

ஸனமிகுந் துள தோலு மென்புநரம் புஞ்சிய
மானவுடல் சிவரூப மாமிதனைத் தெளியாம
லானுடலுக் கிரைதேடி யுழன்றுகீற் றுமொறி
மாநரகிற் புகுதுமதோ மாயவலீப் படுவார்கள். (ஈ)

வேறு

வாதலு ரந்தணர் தந்திரு வாய்மை விளங்கு திருக்கதை
யோதின ரண்புட மேண்செசி யூடு முகந்தது கேட்டவர்
போதமெய்ஞ்ஞானமுறஞ்சுகபோகமுடன்புகழ்பெறுவர்க
மதில்பவங்கடைாலைந்துபின் சேர்குவர்வண்சிவலோகமே.

வேறு

பூதல மாதும் வாழ்க பொன்மழை பொழிந்து வாழ்க
வேதவா கமமும் வகழ்க வேந்தர்செங் கோலும் வாழ்க
தீதிலைந் தெழுத்து நீறுஞ் சிவனடி யாரும் வாழ்க
வாதலு ரிறைபு ராணம் படித்தவர் கேட்டேர் வாழ்க. (ஈ)

திருவடிபெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

திருவாதஹரடிகள் புராணம் முற்றுப்பெற்றது
திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாத ஹரடிகள் சரிதையே சிவசரிதை
திருவாத ஹரடிகண் ஞானமே சிவஞானந்
திருவாத ஹரடிக டிருவாக்கே சிவவாக்குத்
திருவாத ஹரடிகள் சிவமிஃதென் சிந்திதமே.

திருவெம்பாவை

ஆதிய மந்தமு மில்லா வரும்பெருஞ் சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டாங்கண், மாதே வளருதியேர வன்செவி யோ நின்செவிதான் மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்தியவாழ்த் தொலிபோய், வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம் மறந்து போதா ரமளியின்மே னின்றும் புரண்டின்க, னேதேனு மாகாள் கிடந்தாளென் னேயென்னே யீதேயெங் தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (க)

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பா யிளாப்பகனும் பேசும்போ தெப்போதிப் போதா ரமளிக்கே, நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர் சீசி யிவையுஞ் சிலவோ விலையாடி, யேசுமிட மீதோ விண்ணேர்க் கேத்துதற்குக் கூசமலர்ப் பாதந் தந்தருள வந்தருளுஞ், தேசன் விவலோகன் றில்லைச்சிற் ரம்ப வத்து வீசனுர்க் கண்பார்யா மாரேலோ ரெம்பாவாய் (க)

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வங் தெதிரெழுந்தென் னத்த னெந்த னமுதனென் றன்றுறித், தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய் பத்தடையி ரீசன் பழவடியீர் பாங் குடையீர், புத்தடியேம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல் லாதோ வெத்தோனின் னன்புடைமை யெல்லோ மறியோமோ, சித்த மழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவலை யித்தனையும் வேண்டு மெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். (ங)

ஓண்ணித் திலங்கையா யின்னம் புலர்க்கின்றே வண்ணக் கிளிமொழியா ரெல்லாரும் வந்தாரோ, வெண்ணிக்கொ டின் னாவா சொல்லுகோ, மவ்வளவுக் கண்ணைத் துயின்றவுமே காலத் தைப் போக்காதே, விண்ணுக் கொருமருங்கை வேத விழுப்

பொருளைக் கண்ணுக் கிணியளைப் பாடிக் கசிந்துள்ள, முன் ஜெக்கு சின்றுருக யாமாட்டோ நீயேவந் தெண்ணிக் குறை யிற் ருயிலேலோ ரெம்பாவாய். (ச)

மாலறியா நான்முகனுங் கானு மலையினாம் போவறி வோ மென்றுள்ள பொக்கங்க் கேபேசும், பாஹுற தேஞ்வாய்ப் படிற் கடைதிறவாய் ஞாலமே விண்ணே பிறவே யறிவரி யான், கோலழு நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ் சிலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென், ரேவல மிடினு முணரா யுணராய்கா ஜெலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (நு)

மானேநீ கெண்ணலை நாளைவந் அங்களை நானேயெழுப் புல ஜென்றலுநானுமே, போன திசைபகரா யின்னம் புலர்க் குன்றே வானே சிலனே பிறவே யறிவரியான், ருணேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருஞும் வான்வார் கழல் பாடி வங்தோர்க்குன் வாய்திறவா, ஆனே யுருகா யுனக்கே யுறுமெமக்கு மேமேர்க்குங் தங்கேளைப் பாடேலோ ரெம் பாவாய். (கு)

அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ பலவரா ருன்னற் கரியா தெருவு னிருஞ்சிரான், சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய் தென்றுவென் மூன்னக் தீசேர் மெழு கொப்பா, யென்னை யென்னரைய னின்னமுதென் றெல் லோமுஞ் சொன்னேங்கேன் வெவ்வேறு யின்னங் தயிலுதி யோ, ஏன்னெஞ்சுப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியா வென்னே அயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (ஏ)

கோழி லிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கு மேழி வியம்ப வியம்பும்வெண் சங்கெங்குங், கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங் கருளை கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினேங் கேட்டிலையோ, வாழியி தெண்ண வறக்கமோ வாய்திறவா யாழியா னன்புடை கை யாமாறு யிவ்வாரே, ஆழி முதல்வனுப் சின்ற வொரு வளை யேழைழுபங் காளையே பாடேலோ ரெம்பாவாய். (அ)

முன்னைப் பழக்பொருட்கு முன்னைப் பழக்பொருளே பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெந்றியனே, யுன்னைப் பிரானுகப் பெந்றவன் சீரடியோ முன்னடியார் தாள்பணிவோ மாங்கவர்க்கே பாங்காவோ, மன்னவரே யெங்கணவ ராவா ராவுகுங்கு சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோ, மின்ன வகையே யெமக்கெக்கோ னல்குதியே லென்ன குறையு மிலோமேலோ ரெம்பாவாய்.

(க)

பாதாள மேழி தூங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர் போதார் புனை முடிடு மெல்லாப் பொருண்முடிவே, பேதை யொருபாற் றிருமேனி யொன்றல்லன் வேதமுதல் விண்ணேரு மண்ணுக் குதித்தாலு, மோத வுலவா வொருதோழன் ரெண்டருளன் கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பினுப்பின்னோகா, னேத வனு ரேதவன்பே ராருந்று ராரயலா, ரேதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

(க0)

மொய்யார் தடம்பொய்கை புச்சு முகேரென்னக் கை யாற் குடைந்து குடைந்தன் கழல்பாடி, ஜயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்கா ஞூழல்போற் செய்யாவென் ணீருடி செல்வா சிறுமருங்குன், மையார் தடங்கண் மடத்தை மணவாளா வையா ணீயாட்கொண் டருஞும் வினோயாட்டி, னுய்வார்க ஞுய் யும் வகையெல்லா முய்ந்தொழின்தோ, மெய்யாமற் காப்பா யெகமயேலோ ரெம்பாவாய்.

(க)

ஆர்த்த பிறவித் தயர்கெடநா மார்த்தாடுங் தீர்த்தனற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங், கூத்தனிவ் வானுங் குவல யமு மெல்லோமுங் காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் வினோயாடி, வார்த்தையும் பேசி வணைசிலம்ப் வார்க்கை ளார்ப்பரவஞ் செய்ய வணிகுமன்மேல் வண்டார்ப்பப், பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாத மேத்தி யிருஞ்சினை ராடே லோ ரெம்பாவாய்.

(க1)

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதா வங்கி குருகின்தாற் பின்னு மரவத்தாற், நக்கண் மலங்கழுவு வர்வந்த சார்தவினு லெங்கள் பிராட்டியு மெங்கோனும் போன்றிசைந்த, பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துங்கள் சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக், கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப் பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோ ரெம்பாவாய். (கூ)

காதார் குடையாடப் பைம்பூண் கலஞ்சுக் கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச், சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம் பாடி வேதப் பொருள்பாடி யப்பொருளா மாபாடிச், சேந்தி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி யாதி திறம்பாடி யங்தமா மாபாடிப், பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன் பாதத் திறம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய். (கச)

ஓரொருகா லெம்பெருமா னெண்ணென்றே நம்பெருமான் சீரொருகால் வாயோவரன் சித்தங் களிக்கா, சீரொருகா லோவர நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப் பாரொருகால் வந்தனையரன் விண்ணேயைத் தான்பணியாள், பேரரையாற் கின்னனே பித்தொருவ ராமாறு மாரொருவ ரிவ்வண்ண மாட்கொன்னும் வித்தக்காள், வாருருவப் பூண்மூலையீர் வாயார நாம்பாடி யேருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். (கடி)

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையா ளன்னாத்திகழுந்தெம்மை யானுடையா ளிட்டிடையின், மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற் பொன்னாஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவ, மென்னாச் சிலைகுலவி நந்தம்மை யானுடையா டன்னிற் பிரிவிலா வெங்கோமா னன்பர்க்கு, முன்னியவனஷிக்கு முன்சரக்கு மின்னருளே யென்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். (ககு)

செங்க னவண்பாற் றிசைமுகன்பாற் றேவர்கள்பா லெங்கு மிலாததோ னின்பநம் பாலதாக், கொங்குண் குங்குழலி நங்க

தம்மைக் கோதாட்டி யின்குகம் மில்லங்க டோறு மெழுந்தரு
ளிச், செங்கமலப் பொற்பாதங் தந்தருளுஞ் சேவகனை யங்க
ணரசை யாத்தேயேங்கட் காரமுதை, எங்கள் பெருமானைப் பாடி
நலந்திகழுப் பக்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். ()

அண்ணே மீலையா னடிக்கமலஞ் சென்றிறைறஞ்சும் விண்
கேலேர் முடியின் மணிததாகைவீ றற்றுற்போற், கண்ணே
ரிரவி கதிர்வங்து கார்காப்பத் தண்ணே ரொளிமழுங்கித் தார
கைக டாமகலப், பெண்ணேகி யானை யலியாய்ப் பிறக்கொளி
சேர் விண்ணேகி மண்ணேகி யித்தனையும் வேருகிக், கண்ணே
ரமுதமுமாய் நின்றுன் கழல்பாடிப் பெண்ணேயிப் பூம்புனல்
பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். (கா)

உங்கையிற் பிள்ளை யுனக்கே யடைக்கலமென் ரங்கப்
பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் மச்சத்தா, வெங்கள் பெருமா னுனக்
கொன் றஹரப்பேங்கே ளொக்கொங்கை நின்னன்ப ரவ்லஸர்
தோள் சேர்க, வெங்கை யுனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்
யற்க கங்குல் பக்கலங்கண் மற்றெலுஞ்சுங் காணற்க, வித்திப்
பரிசே யெமக்கெங்கோ னல்குதியே வெங்கெழி விலங்குநாயி
தெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். (கக)

போற்றி யருளுகங்கின் னுதியாம் பாதமலர் போற்றி யரு
ளுகங்கின் னந்தமாஞ் செந்தளிர்கள், போற்றியெல் லாவுயிர்க்குஞ்
தோற்றமாம் பொற்பாதம் போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போக
மாம் பூங்கழுல்கள், போற்றியெல் லாவுயிர்க்கு மீறு மீண்யடி
கள் போற்றியா நான்முகனுங் கானைத் புண்டரிகம், போற்றியா
முய்யவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள் போற்றியா மார்
கழிந் ராடேலோ ரெம்பாவாய். (எ.ஒ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பள்ளியெழுச்சி

போற்றியென் வாழ்முத லக்ஷ்ய பொருளே புலர்த்த பூங்
மூற் கிணைதுணை மலர்க்காண், டேற்றினின் றிருமுகத் தெமக்
கருண் மலரு மெழினகை கொண்டுகின் றிருவடி தொழுகோஞ்,
சேற்றிதழ்க் கமலங்கண் மலருத்தண் வயல்சூழ் திருப்பெருங்
அறையுறை சிவபெரு மானே, யேற்றுயர் கொடியுடை யாயெளை
யுடையா யெம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ஊயே. (க)

அருணனிச் திரண்றிசை யனுகின னிருள்போ யகன்றது
வுதயின் மலர்த்திரு முகத்தின், கருணையின் சூரிய னெழுவெழு
நயனக் கழிமலர் மலரமற் றண்ணலங் கண்ணைஞ், திரணிறை
யறபத மூரல்வன விவையோர் திருப்பெருங் அறையுறை சிவ
பெரு மானே, யருணிதி தரவரு மானந்த மலையே யலைகட
லேபன்னி யெழுங்தரு ஊயே. (க)

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி குகுகுக ஸியம்பிய வியம்
பின சங்க, மேவின தாரகை பொளியொளி யுதயத் தொருப்படு
கின்றது விருப்பொடு நமக்குத், தேமநற் செறிகழுற் றுளினை
காட்டாய் திருப்பெருங் அறையுறை சிவபெரு மானே, யாவரு
மறிவரி யாயெயக் கெளியா யெம்பெரு மான்பள்ளி யெழுங்
தரு ஊயே. (ங)

இன்னிசை வீணையர் யாழின ரொருபாலிருக்கொடு தோக்
திரா மியம்பின ரொருபாற், இன்னிய பினைமலர்க் கையின ரொரு
பாற் கெருமுகைய ரழுகையர் அவள்கைய ரொருபாற், சென்
ணியி லஞ்சவி கூப்பின ரொருபாற் றிருப்பெருங் அறையுறை
சிவபெரு மானே, யென்னையு மாண்டுகொண் ழன்னருள் புரியு
மெம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ஊயே. (ஸ)

திருப்பள்ளியெழுச்சி

எ

பூதக்க டோறுனின் ரூயெனி னல்லாற் போக்கிலன் வரவில
னென்னினைப் புலவோர், சீதங்கள் பாடுத லாடுத லல்லாற் கேட்ட
தறி யோழுனைக் கண்டறி வாரைச், சீதங்கொள் வயற்றிருப்
பெருந்துறை மன்னு சிந்தனைக் கும்மரி யாயெங்கண் முன்வங்,
தேதங்க எறுத்தெம்மை யாண்டருள் புரிய மெம்பெரு மஙன்
பள்ளி யெழுந்தரு எாயே. (நு)

பப்பற வீட்டிருந் துணருஙின் னடியார் பந்தனை வந்தறுத்
தாரவர் பலரு, மைப்பறு கண்ணியர் மானிடந் தியல்பின்
வணங்குகின் ரூரணங் கின்மண வாளா, செப்புறு கமலங்கண்
மலருந்தண் வயல்குழ் திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு
மானே, யிப்பிறப் பறுத்தெமை யாண்டருள் புரிய மெம்பெரு
மான்பள்ளி யெழுந்தரு எாயே. (கு)

அதிபழச் சுலவயென வழுதென வறிதற் கரிதென வெளி
தென வமராகு மறியா, ரிதுவவன் றிருவரு விவனவ னெனவே
யெங்களை யாண்டுகொள்ள டிக்கெழுந் தருள, மதுவனர் பொழிந்
றிரு வத்தர கோச மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னு,
வெதுவெமைப் பணிகொளு மாறத கேட்போ மெம்பெரு
மான்பள்ளி யெழுந்தரு எாயே. (ஏ)

முந்திய முதனடு விறுதிபு மானுய் மூவரு மறிகிலர் யாவர்
மற் றறிவார், பந்தனை விரலியு நீயுசின் னடியார் பழங்குடி
கௌறுமெழுந் தருளிய பரனே, செந்தழுல் புரைதிரு மேனி
யுங் காட்டித் திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி,
யந்தனை வைதுங் காட்டிவங் தாண்டா யாரமு தேபள்ளி
யெழுந்தரு ளாயே. (அ)

விண்ணகத் தேவரு நண்ணவு மாட்டா விழுப்பொரு
ளேயுன தொழுப்படி யோங்கண், மண்ணகத் தேவங்து வாழுச்
செய் தானே வண்டிருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோங்,
கண்ணகத் தேவின்து களிதரு தேனே கடலமு தேக்கும்

அ

திருப்பள்ளியெழுச்சி

பேவிரும் படியா, ரெண்ணகத் தாயுல் குக்குயி ரானை யெம்பெரு
மாண்பள்ளி யெழுந்தரு னாயே. (க)

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையி னனைம் போக்குகின்
ரோமை மேயிங்தப் பூமி, சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறெறன்று
நோக்கித் திருப்பெருங் தூறையுறை வாய்திரு மாலா, மவன்
விருப் பெய்தவு மலரவ னுசைப் படவுளின் னலர்ந்தமெய்க் கரு
ணையுங்கீயு, மவனியிற் புகுந்தெனம யாட்கொள் வல்லா யாரமு
தேபள்ளி யெழுந்தரு னாயே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்ணுகம்
திருமகள் அழுத்தகம்